

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

**Haydar
Hocamızı
sonsuzluğa
uğurladık**

Bir Homecoming
Sabahı Nasıl Uyanılır?

“Okulunun Mezunu,
Mezununun Derneği”

“TUĞLA BURSUSU” 15 YAŞINDA

1948 Metin BaBa

1948'den bugüne gelen ustalık ile...
VAZGEÇİLMEZ LEZZETLER

@metinbaba1948

www.metinbaba.com.tr

METİN OKYAY markasıdır.

(TAC'62)

Urla, Barbaros Köyü Ovasındaki
ION Village Bağ Evimizde Mavraya Bekleniyorsunuz!

Ali Rıza Ersoy'75

Doğa'ya en hızlı erişim...

İstanbul'dan 4,5 saat
Adnan Menderes Hl'dan 35 dk.
İzmir'den 30 dk.
Alaçan ve İldir'ya 15 dk.
Çeşme ve Seferihisar'a 30 dk.
Çeşme-Chios 45 dk.

İzmir-Çeşme otobanı Zeytinler çıkışından 10 dk

ION Village, eklektik mimari içinde...

Epsiz bir tabii deneyimi arayan, ailesiyle veya tek başına tatil yapan, kuş sesleri altında... Zengin entelektüel ve sportif aktivitelerle tatilini dolu dolu yaşamak isteyen, sadece deniz turizmi değil, bunun yanında pitlik ve kültür turizmine de ilgi duyan... Vaktine değer veren, doğaya duyarlı, kendini tazelemek ve şarj etmek isteyen, metropol yaşamından kaçmak isteyenler için

Kahvaltıya bekleriz...

5 odalı bağ evi, workshop/egitim salonu, wellness verandası, mutfak, mahzen, taş fırın, eko-gölet/balkıklar, açık duş, kuyu, amfi tiyatro, çadır alanı, parti alanı, açık sinema alanı, kuş köşesi, bostan, kümes, köpek kulübesi, odunluk, kompost, hamaklar, kuş yuvası, çam/zeytin ve meyve ağaçları, bostanlar, süs bitkisi öbekleri, spor köşesi, bisikletler, ATV...

WELLNESS

Yazın en yüksek potansiyeline kadar sürekli ve bütüncül arayış. Zihin, beden ve ruhun sağlıklı bir dengesi. Metropolden birkaç saat sonra, kuş civırlarında konaklama, kahvaltılar, şarap/peynir... Meditasyon / yoga / pilates / detoks kursları, doğa sporları, trekking, bisiklet, ATV, wind surf, kite surf, yüzme, balık tutma, scuba... Dostlarla keyif dolu kır partileri, nişan, düğün... Gençlik kampı / sporları / eğitimleri...

www.ionvillage.biz

www.ionacademy.biz

www.ionfarm.biz

İşıl Ersoy Tel: 0536 425 42 50

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Aydın Ramazan Dincer '83

Başkan Yardımcısı

Mehmet Özel '90

Sayman

Ali Cerrahoğlu '78

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç TAC '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği tarafından
4 ayda bir yayımlanır.*

İçindekiler

“OKULUNUN MEZUNU, MEZUNUNUN DERNEĞİ”	6
TAC'DE SENDİKALI GÜNLER	7
“TUĞLA BURSU” 15 YAŞINDA	8
ANILAR DİJİTALLEŞMEYE DEVAM EDİYOR: “TACMEMORIES” AÇILDI	15
BİR HOMECOMİNG SABAHI NASIL UYANILIR?	19
STICKLER COMING HOME-II ÖYKÜSÜ	21
ONLINE TAC KARIYER GÜNÜ BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİ	26
MUTLU HABERLER	30
THE PATH (KİTABA ŞARKILAR-KİTAPTAN ŞARKILAR)	34
YOKUŞ AŞAĞI BİR TAC YOUTUBE KANALI	36
HIRS	41
TAC SK'DA YENİ YÖNETİM HEYECANI	44
İSTANBUL GENEL KURUL	46
ANKARA'DA YENİ GÖREV DAĞILIMI	64
ADANA ŞUBE GENEL KURULU	68
ANTALYA BULUŞMASI	70
KAYBETTİKLERİMİZ	72

Erdoğan Kaynak TAC '63

Editörden

Camiamız her zamanki gibi dinamik ve renkli bir yaşam sürdürüyor

Selamlar Sevgili Dostlar,

Aylar, haftalar, günler yağ gibi akıp gidiyor.

Dört ay geçti göz açıp kapayana kadar.

Camiamız her zamanki gibi dinamik ve renkli bir yaşam sürdürüyor. Bize de camiamızın etkinliklerini BizLetter aracılığıyla sizlere iletmek düşüyor. Bu sayımızda neler var dersiniz:

- TAC Mezunlar Derneği şubelerinde yapılan seçimler ve oluşturulan yeni yönetim kurulları,
- Online olarak:
 - A. Homecoming '21
 - B. Kariyer Günü
 - C. Son Cumalar
- Prof. Dr. Egemen Eroğlu'nun (TAC '90) kitabı

- TAC Spor Kulübümüzün raporu
 - Mehmet Gür'ün (TAC '69) albümü
 - Zeynep Deniz (TAC '02) ile söyleşi
 - Karel Barbur (TAC '02) ile söyleşi
 - Taylan Sevdinli (TAC '95) ile söyleşi
 - ODTÜ Fizik'te görevli Prof. Dr. Altuğ Özpineci'nin (TAC '94) dekanlık haberi
 - TAC Anıevi artık Web'de
 - Mutlu Haberler
 - Kaybettiklerimiz
- Ve sizlerden gelen diğer haberler ve fotoğraflar...

Lütfen haberlerinizi bizimle paylaşın ki biz de BizLetter'la camiamızla iletelim.

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberler bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER

HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

tarsusamerikankoleji@gmail.com - betulablatac@gmail.com
nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

Hoşça kalın, Bizletter'sız kalmayın

Başkandan

Aydın Ramazan Dincer TAC'83

“Okulunun Mezunu, Mezununun Derneği”

Ağabeylerim ve Kardeşlerim,

İletişim faaliyetlerimizi BizLetter, web ve teknoloji, database ve sosyal medya ağlarımızla sürdürmekteyiz. Erdoğan Hocamın deyimiyle “Her mezun bir haber, her mezun bir muhabir” olarak derginize katkılarınızı bekliyoruz.

Salgın sebebiyle yüz yüze yapamadığımız etkinliklerimizi dijital ortama taşıdık, 1985 senesinden bu yana süregelen Son Cuma uygulamalarımızı 2020 Mayıs ayından bu yana Zoom platformundan devam ettirmekteyiz. Ekonomiden lokmaya, dış sağlığına, yeni mezunlarımızın kariyer planına, keyifli sohbetlere, kaybettiklerimizi anmaya, kısacası hepsine yetişmeye çalıştık. Katkı ve emek veren tüm ağabeylerime ve kardeşlerime teşekkürü borç bilirim.

Mart ayında yaptığımız şube genel kurullarında Ankara Şube için Hale Kundak Soylu '86, İstanbul Şube için Ahmet Turan Bülbül '03, Adana için Bedia Gücüm '94 ve ekip arkadaşları şubelerde hizmet vermeye başlamışlardır. Bu görev değişikliklerinin sevindirici tarafı, genç ve kadın mezunlarımızın bayrak yarışında yer almalarıdır. Kuzey Amerika ve Hollanda'da temsilcilik kurma çalışmalarımız devam etmektedir.

Keza Spor Kulübümüz de yeni katılımlarla güç kazandı.

Hayatın olağan tarafı mutlu haberlerin yanında üzücü haberler de geliyor. Haydar Hocamın

ruhu şad olsun.

Detaylı haber dergimizin içinde mevcut olmakla birlikte Muhtar Kent Ağabey, ikinci 600 tuğlalık bağışını da yaparak Tuğla Burs Fonu'na katkılarını taçlandırdı, Muhtar Ağabey'e ve tüm bağışçılarımıza sonsuz teşekkürler.

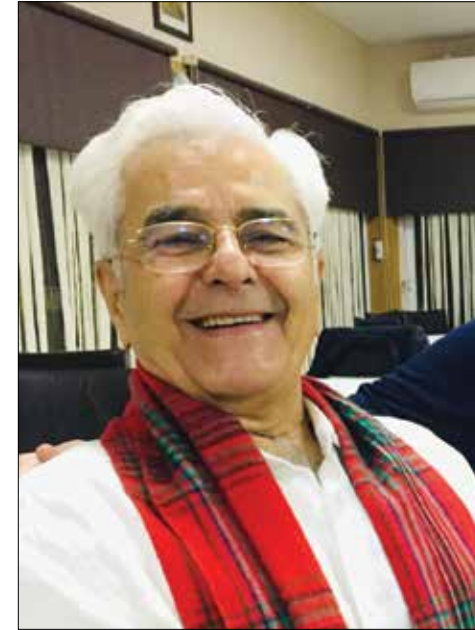
19 Mayıs gibi anlamlı bir günde Dijital Homecoming organizasyonunu gerçekleştirdik, hepimize kutlu olsun. 1954'ten 2020 mezununa kadar 66 yıllık bir yelpazede toplamda 500 + bir katılımı 18.00'dan sabah 04:45'e kadar mavra ve coşku dolu bir gece yaşadık. 2001 mezunları 66 tuğla alarak geceyi anlamlandırdılar, müteşekkirimiz. Homecoming gibi bir organizasyonu gerçekleştirmek için Adana Şube önderliğinde çok büyük çaba sarf eden dernek ekibine huzurlarınızda teşekkürler.

Hediyelerin toplanması, sınıflandırılması, sertifika ve plaketlerin hazırlanması, paketlenmesi, postaya verilmesi, çekilişin hazırlanması, program akışının defalarca gözden geçirilmesi gibi yoğun bir iş yükünü tamamen gönüllülük esasında zaman ve mekân sınırı tanımadan yardıma koşan dernek gönüllüleriyle tamamladık. Dönem Temsilcileri Meclisi üyelerimizin çabaları da organizasyonun gerçekleşmesinde büyük katkı sağladı. Emeği geçen, katılan tüm mezunlarımıza sonsuz teşekkürler.

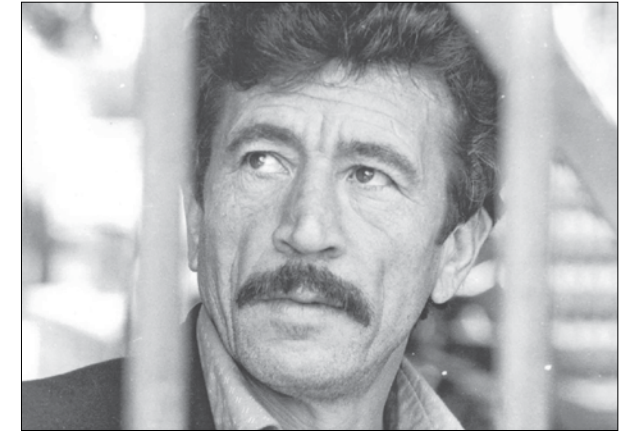
“Okulunun mezunu, mezununun derneği” mottosuyla devam edeceğiz.

Saygılarımla.

TAC'de Sendikalı Günler

Türk Öğretmenler Temsilcisi Erdoğan Hoca

Çalışanların Temsilcisi Abbas Ağa

Sene 1979. Zonguldak TED Koleji'nden, mezun olduğum TAC'ye geliyorum. Büyük kızım Dr. Canev (TAC '86) giriş sınavını kazanıyor. Apar topar Tarus'a taşınıyoruz ailecek. Benim için büyük bir mutluluk. Erkek okulu olarak bilinen okulum ilk defa kız öğrenci kabul etmeye başlıyor. Bu müjdeyi o yıl okul müdürü olan ve öğretmenliğimi de yapmış olan Mr. Kesselheim veriyor. Ve beni de kimya öğretmeni olarak TAC'de göreve çağırıyor. Büyük bir heyecanla işe başlıyorum. Rahmetli Muzaffer Canatan okulun mali işlerinden sorumlu müdürü. Alacağım maaşı öğrenmek istiyorum. “Ağabey, yakında toplu sözleşmemiz olacak. Maaşın o zaman daha iyileşir” diyor.

Çalışanları temsilen rahmetli Abbas Ağa, öğretmen arkadaşları da temsilen ben katılıyorum toplu sözleşme görüşmelerine. Geldiğim okulda da bu deneyimim vardı.

EğitimSen sendika temsilcileri, Abbas Ağa, ben ve işveren temsilcileri Mr. Robeson ve Muzaffer Canatan (TAC '66). Görüşmeler başlıyor. Günler süren görüşmeler sonrası anlaşma sağlanıyor.

Ancak öğretmenlerin grev hakkı olmadığı için sonraki yıllarda bu toplu sözleşmelerden vazgeçildi.

Güzel bir anı olarak kaldı o günlerde yaşadığımız anlar.

Erdoğan Hoca

“TUĞLA BURSUSU” 15 YAŞINDA

“Bir Tuğla da Sen Koy” Burs Projesi TAC Mezunlar Derneği tarafından, başarılı ve desteğe ihtiyacı olan öğrencilere okulumuzda öğrenim görme olanağı sağlayabilmek amacıyla, bundan tam 15 yıl önce, 2006'da başlatıldı. Sağlık ve Eğitim Vakfı da Tuğla Bursu'na destek vererek verilen bursları birebir “match” etmekte ve bu sayede daha fazla öğrenci burstan yararlanabilmektedir.

Tuğla Projesi, yapılan bağışların içinden hiçbir şekilde kesinti yapılmadan ana paranın korunması ve sadece getirisinin burs olarak kullanılması esasına dayanır. Proje, başlangıcından bu yana mezunlardan ve dostlarımızdan oluşan 2500'e yakın kişinin küçük-büyük bağışlarıyla gelişerek devam etmekte ve giderek daha fazla öğrenci bu olanaktan yararlanabilmektedir. Eğitime verilen tüm destekler çok değerli. Tüm bağışçılarımıza çok teşekkür ederiz.

Tuğla Bursu'nun titizlikle uygulanan iki seçme kriteri vardır: Akademik ve genel başarı ile mali destek ihtiyacı. Bu iki temel kritere uygun adaylar; Mezunlar Derneği, Sağlık ve Eğitim Vakfı ve Okul Yönetiminden oluşan “Tuğla Burs Komitesi” tarafından şeffaflıkla ve hakkaniyetle değerlendirilerek seçilirler. Tuğla Bursu ile bugüne kadar 53 öğrenciye destek verilmiş olup bu öğrencilerden 25'i halen okulumuzda okumaktadır. Bu öğrenciler TAC'den mezun olduklarında üniversite eğitimlerinde Derneğimiz'in üniversite burslarından yararlanabilmektedirler.

Bir Tuğla da Sen Koy burs fonuyla ilgili detaylı bilgiler internet üzerindeki www.birtugladasenkoy.com sayfasında yer alıyor. Okulumuzun tarihi ve sembol binası Stickler Hall'un fotoğrafı; Tuğla olarak adlandırdığımız ve her biri 100 pixel büyüklüğündeki kareler şeklinde “Sanal Tuğla”lardan oluşuyor. Her bir Tuğla için 200 USD veya karşılığında TL bağış yapılarak bağışçıların ismi veya dilediği bir görsel yerleştirilerek üzerine tıklanıldığında dilediği web sayfasına yönlendiriliyor.

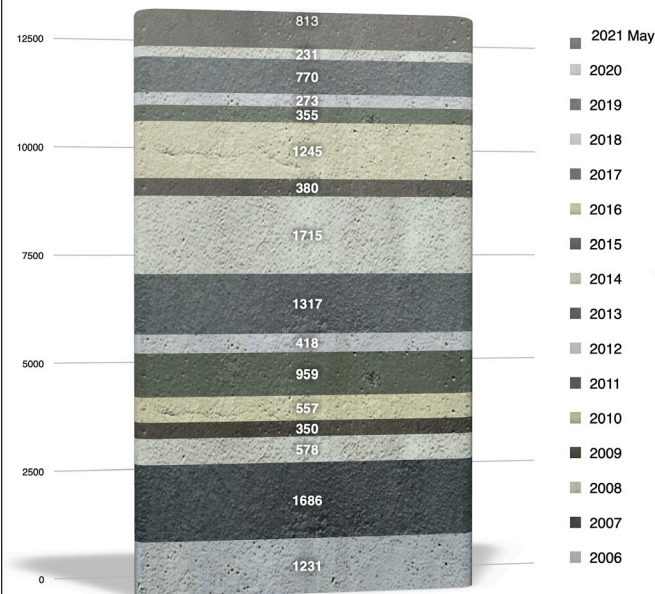
Bu web sayfasında proje ile ilgili tüm bilgileri, basından bu yana yapılan tüm bağış ve bağışçıları ve onların bağışlarıyla anıları sonsuza dek yaşayacak olan değerlerimizi, gelişmeleri, basında yer alan haberleri, projenin tarihçesini, istatistikleri ve katılımcıların görüşlerini bulabilirsiniz.

2021 Nisan sonu itibarıyla bugüne kadar yapılan 2.557.796,36 TL ve 1.444.810,31 USD bağışlar sonucunda, Tuğla Projesinde 12.878 Tuğla oluştu. Belli dönemlerde Türk Lirası bağışlardan dolara geçiş yapılarak Türk Lirasının değer yitirmesine karşı pozisyon alınmıştır.

Yıl	TL Bağış	\$ Bağış
2006	88.380,41 ₺	\$174.826,29
2007	174.472,52 ₺	\$205.044,00
2008	112.619,90 ₺	\$30.486,00
2009	83.215,97 ₺	\$8.562,00
2010	103.203,67 ₺	\$38.012,21
2011	105.190,21 ₺	\$127.672,43
2012	134.999,14 ₺	\$8.189,93
2013	236.603,31 ₺	\$103.508,84
2014	222.289,80 ₺	\$146.549,95
2015	162.996,06 ₺	\$125.493,00
2016	219.535,48 ₺	\$151.678,69
2017	224.513,72 ₺	\$43.859,77
2018	184.961,45 ₺	\$10.617,20
2019	165.695,99 ₺	\$123.500,00
2020	239.353,31 ₺	\$14.400,00
2021 (Nisan sonu)	99.765,42 ₺	\$132.410,01
TOPLAM	2.557.796,36 ₺	\$1.444.810,32

Yıllara göre yapılan bağışlar (TL ve USD)

Tuğla Bursu'na yapılan bağışların Tuğla cinsinden yıllara göre kümülatif olarak dağılımı

Bugüne kadar elde edilen getiri: 1.587.917,- TL ve 657.320,97 USD olup yıllar içerisinde toplam 3.752.043,78 TL burs olarak verilmiştir.

Tuğla Burs fonu getirileri			Verilen Tuğla Bursları
Yıl	TL getiri	\$ getiri	
2007	20.359,49 ₺	\$9.749,27	25.434,00 ₺
2008	51.905,99 ₺	\$17.682,76	59.900,03 ₺
2009	42.106,53 ₺	\$14.790,90	80.043,02 ₺
2010	40.783,81 ₺	\$10.948,88	118.701,31 ₺
2011	49.952,40 ₺	\$10.288,84	124.592,60 ₺
2012	69.097,26 ₺	\$27.049,95	161.975,83 ₺
2013	54.828,03 ₺	\$24.780,32	154.400,59 ₺
2014	85.908,98 ₺	\$66.130,15	202.897,08 ₺
2015	138.522,11 ₺	\$84.530,59	251.500,50 ₺
2016	154.175,12 ₺	\$49.128,09	336.234,50 ₺
2017	177.774,17 ₺	\$65.306,84	428.229,10 ₺
2018	209.012,02 ₺	\$70.610,88	489.503,02 ₺
2019	339.442,20 ₺	\$78.758,17	680.751,16 ₺
2020	117.365,03 ₺	\$89.438,95	804.682,35 ₺
2021 (Nisan)	36.683,85	38.126,38	
Toplam	1.587.917 ₺	\$657.320,97	3.918.845,09 ₺

NOT:

Bazı yıllarda Tuğla getirisine ek olarak dernek bünyesindeki diğer fonlardan Tuğla Bursu'na eklemeye yapılmış olup Tuğla Bursiyerleri için verilen toplam 3.980.389,58 TL bursun 3.752.043,78 TL'lik kısmı Tuğla fonu getirilerinden, 228.345,8 TL'si ise diğer bağışlardan karşılanmıştır.

Bu tabloda sadece Tuğla Bursu ödemeleri yer almakta olup derneğimizin verdiği diğer burslar ve üniversite bursları bu verilere dahil değildir.

MEVCUT FON BÜYÜKLÜĞÜMÜZ (18 Mayıs 2021 itibarıyla)

TUĞLA FONU (Nisan 2021)	VADELİ MEVDUAT	VADESİZ MEVDUAT	EUROBOND (nominal değer)	TOPLAM
TL	986.448,71	-	-	986.448,71 TL
USD	106.325,80	4.150,90	1.902.000 USD	2.012.475 USD

BAĞIŞÇILARIN DAĞILIMI

Tuğla Projemizde 4 farklı grup bağış var:

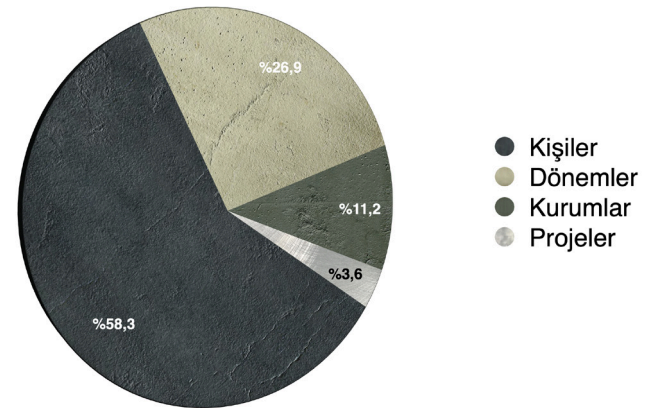
- Kişisel Tuğlalar
- Dönem Tuğlaları
- Kurumsal Tuğlalar
- Dernek Projeleri Tuğlaları

Mezunların kendi adlarına aldıkları **Kişisel Tuğlalar** 7502'ye ulaştı. Bağışlanan tüm Tuğlaların %58,3'ünü kişisel Tuğlalar oluşturuyor.

Mezunların birleşerek dönemleri adına aldıkları **Dönem Tuğlaları** 3467'ye ulaştı. Bağışlanan tüm Tuğlaların %26,9'unu dönem Tuğlaları oluşturuyor.

Şirketler adına yapılan **Kurumsal Bağışlar** toplam 1448 Tuğla'ya ulaştı. Bağışlanan tüm Tuğlaların %11,2'sini kurumsal Tuğlalar oluşturuyor.

Dernek tarafından yürütülen; Depolarımız Tuğlalarda Dolsun, Tuğla Tshirt'ü, Tuğla Kumbarası, Zaman Tüneli, Doktor Tuğlası ve benzeri alt projeler aracılığıyla bugüne kadar 461 Tuğla bağışlandı. Bağışlanan tüm Tuğlaların %3,6'sını **alt proje** Tuğlaları oluşturuyor.

Bugüne kadar mezun olan veya olmayan **2500'e yakın farklı kişi "Bir Tuğla da Sen Koy!" burs fonu projesi için bağış yapmıştır.** Bağışçıların 2086'sı Bağışçılar Listesi'nde yer alır. Geri kalanların ise ismini belirtmek istemeyen bağışçılardan ve/veya dönem adına toplu yapıp kişi-miktar bilgileri tarafımıza iletilmeyen kişilerden oluşmaktadır. Bağış yapan 350 kişi TAC/Talas mezunu değil ve bu kişilerin toplamda 600'den fazla Tuğlası mevcuttur. Burs fonuna destek veren tüm dostlarımıza teşekkür ederiz.

Bağışların Yıllara Göre Dağılımı:

Bir Tuğla da Sen Koy! Projesi'ne ilk bağış 9 Haziran 2006'da yapıldı. Bugünden tam 15 yıl önce. Bu süre boyunca bağışlar hiç durmadı. En çok bağış 2014 yılında yapıldı. İkinci ve üçüncü en fazla bağış ise 2007 ve 2013 yıllarında yapıldı. İçinde bulunduğumuz 2021 yılının ilk yarısında da bağışların önemli bir ivme kazandığını memnuniyetle görüyoruz. Yıllar içerisinde aşağıdaki grafikte görüldüğü gibi Tuğlalar üst üste birikti ve bugün 12.878 Tuğlaya ulaştı.

"Tuğla Listesi" ve "Bağışçılar Listesi" adları ile iki farklı envanter yöntemimiz var. Bağışçıların farklı zaman ve farklı vesilelerle yaptıkları tüm bağışların toplamı proje web sayfasında "Bağışçılar Listesi"nde yer alır. Bağışlanan Tuğlaların bulunduğu gruplar ise "Tuğla Listesi"nde takip edilir.

- Tuğla Listesi bugüne kadar bağışlanan 12878 Tuğla'nın ana sayfada gözüktüğü şekli ile isimlerini içeriyor.
<https://birtugladasenkoy.com/bagislar/tuglalistesi-2/>
- Bağışçılar Listesi ise Tuğlaların değil Bağışçıların yaptıkları toplam bağışları içermekte.
<https://birtugladasenkoy.com/bagislar/bagiscilar/>

İsme Özel Tuğla Bursları (>600 Tuğla)

Tuğla fonuna 600 Tuğla (120 bin USD karşılığı) bağış yapan kişi veya kurumların adına bir Tuğla Bursu oluşturuluyor. Bağışçının adına oluşan Tuğla Bursu ile bir öğrenci 5 yıl boyunca o bursla okuyor ve mezun olduğunda yeni bir öğrenci seçilerek yine bu isimle burs devam ediyor.

Tuğla Bursu'nda bugüne kadar bu durumun 7 örneği bulunuyor. Ayrıca birçok kişi ve dönem de bağışlarına devam ederek zaman içinde 600 Tuğlaya ulaşmayı hedefliyorlar.

Aşağıda adları bulunan bu özel Tuğlaların sahiplerine bu burslarla eğitim şansı bulan başarılı öğrenciler adına tekrar teşekkür ediyoruz:

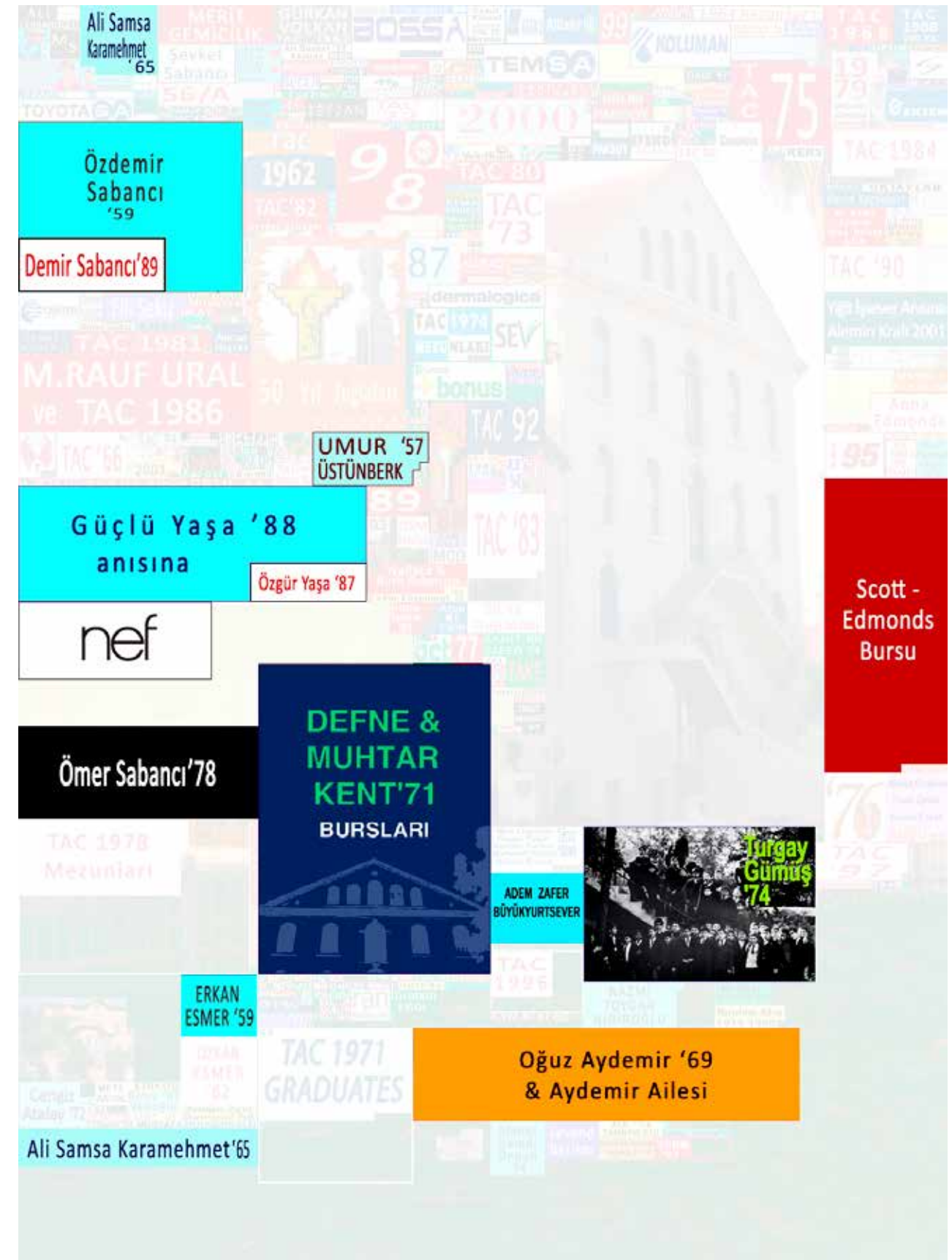
- **Defne ve Muhtar Kent Tuğla** Bursları (2 öğrenci)
- **Özdemir Sabancı** Tuğla Bursu
- **Güçlü Yaşa** Tuğla Bursu
- **Scott - Edmonds** Tuğla Bursu
- **Turgay Gümüş** Tuğla Bursu
- **Oğuz Aydemir '69 ve Aydemir Ailesi** Tuğla Bursu

100 veya Daha Fazla Bağış Yapan Kişi ve Kurumlar

Tuğla projesine **100 Tuğla veya daha fazla (>20.000 \$) bağış yapan** 14 bağışçı mevcuttur.

- **Muhtar Kent '71**
- **Özgür Yaşa '87**
- **Demir Sabancı '89**
- **Oğuz Aydemir '69**
- **Turgay Gümüş '74**
- **Ömer Sabancı '78**
- **Samsa Karamehmet '65**
- **NEF (Erden Timur '00)**
- **Haldun Taşman '59**
- **Marz Attar**
- **Erkan Esmer '59**
- **Zafer Ecevit '62**
- **Hüseyin Büyükyurtsever '91**
- **Umur Üstünberk '57**

<https://birtugladasenkoy.com/> sitesinde >100 Tuğlalık bağışçıların yerlerini aşağıdaki görselde görebilirsiniz:

75 - 100 Tuğla arası bağışta bulunmuş
(15.000 - 20.000 \$) 6 bağışçı mevcuttur.

Hilmi Oktar '62, Özkan Esmer '62, BOSSA, Sa-
lim Erdem '75, Mustafa Koluman '48, TemSA

50 - 75 Tuğla arası bağışta bulunmuş
(10.000 - 15.000 \$) 11 bağışçı mevcuttur.

Mehmet Sait Kayahan '76, Cengiz Atalay '72,
Oğuzhan Hıdıroğlu, Serdar Akçalı '75, Garanti Ban-
kası, Adnan Saybaşı '74, Akar Burduroğlu '63, Şev-
ket Sabancı '56, Gürkan Volkan '82, Tamer Seçkin
'72, Anna Edmonds

25 - 50 Tuğla arası bağışta bulunmuş
(5.000 - 10.000 \$) bağış yapan 41 kişi mevcuttur.

Ahmet Hamdi Ongun '74, Sağlık ve Eğitim Vak-
fı, Mehmet Artun '63, Yılmaz Ayata '63, Ataman
Aksoy '63, Erkan Dülgeroğlu '63, ToyotaSA, Murat
Soyupak '01, Zafer Uysal '74, Nuri Çarkacı '63, Er-
dem Gök '83, Cihangir Sonat '72, Murat Orhan '83,
Turkish Philanthropy Funds, Kaan Burduroğlu,
Ali Cerrahoğlu '78, Dilhan Kalyon '71, Bülent San-
dal '79, Leyla Beriker, Allianz, Ali Onur Bilgin '66,
Engin Akış '75, Rasim Küçük Kurt '84, Bülent Arpaç
'63, İsmail Ekmekçi '90, Selim Benyeş '82, Metin
Acet '63, Cem Bahadır Mutlu '86, TAC Spor Kulübü,
Gözde Özgödek '86, Celal Toroğlu '84, Çetin Kara-
bulut '58, Çağlar Yılgör '01, Muhteşem Ekenler '77,
Mr. Robeson, Erkut Yücaoğlu '65, Necati Abacıoğ-
lu '78, Atako, Soli Shipyard, Halit Özbelli '84, Selçuk
Doğan '98,

10 - 25 Tuğla arası bağışta bulunmuş
(2.000 - 5.000 \$) bağış yapan 97 kişi mevcuttur.

5 -10 Tuğla arası bağışta bulunmuş
(1.000 - 2.000 \$) bağış yapan 106 kişi
mevcuttur.

Projemizin adı "Bir Tuğla" da Sen Koy! Ger-
çekten de projemize en az bir tam Tuğla (>200
\$) bağışlayan 1139 farklı kişi var! Bunun dışında
1000'den fazla kişi de toplam miktarı bir Tuğlanın
altında kalan katkılar yapmış veya yaptığı bağış
miktarının bilinmesini istememiştir.

Dönemlerin Bağışları:

Dönem Tuğlaları incelendiğinde ilk 10 sırayı
aşağıdaki dönemler oluşturuyor:

■ 1963 Mezunları Tuğlası	556 Tuğla
■ 1986 Mezunları Tuğlası	301 Tuğla
■ 1971 Mezunları Tuğlası	235 Tuğla
■ 1978 Mezunları Tuğlası	216 Tuğla
■ Talas Mezunları Tuğlası	161 Tuğla
■ 1998 Mezunları Tuğlası	161 Tuğla
■ 1983 Mezunları Tuğlası	149 Tuğla
■ 1975 Mezunları Tuğlası	129 Tuğla
■ 2001 Mezunları Tuğlası	113 Tuğla
■ 1962 Mezunları Tuğlası	96 Tuğla

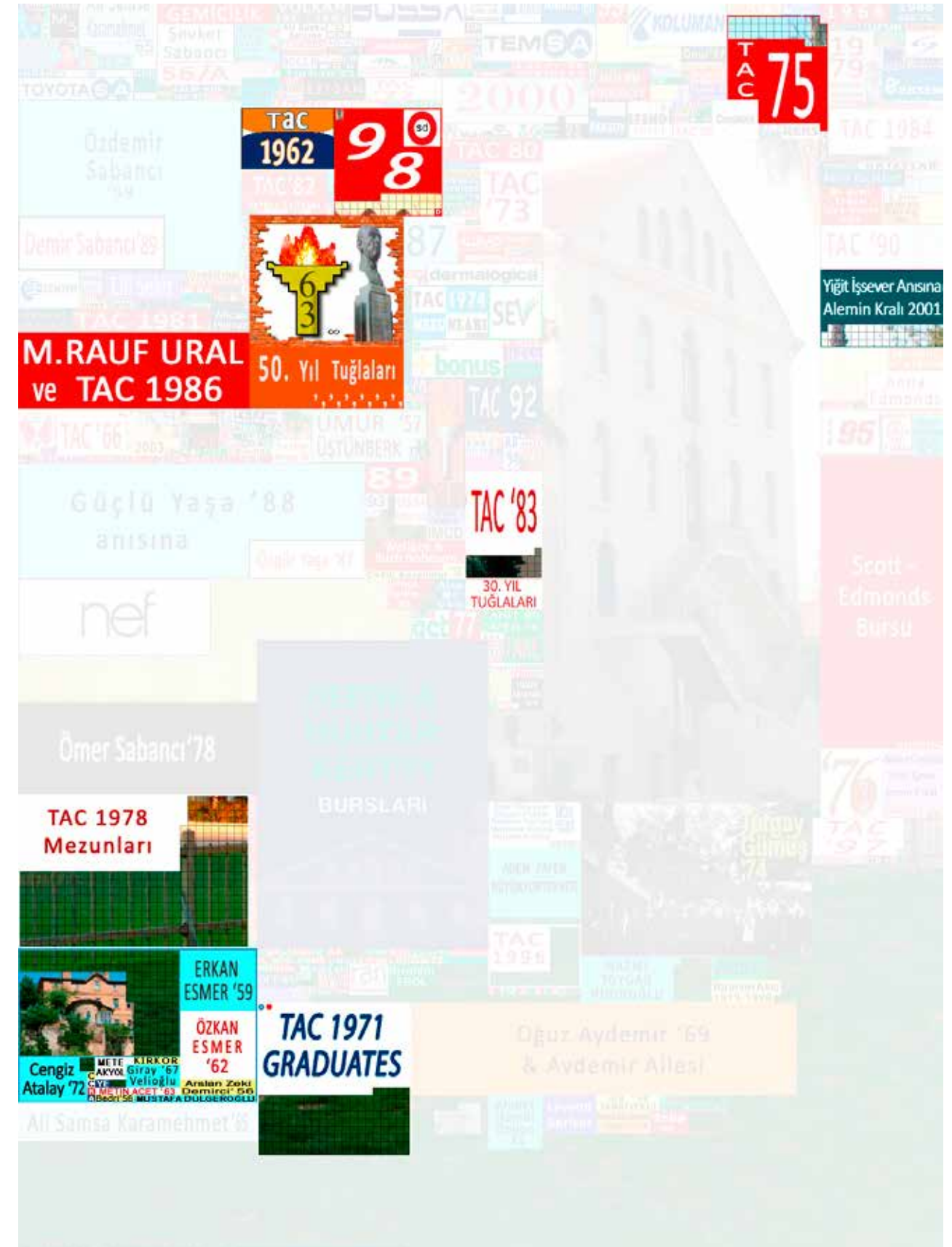
<https://birtugladasenkoy.com/> sitesinde "Dö-
nem Tuğlaları" bağışında ilk 10 sırada olan dö-
nemlerin yerlerini ve rezerve alanlarını yandaki
resimde görebilirsiniz:

İlk 10 dışında, Dönem Tuğlalarının sayısı
50'nin üzerinde olan dönemler

■ 2000 Mezunları	91 Tuğla
■ 1985 Mezunları	85 Tuğla
■ 1984 Mezunları	83 Tuğla
■ 1976 Mezunları	76 Tuğla
■ 1973 Mezunları	72 Tuğla
■ 1991 Mezunları	68 Tuğla
■ 1995 Mezunları	68 Tuğla
■ 1974 Mezunları	67 Tuğla
■ 1990 Mezunları	65 Tuğla
■ 1992 Mezunları	62 Tuğla
■ 1997 Mezunları	59 Tuğla
■ 1982 Mezunları	57 Tuğla
■ 1981 Mezunları	53 Tuğla

Onları 1979, 1996, 1968, 1987 ve 1958 Mezunları
kırktan fazla "Dönem Tuğlası" ile takip ediyor. TAC
1980, 1988, 1964, 1989 ve 1956 Mezunları onların
ardından geliyor.

Fakat bildiğiniz gibi mezunlarımız sadece "Dö-
nem Tuğlalarına" bağış yapmıyorlar. Kişisel Tuğla-
lar da alıyorlar. Kurumları adına da bağışlar yapı-
yorlar. Bu şekilde Kişisel, kurumsal ve dönem için

alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde **71'ler en çok bağış yapan dönem olarak karımıza çıkıyor.** Toplamda **300 Tuğladan fazla bağış yapmış** olan toplam 12 dönem bulunuyor.

■ 1971	1376	Tuğla
■ 1974	855	Tuğla
■ 1987	750	Tuğla
■ 1989	685	Tuğla
■ 1978	623	Tuğla
■ 1969	613	Tuğla
■ 1963	534	Tuğla
■ 1962	364	Tuğla
■ 1986	360	Tuğla
■ 2000	344	Tuğla
■ 1959	309	Tuğla
■ 1965	309	Tuğla

Bu dönemlerin dışında **100 ve fazla Tuğla bağışlamış** olan toplam 14 dönem bulunuyor.

■ 1972	264	Tuğla
■ 1975	234	Tuğla
■ 1979	185	Tuğla
■ 1984	180	Tuğla
■ 1991	176	Tuğla
■ 2001	175	Tuğla
■ 1983	165	Tuğla
■ 1982	162	Tuğla
■ 1998	157	Tuğla
■ 1976	153	Tuğla
■ 1956	139	Tuğla
■ 1997	114	Tuğla
■ 1981	107	Tuğla
■ 1957	105	Tuğla
■ 1985	103	Tuğla

Bunların dışında 1990, 1973, 1968, 1992, 1948, 1995 ve 1977 mezunları 100 Tuğla barajını aşmaya çok yakınlar. Onları 1958, 1988, 1966, 1994, 1964, 1980, 2002 ve 1996 dönemleri izliyor.

Onlu Yıllara Göre Bağışlar (Dekatların Bağışları)

Kişisel ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde **70'li yıllarda mezun olanlar 3893 Tuğla ile liderler.** 80'li yıllar 2639 Tuğla ve 60'lı yıllar 2100 Tuğla ile onları takip ediyor.

■ <50	91	Tuğla
■ 50-59	714	Tuğla
■ 60-69	2100	Tuğla
■ 70-79	3893	Tuğla
■ 80-89	2639	Tuğla
■ 90-99	840	Tuğla
■ 00-09	639	Tuğla
■ >10	14	Tuğla

Kişisel ve dönem için alınan Tuğlalar bir arada düşünüldüğünde 1950 - 1959 arası mezun olan çınarlarımızdan **1959 mezunları toplam 309**, 1956 Mezunları toplam 139 ve 1957 mezunları toplam 105 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar.

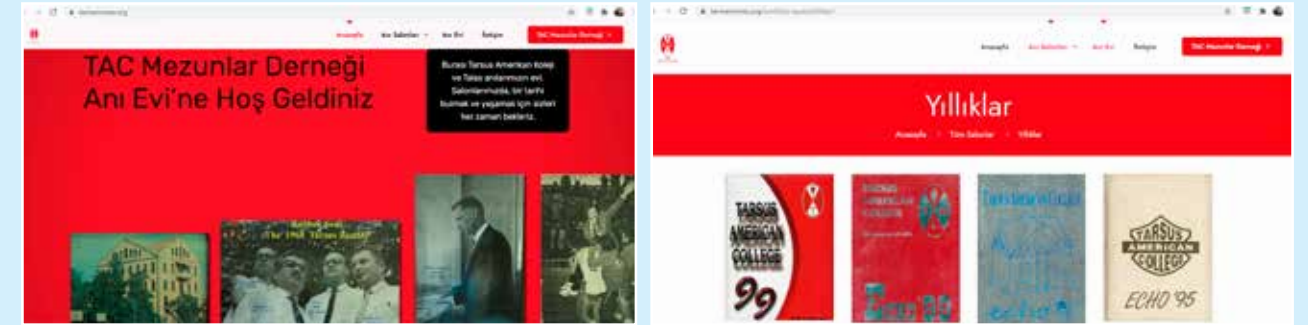
Kişisel ve dönem için alınan Tuğlalar bir arada düşünüldüğünde 1960 - 1969 arası mezun olan ağabeylerimizden **1969 mezunları toplam 613**, 1963 mezunları toplam 534 ve 1962 mezunları toplam 364 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar. 1965 mezunları toplam 309 Tuğla ile onları takip ediyor.

Kişisel ve dönem için alınan Tuğlalar bir arada düşünüldüğünde 1970 - 1979 arası mezun olan ağabeylerimizden **1971 mezunları 1376**, 1974 mezunları toplam 855 ve 78 mezunları toplam 623 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar. 1972 mezunları toplam 264, 1975 mezunları 234, 1979 mezunları 185 Tuğla ve 1976 mezunları 153 Tuğla ile onları takip ediyorlar.

Kişisel ve dönem için alınan Tuğlalar bir arada düşünüldüğünde 1980 - 1989 arası mezunlarından **1987 mezunları toplam 750**, 1989 mezunları toplam 685 ve 1986 mezunları toplam 360 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar. 1984 mezunları 180 Tuğla ile, 1983 mezunları 165 ve 1982 mezunları 162 Tuğla ile onları takip ediyorlar.

Kişisel ve dönem için alınan Tuğlalar bir arada düşünüldüğünde 1990 - 1999 arası mezunlarından **1991 mezunları toplam 176**, 1998 mezunları 157 ve 1997 mezunları toplam 114 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar.

Kişisel ve dönem için alınan Tuğlalar bir arada düşünüldüğünde 2000 ve sonrası mezun olan kardeşlerimizden **2000 mezunları toplam 344**, 2001 mezunları toplam 175 ve 2002 mezunları toplam 50 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar.

Anılar dijitalleşmeye devam ediyor: "Tacmemories" açıldı

Sevgili TAC,

Geçen ay sonsuzluğa uğurladığımız Haydar Göfer Hocamızın onur konuğu olduğu ve Tarsus resmi erkanının da bulunduğu sade bir törenle 2014 yılında açılan TAC Anı Evi, bu yıl 7. yılını yaşayacak. Mezunlar Derneği binasının içinde yer alan TAC Anı Evi, bu muhteşem camianın, geçmişten geleceğe yolculuğunda önemli bir işlev gördü, görmeye de devam edecek. TAC ve Talas'tan önemli anılar, evde kardeş kardeş yaşamaya devam ediyor. Tabii Talaslı ağabeylerimizin kurduğu ve Talas'a ilişkin kendi web sayfası var. Orada Talas'la ilgili çok çok güzel görseller ve paylaşımlar var. O sayfayı da keyifle ve heyecanla takip ediyoruz. Biz de karınca karınca, Mezunlar Derneği fiziki Anı Evi'nde Talas'tan da güzel anıları paylaşmaya devam ediyoruz.

"Anı Evi". Neden bu isimle anılıyor? Malum TAC, bizim için ikinci evimiz, ikinci ailemiz. Okulda yaşadıklarımızı da sonrasında yine TAC ile ilgili yaşadıklarımızı da bu evimizde yaşamaya ve paylaşmaya devam ediyoruz.

Anı Evi aynı zamanda kurumsal hafıza için de çok önemli bir faaliyet. Yıllar içerisinde teknoloji ve dünyanın küçülmesi bize farklı olanakları da sundu. Hele 2020'de başlayan küresel salgın, artık dijital olanakları daha da çok kullanmamız gerçeğini doğurdu.

TAC Mezunlar Derneği olarak geçen yılın sonunda fiziki Anı Evimizin dışında, bir de dijital Anı

Evi oluşturalım fikri doğdu. Çalışmalara başladık, profesyonel destek de alıyoruz. Ağırlıklı çalışmamız ise TAC'linin gönül gücü. BizLetter'in geçen sayısında www.tacmemories.org dijital Anı Evi'nin küçük bir duyurusunu paylaşmıştık; o günden bu yana sayfa gelişti, gelişmeye de devam ediyor.

Sözün özü: TAC Mezunlar Derneği Anı Evi'nin yeni dijital kardeşi, "tacmemories" hizmetinize girdi. TAC ve Talas anılarımızı dijital ortamda da paylaşıyoruz.

Tacmemories bir Anı Evi ve ev olduğu için de muhtelif salonlardan oluşuyor. Görsellerin asılları ya da örnekleri Mezunlar Derneği Anı Evi'nde sergilenmeye devam ediyor. Salonlar çok özel anlamlar içeriyor. Salonlara menü üzerinde ilgili salon isimlerinden ayrı ayrı girebileceğiniz gibi, aynı menüdeki ANIEVİ linkinden tüm salonları ve görselleri bir arada da görüntüleyebilirsiniz.

Örneğin sevgili hocamız Haydar Göfer'in sağlığında adına açılmış bir salonumuz, geçtiğimiz yıl vefat eden efsanemiz Nejat Güngör adına salonumuz (kendisinin derneğe bağışladığı görsellerden ve öğrencilerinin derneğe ulaştırdıkları şahsi koleksiyonlardan alınan görsellerden oluşuyor), sevgili mezunlarımızın kendi koleksiyonlarını paylaştıkları salonlarımız... Bu salonların türü ve isimleri artabilir, artıyor da zaten. Örneğin bir mezunumuz elindeki TAC ya da Talas koleksiyonunu paylaşmak isterse, o mezunumuz adına ayrı bir salon oluşturuyoruz. Çünkü Anı Evi'nin de anılarımızın da asıl

sahibi mezunlarımız, öğretmenlerimiz, çalışanlarımız. Yani camianın bütünü. Dileyen mezunlarımızın anı yazılarını da paylaşabiliriz ayrı bir salonda, eğer isterlerse.

Memories'e girince göreceksiniz, örneğin Yücel Erken ağabeyimizin Talas Yıllıkları koleksiyonu görsellerini, Talas'ta eğitimci olarak görev yapan o özel insanların fotoğraflarını ya da Nur Altınörs ağabeyimizin elindeki çeşitli görselleri kendi adlarına açılan salonlarda camiaya yayınlıyoruz. Bahattin Gürsöz ağabeyimizin salonunda, TAC öğrencisinin temel karakter özelliklerinin yıllar içinde çok da değişmediğini gösteren "Bir Başkaldırışın Öyküsü" yazısı ve daha nice paylaşımları var. Nihat Taner ağabeyimizin salonunda tarihi önemi olan görsellerimiz var. Bu kıymetli mezunlarımızın ve daha nicelelerinin koleksiyonları ile giderek zenginleşecek Anı Evimiz.

Mesela bir TAC yıllığını sanki elinizde tutuyormuşçasına sayfalarını çevirerek okuyabiliyorsunuz (ki daha devam ediyor kayda geçirilmeye). Yine de eksik yıllık mı var, paylaşın elinizdekini, aynı şekilde YILLIKLAR salonunda yayınlansın. Ya da dönem panoları, yıllar önceki bir gelenek günümüze nasıl da ulaşmış, birlikte o keyfi yaşayacağız.

TAC öğrencisinin yaratıcılıkları, başarıları, müziplikleri, aklınıza ne gelirse, Memories'te yer alıyor. Mezunların anısal birikimleri de TAC ve Talas'ın değişik görselleri de yer alıyor.

Tacmemories bir müze değil. Bir Anı Evi. Düzenli ve sürekli olarak mezunumuzla birlikte yaşayacak bir Anıevi. Bizi biz yapan değerlerden geleceğimize ışık tutacak yollara kadar ipuçları barındıran bir ev. Açıldığı günkü hâliyle kalmayacak, mezun-dernek el ele, gelişecek ve daha da zenginleşecek. Onun için görsel katkılarınızı ve geliştirmeye dair görüşlerinizi de her zaman bekliyoruz.

Bu aralar 1989 mezunlarımız Dönem Temsilcileri Keriman Sarper kardeşimiz ile Cem Saraydar ve Tolga Kutlu öncülüğünde, TAC Drama Club arşivi çalışması hazırlanıyor. Mezunlarımızın katkıları

ile hayata geçirilen bu değerli çalışmanın da salonu hazır.

Görüldüğü gibi anılar yaşamaya devam ediyor. Öte yandan Talas/TARSUS camiasının kurumsal hafızası işlevini görecek www.tacmemories.org. Mezunlar Derneği olarak bu kurumsal hafıza işlevini de çok önemsiyoruz. Geçmişini bilmeyen, onu değerlendiremeyen hiçbir kişi ve kurum, geleceğine doğru yönde atılan adımlarla yürüyemez.

Biraz daha göz atalım, başka neler var Anı Evimizde...

1974 yılında "Biz" gazetesi editörüne yazılan bir yazı. Okul İdaresi'nden öğrencisine. Ne kadar anlamlı bir yazı, okuyunca göreceksiniz.

TAC Basın Tarihi'nin çok değerli örnekleri, yazılan yazı konularına bakınız, bugün değme sanat ya da düşünce dergisinde kolay kolay bulamayacağınız bir derinlik ve çeşitlilik. Eleştirel bakış açısı. Aynı dergide iki farklı görüşün, öğrenciler tarafından yazılan yazıların yer alması...

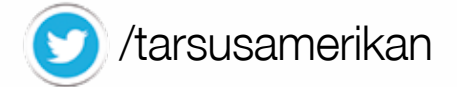
Ve tabii ki Mezunlar Derneği'nin ilk kuruluş evrakları ve devamı. 1950'lerden günümüze ışık tutan belgeler. O yıllarda okul ile derneğin nasıl iç içe olduğunu gösteren resmi evraklar. Ee boşuna demiyoruz "Okulunun Mezunları, Mezunlarının Derneği" diye. Haydar Göfer Hocamızın ya da okulun o andaki Amerikalı müdürünün yönetim kurulunda yer aldığı bir dernek. Toplantılarını 1959'dan beri bugüne kadar yaklaşık 62 yıldır her zaman TAC içinde, okuluyla birlikte yapan bir dernek.

Daha ne güzel görseller! Gezeceğiz, yaşayacağız.

Kısaca Anı Evimizi tefriş ettik, tüm Talas-TARSUS camiasının hizmetine sunuyoruz. En büyük gücümüz olan mezunlarımızın değerli katkıları ile... Bu Anı Evi mezunumuzla birlikte büyüyecek ve zenginleşecek. Sizlerin katkılarıyla.

"Okulunun Mezunları, Mezunlarının Derneği"

**TAC sevgi ve saygısı ile,
TAC Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu**

TAC Sosyal Medyada *Her Zaman Birlikte*

Bir Homecoming Sabahı Nasıl Uyanılır?

Sevgili TAC,

Güzel günler göreceğimize, güneşli günler göreceğimize, 19 Mayıs 2021 akşamı saat 18.30'da başlayan ve 20 Mayıs 2021 sabaha karşı 4.43'te sona eren Stickler Coming Home-II'deki coşkulu, tutkulu ve yardımsever camiamızı görünce daha bir inandım.

Sadece mezunlar değil elbette; TAC Headmaster, ortaokul ve ilköğretim müdürlerimiz, önceki headmaster'lar, efsane öğretmenlerimiz, yıllarca kahrımızı çeken ve halen TAC'ye hizmet veren emektar çalışanlarımız; Derneği, Vakfı, Kulübü, ne güzel camiamızsın sen TARSUS-Talas'ımız!

Resmi Homecoming programı öncesi uzmanlarından bir Tarsus Kültür turu ile başladık saat 18.55'te. Sonra resmi Homecoming programında, muhteşem müzik notaları ve şarkı sözleri ile geçiş yaptık. Mehmet Gür '69 Ağabeyimizin Talas ruhunu yansıtan ve sonunda da Bombalaki ile Tarsus'a geçiş yapan yumuşacık, keyifli, dinleyeni mest eden bestesi ve icrası ile anladık ki bu gece çok güzel olacak.

Tüm gece yeni kaybettiğimiz Haydar Hocamızın camiaya son mesajını bir kez daha dinlerken hüznümlendik, bazen asra yaklaşan ağabeylerimizin videoları ile verdiği 19 Mayıs mesajlarıyla dikkat ke-

sildik, bazen Tuğla bursiyerlerimizle gurur duyduğumuz videolarını dinledik. Plaket ve sertifika töreninde enfes ve geleneğin imbiğinden süzülen mesajlarını dinledik, kardeşlerinin coşkulu selamlamalarını duyduk. Efsane öğretmenlerimiz, dönemlere plaket sunarken nasıl da heyecanlandılar! Çünkü onlar bizi biz yapanlar, zaten.

Güldük, eğlendik. Aynı zamanda yararlı işler de yaptık. Çekilişimiz ile toplanan paralar ile dernek burs fonlarına çağdaş eğitimde kullanılmak üzere yeni kaynaklar ekledik. Dönemler ve mezunlar ayrıca Tuğla Bursu için de bağışlar yaptılar.

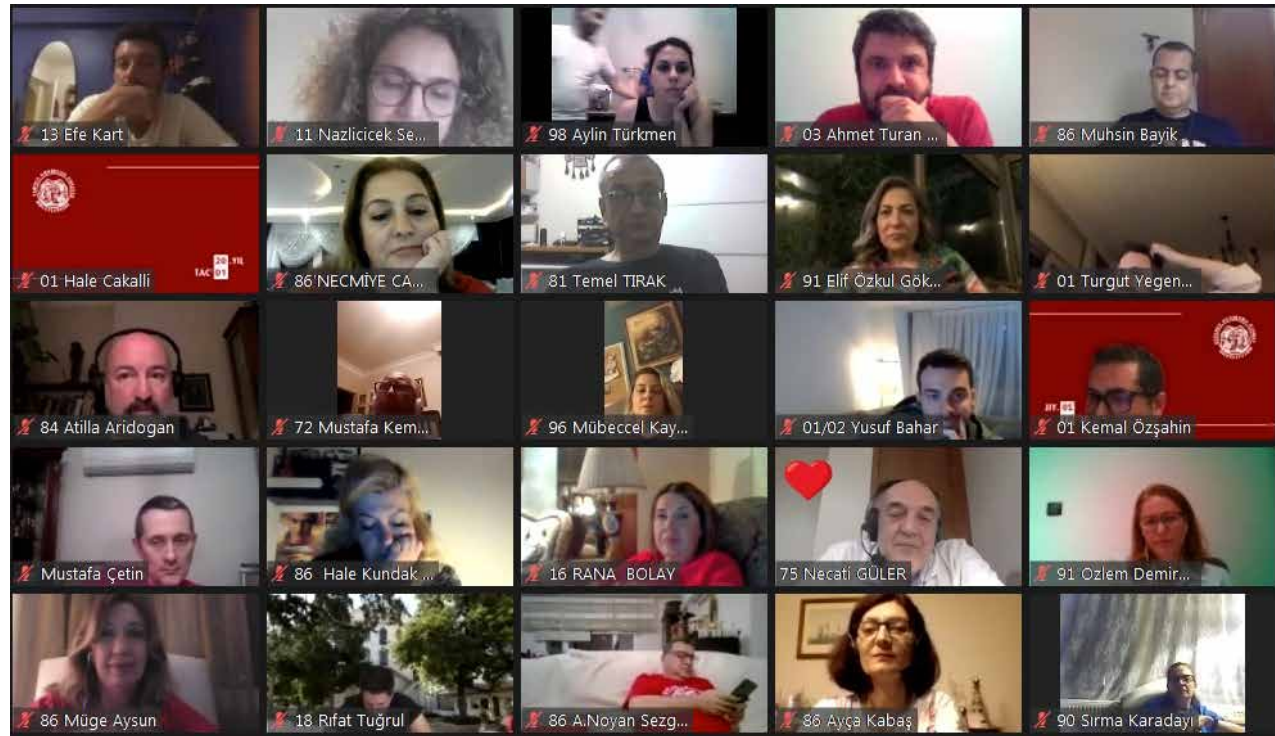
Sonra bir yandan genel mavra devam ederken, bir yandan özel yıldönümlerini kutlayan dönemler kendilerine etkinlik platformunda ayrılan özel odalara geçtiler. Orada iyice çocuklaştık zaten.

Girişte dedik ya, böyle bir gecenin sabahında nasıl uyanılır? Keyifle, yorgun ama mutlu bir şekilde güne başlanır. Günlük meşgale başlar, yeniden. Ama biliriz ki bizler, bu özel yuvanın yetiştirdiği dinamik ruhlarız. Yaşımız kaç olursa olsun. O nedenle de Çok Yaşa TAC!

Sevgi ve saygıyla,

Doğan Gözde Özgödek
TAC '86

STICKLER COMING HOME-II Öyküsü

TAC Mezunlar Derneği'nin Homecoming etkinliğinin her yıl bizlere yaşattığı coşkunun, verdiği enerjinin hepimize olumlu etkisini hissederiz. Aynı zamanda Homecoming etkinliği; biz mezunlar için aynı zamanda "eve dönüş", Tarsus-Talas camiasının tümüyle, mezunu ile öğretmeni, yöneticileri, emektarları ve öğrencileriyle bir araya geldiği, kucaklaştığı özel bir gündür. Öte yandan okul, dernek, vakıf ve spor kulübünün, camia kurumlarının bir araya geldiği bir gündür Homecoming. Kısaca Homecoming, candır.

Hatta şehir için de Tarsus esnafı için de çok önemlidir, Homecoming hafta sonu. Canların kucaklaşmasıdır.

2020 ve 2021 yılı herhalde güzel anılarla hatırlamayacağımız yıllar olacak. Hem Kovid-19 küresel salgınının getirdiği engelleri halen yaşadığımız hem de çok değerli öğretmenlerimizi, mezunlarımızı, yakınlarımızı kaybettiğimiz seneler olduğu düşünüldüğünde, iyi hatırlanacak yıllar değil. Dileriz kötü haberlerin ve bu salgının arkası gelmesin.

Ama Homecoming engel tanımaz. Şekil değiştirir, mecra değiştirir, ama yine de bir şekilde Homecoming gerçekleştirilir. Yoksa Stickler üzülür, kampüs mahzunlaşır, mezun ikinci ailesinden uzak kalmanın burukluğunu yaşar.

"Okulunun Mezun, Mezununun Derneği" anlayışı ile çalışan TAC Mezunlar Derneği, ilk yüz yüze buluşmanın yaşanacağı o güzel güne kadar, seçenek çözümler üretmek zorunluluğunu hisseder. İlkini 18 Kasım 2020 günü gerçekleştirdiğimiz, "Stickler Coming Home" dijital buluşmamızı, bu kez de zorunlu olarak online olarak gerçekleştirmemiz gerekiyordu.

Bu anlayışla, 19 Mayıs 2021 Çarşamba akşamı "Stickler Coming Home-II" etkinliği gerçekleştirildi.

TAC Mezunlar Derneği gönüllüleri, uzun ve yoğun bir çalışma programı ile Homecoming için emek harcadılar. Güzel bir geceyi camiaya yaşatabilmek için... Dijital ortamda da olsa mezunları ve camiyayı bir araya getirmek için... Üstelik Homecoming günü öncesi ülke genelindeki 17 günlük kapanma nedeniyle bazı hedefleri (örneğin Homecoming tişörtlerini 19 Mayıs'a yetiştirmek gibi) tam gerçekleştiremesek de. Ama tabii ki bazıları teslim edilemeyen ti-

şörtler gün sonrasında yola çıktı ve BizLetter dergileri ile birlikte sizlere gönderildi. Bu yazıyı okurken özel tişörte de kavuşmuş olabilirsiniz.

Bu sene online programda yenilikler de vardı. Resmi Homecoming programının öncesinde yüz yüze Homecoming günlerindeki bir geleneği yeniden yaşayalım dedik. Tarsus Şehri Kültür turu ile geceye başladık. Binlerce yıllık, pek çok farklı uygarlığın yaşadığı bu kadim ve derin şehrin içinde dolaştık, kültür mirasını ruhumuzda bir kez daha hissettik. Dünyanın ve ülkemizin pek çok şehrinden katılımımız, bu tura kilometreler ötesinden, evinden, iş yerinden, aracından, her nerede ise oradan tanıklık etti. Ali Cerrahoğlu Ağabeyimiz bu turun hazırlanmasında çok emek verdi, bu turda bize rehberlik eden uzmanlar Sayın Doğukan Alper ve Tarsus Müze Müdürü Sayın Nadir Durgun Bey'e değerli katılımları için çok teşekkür ediyoruz.

Bir başka yeniliğimiz ise TAC Mezunlar Derneği burslarına katkı için yaptığımız hediye çekilişi idi. Online ortamda ve öncesinde nasıl yaptılar ise yaptılar, gönüllülerimiz bu çekilişi başarı ile gerçekleştirerek mezun-dernek omuz omuza eğitime de katkı verdiler. Aynı bir heyecan duyduk o anlarda. Ayrıca geleneksel dönem ve mezun Tuğla Bağışları ile çağdaş eğitime katkımız artarak devam etti.

Tarsus Şehri Kültür turunu takiben resmi Homecoming programına geçişi, Mehmet Gür '69 Ağabeyimizin ılık ılık akan sakin bir ırmak gibi yankılanan ve yeni çıkan "The Path" albümünden, Talas için bestelediği ve seslendirdiği "Children Of Talas" parçası ile yaptık. Bombalaki ile biten bir şarkı.

Takiben resmi Homecoming videosu ile devam ettik; Asenkron bombalaki ile hislendik.

Tabii hüznü anlarımız da vardı. Nasıl olmasın, hemen her Homecoming'in vazgeçilmez konuşmacısı efsanemiz Sevgili Hocamız Haydar Göfer, 8 Mayıs 2021 günü aramızdan ayrılmıştı. Sonsuzluğa uğurlamıştık kendisini. Onu ayrıca andık, tabii kendisi için dernek olarak ayrı bir anma akşamı düzenliyoruz, 9 Haziran akşamı. Ama acısı bu kadar sıcakken ve Homecoming etkinliklerindeki geleneksel hitabını, 19 Mayıs'ın önemini, Atatürk'ün büyüklüğünü anlatan o sözlerini bir kez daha hatırlamamız ge-

rekiyordu. 31 Aralık 2020'de mezunların, evlatlarının yeni yılını kutlarken çekilen son videosu ile bizleri bir kez daha duygulandırdı. Haydar Hocamızı hiç unutmayacağız ve her zaman manevi varlığını hissetmeye devam edeceğiz.

Homecoming'in geleneksel anları vardır. En kıdemli mezun konuşması ve en genç mezun konuşması. Bu sene 1941 Talas mezunumuz Hadi İlbaş Ağabeyimiz, canlı olmasa da, önceden kaydedilmiş bir videosu ile camiyayı selamladı. Evindeki Atatürk fotoğrafı ve konuşmasında 19 Mayıs bayramının önemini vurguladığı sözleri ile ağabeyimiz, 95 yaşında bizlere ışık tutmaya devam etti. Konuşan en genç mezunumuz ise aynı zamanda gecenin dijital ev sahipliği görevini başarıyla yürüten Emir Liceli '20 kardeşimizdi.

o ve 5 ile biten özel yıl dönümlerini kutlayan dönemlerimiz sertifika ve plaketlerini, Dernek Başkanımız Ramazan Dincer ve yine çok kıymetli öğretmenlerimizin, Erdoğan Kaynak '63, Jale Sever, Whitman Shephard, Mustafa Nacar, Nurcihan Doğru, Niyazi Pavlaz konuşmaları ile sembolik de olsa aldılar. Fiziki teslimat geceyi takiben oldu. Bu sene plaketler de çok değişti. Stickler önündeki ulu ağaçlardan gelen kurutulmuş dallar ve yapraklar, özel bir teknikle plaketeye dönüştü. "Stickler Coming Home" tabiri fiziken de bir anlamda gerçek oldu. 40., 50., 60. yıllarını ve daha ötesini kutlayan mezunlarımıza okullarından özel bir anı olarak ulaştı. Sertifikalar da her sene olduğu gibi yüreklerimize neşe verdi.

Sonraki çekilişimiz, mezunlarımız ve mezun olmayan ama camiamıza yakın dostlarımızın katkıları ile oluşan hediye portföyü mezunlara dağıtıldı.

Artık dönemlerin, özellikle o ve 5 ile biten mezuniyet yıl dönümlerini kutlayan dönemlerin baş başa kalma zamanıydı. Dönemler kendilerine ayrılan özel oturumlarda mavraya devam ederken, genel oturum da devam ediyordu.

Bu seneki Homecoming etkinliğinin gerçekleşmesinde Mezunlar Derneği gönüllülerinin ve dönem temsilcilerimizin ayrı ayrı emeği çoktu, değerli katkılar verdiler. Hepsinin ellerine ve gönüllerine sağlık. Dönem temsilcilerimizin ne kadar önemli bir işlevi olduğunu bu özel günde de gördük.

Ayrıca Mart ayında seçilen ve göreve başlayan Adana Şube Başkanımız Bedia Gücüm '94 başta olmak üzere Adana Yönetim ekibinin emeği, çabası, de-

ğişik fikirler üretmeleri ve bunları uygulamaya koymaları hakikaten çok özeldi. Yaratıcı fikirleri ve emekleri sadece geceye renk katmadı, aynı zamanda çağdaş eğitime de destek vermemizi sağladı. Yine Dernek Başkan Yardımcısı ve Sosyal Etkinlikler Grubu Başkanı Mehmet Özel '90, Yönetim Kurulu Üyemiz Ercan Akarpınar '90 toplantı için çok emek verdiler. Toplantı yöneticimiz, Ali Cerrahoğlu '78 Ağabeyimizin emekleri de Homecoming için çok değerli idi.

İstanbul'dan Umut Yalnız '88, yeni Başkan Ahmet Turan Bülbül '03, Ankara'dan Hale Soylu '86 Başkan ve derneğin genç gönüllüleri, güzel bir organizasyon yaşansın diye hakikaten yoğun çalıştılar. Toplantı esnasında teknik akışının düzenli devamında rolü başat olan teknik ev sahibimiz Emir Liceli '20 kardeşimize de teşekkürler.

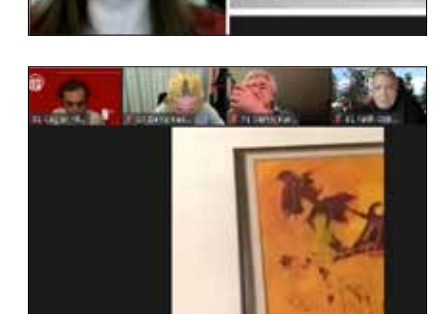
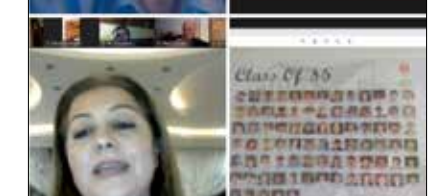
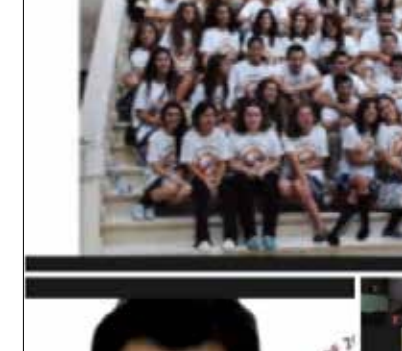
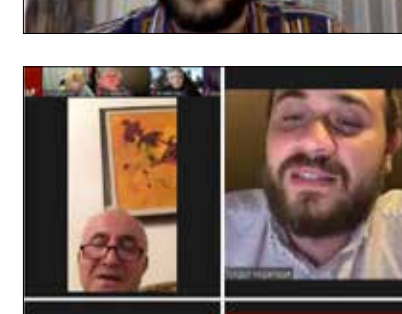
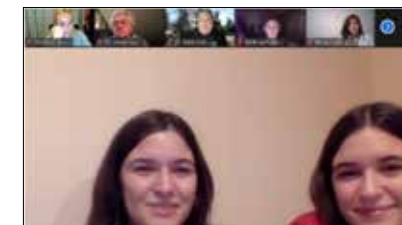
Bu mezunlarımızın da kendi aileleri var; hepsinin işi gücü, eğitim hayatı var. Yoğunlar. Ama hepsinin de kocaman birer yüreği var "TAC, TAC, TAC" diye atmakta olan. Emeği geçen herkese, istisnasız çok çok teşekkürler.

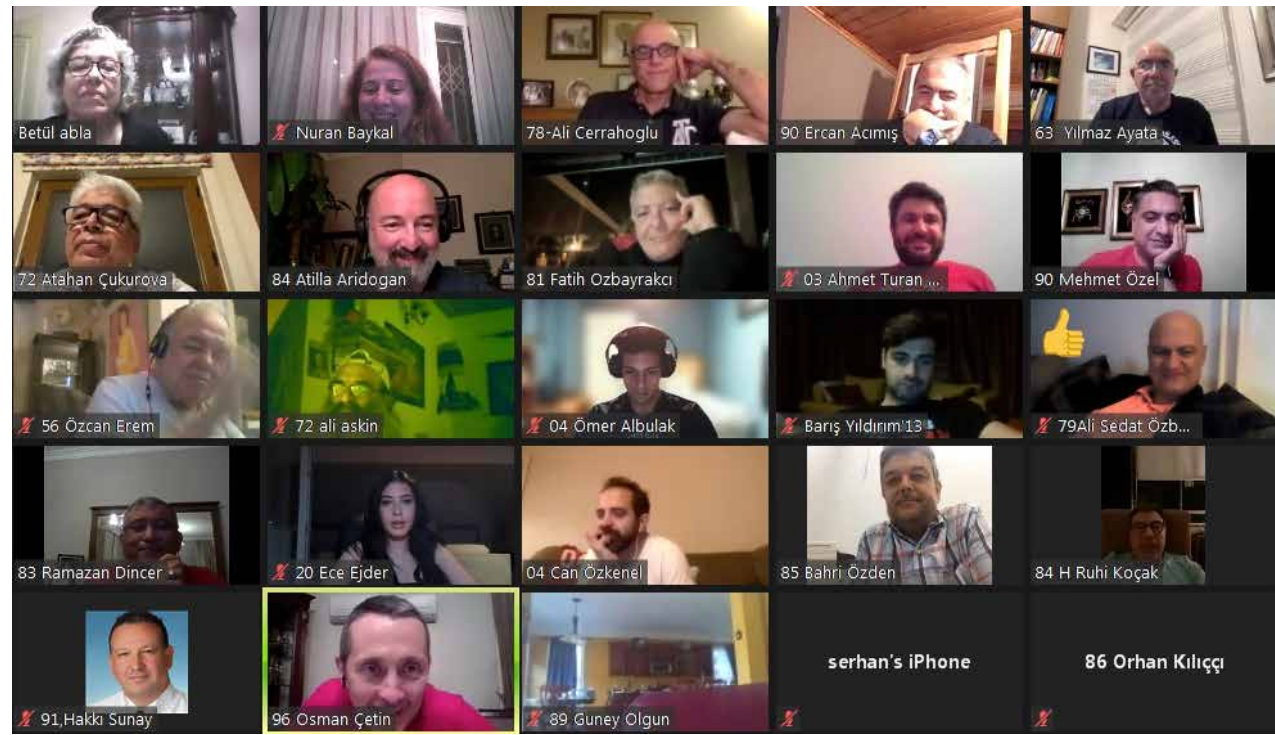
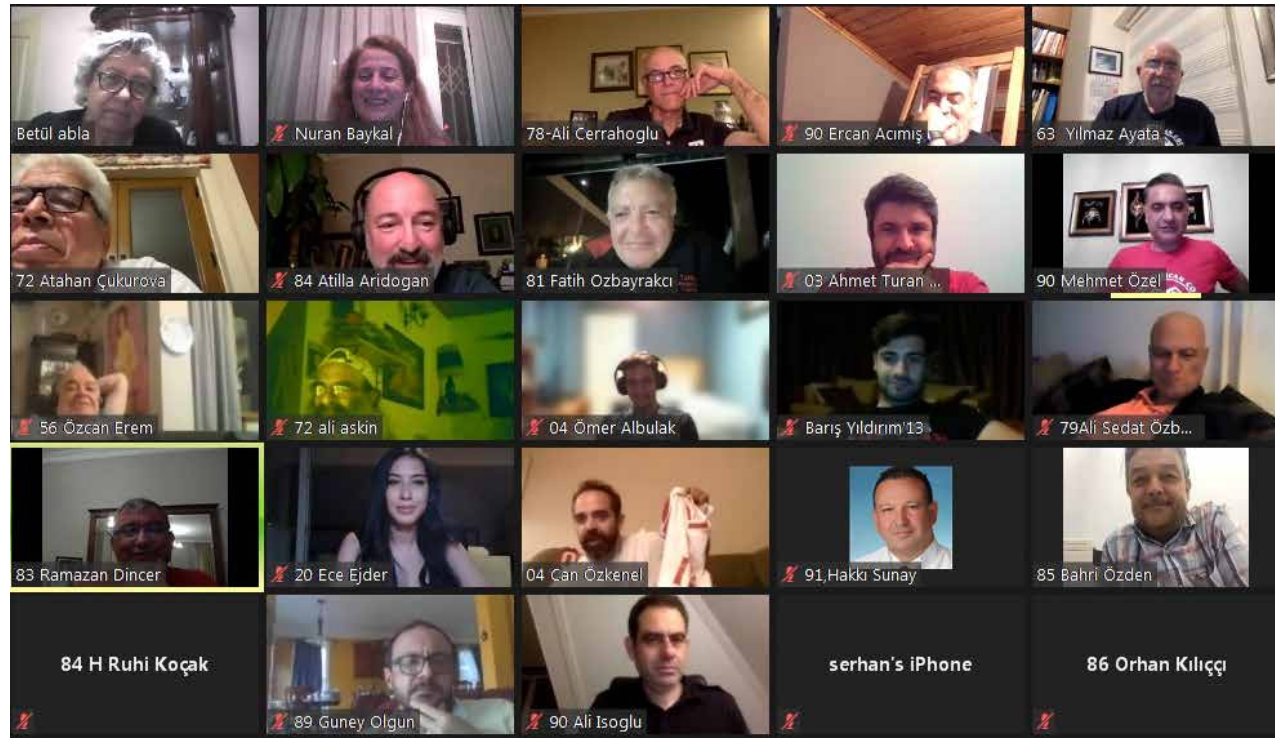
Betül Abla ve Nuran Abla. Onlara yer vermeden olmaz. Tüm mezunlar genelde adlarının önünde, arkasında mezuniyet yılları ile anılırlar, yazışırlar. Betül Abla ile Nuran Abla'nın adlarının önünde ve arkasında, her dönemin mezuniyet yılı ayrı ayrı yazsa yeridir. Camiaya öyle emek verirler, öyle çabalarlar, öyle "mezundur" ki onlar! Elleri dert görmesin.

Tabii mezun bu etkinliklere katılmasa, mezun ortada olmasa, katkı vermese herhangi bir çalışmanın anlamı olmaz ki. Katılan, katkı veren, bu muhteşem camianın gücünü ve etkisini dünyanın dört bir yanına taşıyan mezunlarımız ile ayrılmaz parçamız, bizi biz yapan öğretmenlerimiz, şimdiki ve önceki okul yöneticilerimiz, emektarlarımız, tüm katılanlar, iyi ki varsınız. İyi ki 19 Mayıs 2021 akşamı, bu anlamlı tarihte büyük Önderimiz Atatürk'ün gençliği olarak, her yaştan gençliği olarak, 70 küsur yılı aşkın bir zaman aralığından katılımcılar ile bir arada idik.

Darısı yüz yüze buluşmalara diyelim ve şimdilik bir virgül koyalım; en kısa sürede yeni etkinliklerde, Stickler'ın ulu gölgesinde bir kez daha buluşmak üzere.

Saygı ve sevgilerimizle,
TAC Mezunlar Derneği
Okulunun Mezununu, Mezununun Derneği

Kariyer Günü Konukları

Mezuniyet	ADI SOYADI	Meslek / Unvan
TAC'64	Ecz. Şerif BOYACI	Eczacı
TAC'78	Prof. Dr. Bülent ÖZEKİCİ	Ziraat Mühendisi, Öğretim Üyesi
TAC'82	Hakan DALAMAN	Mimar
TAC'86	Prof. Dr. Onur SOKULLU	Kalp ve Damar Cerrahisi Uzmanı
TAC'87	Doç. Dr. Tulgar TOROS	Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanı, El Cerrahisi Uzmanı
TAC'88	Altan AYTAÇ	Endüstri Mühendisi / FIAT İş Birimi Direktörü
TAC'89	Prof. Dr. Cem KURTOĞLU	Diş Hekimi, Protetik Diş Tedavisi Öğretim Üyesi
TAC'89	Doç. Dr. Tahsin Oğuz ACARTÜRK	Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrah
TAC'90	Onur AYDEMİR	Kimya Mühendisi / İdari Müdür ve Satış Müdürü
TAC'92	İlker GÖÇMEN	Müziyen, Besteci, Aranjör, Tercüman
TAC'92	Av. Işıl ÖKTEN	Avukat
TAC'92	Ertürk Doğan KOCALAR	Bilgisayar Mühendisi, Elektrik-Elektronik Mühendisi/Google
TAC'92	Mete YÜKSEL	Ekonomist
TAC'92	Nazmiye SABUNCUOĞLU	Girişimci, Tasarımcı
TAC'92	M.Cem AÇIK	CEO / Pfizer Türkiye Genel Müdürü
TAC'94	Buğra KULAK	Moleküler Biyoloji ve Genetik / SANOFI Satış ve Pazarlama Direktörü
TAC'96	Onur ÖZGÜL	İç Mimar / VIZON Design
TAC'97	Üryan DOĞMUŞ	Şef, Gastronomi Uzmanı
TAC'99	Uzm. Dr. Atilla BİRDİR	Psikiyatrist, Psikoterapist
TAC'00	Dr. Çağlar JAICKS	Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları
TAC'03	Su Ece ERTÜRK	Klinik Psikolog
TAC'13	Av. Mert Can BOYAR	Avukat, Girişimci
TAC'13	Yiğit ÖZŞAHİN	Makine Mühendisi, AR-GE ve Proje Mühendisi

Online TAC Kariyer Günü Başarıyla Gerçekleşti

Her yıl konusunda uzman mezunlarımızın kardeşlerine meslek seçimlerinde yardımcı olmak amacıyla katıldığı TAC Kariyer Günü, bu sene pandemi nedeniyle ilk kez online olarak 20 Nisan tarihinde gerçekleştirildi.

23 meslektan 23 mezunumuzla birlikte katıldığımız kariyer gününe okul yönetimi, öğrenciler, öğretmenler ve PDR servisi ile hep birlikte açılış töreni ile başlanıldı.

Gün boyu süren organizasyonda 1964 mezunu ile 2024'te mezun olacak TAC'lilerin bir araya gelmesi hepimizi gururlandırdı.

Kapanış töreninde gün boyu süren yoğunluğa rağmen tüm katılımcıların yüzlerinin gülmesi

bizleri çok mutlu etti.

Kariyer Günü davetimizi kabul edip iş hayatının yoğunluğunu bir kenara bırakarak online da olsa okullarına geri dönen, bilgi ve birikimlerini kardeşleriyle paylaşan değerli mezunlarımıza, katılımlarından ve kıymetli katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

Hazırlık sürecindeki özverili çalışmalarından dolayı katkı sağlayan mezunlarımıza, PDR bölümüne, Kurumsal İletişim Departmanı ile etkinlikte katkısı olan herkesin ayrıca katılım sağlayan TAC'li kardeşlerimizin emeklerine ve yüreklerine sağlık. Seneye yeniden görüşmek dileğiyle!

TAC Mezunlar Derneği

“Öncelikle, içinde bulunduğumuz pandemi şartlarında böyle bir etkinliği bu kadar pürüzsüz organize eden PDR departmanını kutluyorum. Kariyer gününde genç kardeşlerimin gözlerinde samimiyeti, ışığı ve sanat aşkını gördüm. Bu öncelikle geleceğe yönelik umutlarımı güçlendirdi. Ayrıca, böyle pırl pırl

bireyler yetiştiren bir okulun mezunu ve bu gençlerin ağabeyi olmaktan gurur duydum. Benim açımdan her anı keyifli geçen böyle bir organizasyona beni davet ederek onurlandıran okul yönetimine teşekkürü borç bilirim.”

İlker Göçmen '92

“Mezuniyetimin 35. yılında, hayata atılmaya hazırlanan genç kardeşlerime yol gösterici olabilmek için gerçekleştirilen böyle bir organizasyonun parçası olmaktan büyük bir gurur ve mutluluk duydum. Onlara mesleğim ile ilgili bilgileri ve onları bekleyen şartları objektif bir şekilde aktararak hedeflerini belirlemeleri için katkıda bulunmak en önemli hedefti. Bunu bir nebze gerçekleştirebildiysem ne mutlu bana. Tabii ki bu günün genç mezun adayları ile yüz yüze ve gönül gönüle olabildiğini çok isterdim. Onlarla göz teması kurabilmek, gözlerindeki ışıltıyı, hevesi ve kararlılığı görebilmek çok güzel olurdu. Yine de bir ekran aracılığı ile de olsa onlara hitap et-

mek ve bu günü başarıyla tamamlamış olmak bana büyük bir haz verdi. Ayrıca, eski mezunlarla ve bu güne emek veren diğer TAC mensuplarıyla bir arada olmak da çok güzeldi. Eski günleri anmak, eski anıları canlandırmak bir günlüğüne de olsa bizleri bu karamsar ortamdan uzaklaştırdı ve mutlu etti. Bu nedenle de emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum, böyle bir günü okulda tekrar yaşamayı ve deneyimlemeyi çok arzu ederim. Tüm TAC camiasına sevgilerimi ve teşekkürlerimi sunuyorum. Bu camianın bir mensubu olmaktan bir kez daha gurur duydum.”

Onur Sokullu '86

“Kariyer günü benim için adeta mini bir Homecoming oldu. Lise yıllarında kariyer gününde asistanlık yaparken ‘Acaba biz ne zaman kariyer gününe konuk oluruz?’ diye hep içimden geçirirdim. Açıkçası bu kadar erken olmasını beklemiyordum, davet aldığım zaman hem şaşırardım hem de çok gururlandım. Gözleri pırl pırl bakan, meraklı TAC’li kardeşlerime mesleğimi anlatmak çok heyecan vericiydi. İlk seansın başlangıcında heyecandan bir an duraksadım. İş yerimde üst düzey yöneticilere sunum yaparken bile bu denli heyecanlanmadığımı fark ettim. Hayatlarının geri kalanını şekillendirecek bu önemli meslek seçiminde uma-

rım makine mühendisliğiyle alakalı sevgili kardeşlerimi bilgilendirebilmişimdir. Yıllar içerisinde kariyer fuarı daha da profesyonel ve organizasyonel bir hale gelmiş. Kariyer fuarında öğretmenlerimiz, ağabeylerimiz-ablalarımız ve kardeşlerimizle fiziksel olarak bir araya gelemecek de online olarak çok sıcak bir ortam yakaladığımızı düşünüyorum. Sosyal olarak sınırlı geçen pandemi günlerinde, TAC ruhunu ve eğlencesini lise yıllarımızdaki gibi yakalamak son derece keyifliydi. Organizasyonda emeği geçen herkese bir kez daha buradan da teşekkürlerimi iletmek isterim.”

Yiğit Özşahin '13

TAC '92 mezunumuz Mete Yüksel A1 Capital'de Kurumsal Satış ve Strateji'den sorumlu Genel Müdür Yardımcısı olarak göreve başladı.

Finans sektöründe 24 yıllık deneyime sahip Mete Yüksel A1 Capital'e katılmadan önce çeşitli aracı kurumlarda araştırma, satış, hazine, algoritmik işlemler, türev, mid-office bölümlerinden sorumlu genel müdür yardımcılığı görevleri yaptı. Yönettiği ekipler Extel Survey anketlerinde kurumsal yatırımcıların oylarıyla 2010, 2013, 2014 ve 2016 yıllarında 40'ın üzerinde aracı kurum arasında "Türkiye'nin En İyi Araştırma Bölümü" ödülleri alırken, kendisi de iki kez "En İyi Finansal Analist" payesi aldı. Mete Yüksel'in Marmara Üniversitesi Muhasebe ve Finansman yüksek lisans, Bilgi Üniversitesi MBA, İstanbul Üniversitesi Finansal Yönetim yüksek lisans dereceleri bulunmakta.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '94 mezunumuz Altuğ Özpıneci liseden sonra uzun zamandır okumayı hedeflediği, ilk ve tek tercihi, ODTÜ Fizik Bölümü'nü kazandı. 1997 yılında Fizik-Matematik çift anadal yaparak ODTÜ'den okul birincisi olarak mezun oldu. Bilkent'te Katı Hal Fiziği üzerine yüksek lisans, ODTÜ'de Yüksek Enerji ve Parçacık Fiziği üzerine doktora çalışmalarını tamamladıktan sonra post doc çalışmaları için İtalya'ya gitti. Üç yıl ICTP'de (Trieste), bir yıl INFN'de (Bari) çalıştıktan sonra 2005 yılında Öğretim Görevlisi olarak ODTÜ'ye dönen Özpıneci, çalışmalarına ve araştırmalarına ODTÜ Fizik Bölümü'nde devam etmektedir.

Altuğ Özpıneci, 17 Şubat 2021 tarihinden itibaren ODTÜ "Fen - Edebiyat Fakültesi Dekanı" olarak görevlendirilmiştir.

Mezunumuzu tebrik eder, yeni görevinde başarılar dileriz.

TAC '04 Yiğitcan Karanfil ile Başak Yüncü dünya evine girdi. Genç çifti tebrik eder, ömür boyu mutluluklar dileriz.

TAC mezunlarımızdan Muhtar Kent '71 ve Turgut Yeğenağa '01 Türkiye'nin ilk zeytin hasadı belgesinde bir araya geldi.

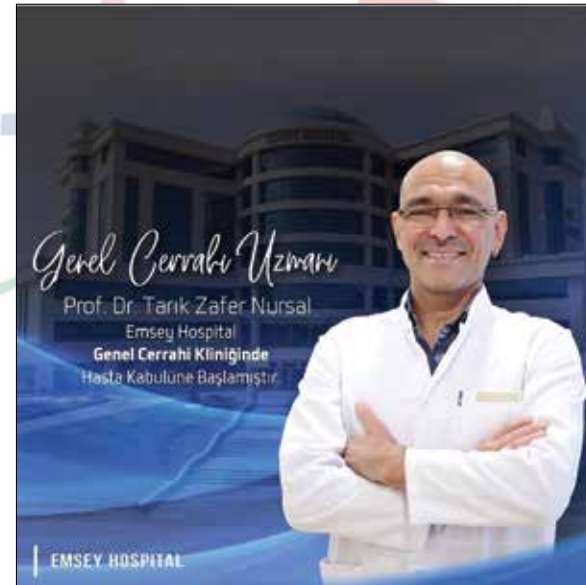
Elif Edes Tapan, Danilo Zanna, Fatih Tutak, Ömür Akkor, Somer Sivrioğlu gibi "Zeytinyağına Takıntılı Şefler", iş duayenleri ve sektörün uzman isimlerinin bulunduğu belgeselde doğanın sunduğu eşsiz zeytinyağı mucizesine tanık olacaksınız.

Keyifli seyirler.

<https://www.youtube.com/watch?v=XPL9ylbK0Ro>

TAC '78 Prof. Dr. Tekin Akpolat Türkiye Masterlar şampiyonasında 3000 metre yürüyüş kategorisinde 21.31 süreyle 3. olmuştur. Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

TAC '87 Prof. Dr. Tanık Zafer Nursal, İstanbul Emsey Hospital'da Genel Cerrahi Uzmanı olarak hasta kabulüne başlamıştır.

Tebrik eder, sağlıklı ve başarılı günler dileriz.

İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler bölümünden mezun olan TAC '13 mezunumuz Aslı Savatlı, Medeam for Air France KLM grupta Dijital Servis Eksperi olarak göreve başlamıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

Gazeteci ve yazar TAC '99 mezunumuz Hatice Utkan Özden'in Morena tarafından yayımlanan "Çağdaş Sanat ve Yaratıcılık" adlı kitabı sanatçıların bilinmeyen ve saklı kalmış yaratıcılık dünyalarına giriş kapısını aralıyor.

"Çağdaş sanatçılar nasıl yaratır?", "Sanatçı nelerden ilham almış?", "Eseri nasıl ortaya çıkarmış?" gibi sorulardan yola çıkan Hatice Utkan Özden, yaptığı özel röportajlarla dünya müzelerinde sergileri açılan sanat dünyasının ünlü ve farklı çağdaş sanatçıların yaratıcılık süreçlerini irdeliyor.

Dünyaca ünlü sanatçıların İstanbul sergilerini inceleyen yazar, eserlerin nasıl ortaya çıktığını ve anlamlarını röportajlarla gözler önüne seriyor.

İstanbul'da 2010-2020 yılları arasında düzenlenen sergilerle Şükran Moral, Halil Altındere, Elif Uras, Ferhat Özgür, :mentalKLINIK, Julian Rosefeldt, Huo RF, Daniel Firman, Pablo Genoves, Arik Levy, Mehmet Gülyüz, Nil Yalter, Axel Hütte, Berlinde de Bruyckere, Taryn Simon, Viron Vert, Kutluğ Ataman, Taner Ceylan, Hamra Abbas, Tayfun Serttaş, Orhan Cem Çetin, Sophie Calle, Sarah Morris, Ali

Kazma, Bill Viola, Aydan Murtezaoğlu, Bülent Şangar, Fahrelnissa Zeid, Ai Weiwei, Füsün Onur, Hüseyin Çağlayan, Peter Kogler, Anton Henning ve Thomas Ruff'un yaratıcılık süreçlerini bu kitapta bulacaksınız. Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2003 Mezunumuz Aslı Erdem Öge ve ortağı Çağla Acar'dan Sosyal Sorumluluk Projesi: Pediatrik Onkoloji hastaları için P-shirt (Port Tişört)

Aslı Erdem Öge, ortağı Çağla Acar ile birlikte, tişörtünü soymak zorunda kalmadan her iki yandan cırt cırt ile kolayca açılıp port takıp çıkarmak, port bakımı, kan alımı, ilaç değişimi gibi tedavi uygulamalarını daha rahat yapabilmelerini sağlayan, hastaların mahremiyetlerini korumalarına yardımcı olan, Faydalı Model onaylı P-shirtleri hastalara hediye ediyorlar.

Kanser tedavisi gören küçük kardeşlerimize destek oluyorlar. Mezunumuzu bu duyarlı çalışmasından dolayı tebrik ederiz.

Sizlerde www.oncowear.com web sitesi üzerinden "Satın Al" ya da "Destek Ver" bölümlerini kullanarak destek olabilirsiniz. Satın alıp vereceğiniz herhangi bir kişi yok ama destek vermek istiyorsanız, "Destek Ver" bölümünden satın alıp ürünü destek sepetine kazandırıp, ihtiyacı olan bir çocuğa gitmesine vesile olabilirsiniz.

TAC '95 Mezunlarımızdan Emre Ekmekçi, Migros Ticaret A.Ş.'nin 26 Mayıs 2021 Tarihinde yapılan Olağan Genel Kurul Toplantısında alınan karar ve KAP'a yapılan bilgilendirme ile Bağımsız Yönetim Kurulu Üyesi olarak seçilmiştir.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '07 Ali İlci, 2019 yılından beri Strateji ve Yatırımlar Direktörü olarak görev yaptığı n11.com şirketinde, 1 Mart 2021 tarihi itibarı ile Strateji ve Planlamadan Sorumlu Genel Müdür Yardımcılığı görevine terfi etmiştir.

Halihazırda kendisiyle birlikte toplam üç mezunun firmada görev aldığını dile getiren Ali İlci'nin TAC'li sayısını artırmak istediğini belirtirken, internet ve e-ticaret alanlarına ilgi duyan genç kardeşlerimize her zaman desteğe hazır olduğunu sizlerle paylaşmak isteriz.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '77 mezunumuz Ersin Şendoğan ile Tarsus Sev Ortaokulu İngilizce Departmanı Bölüm Başkanı Gülden Şendoğan'ın oğulları, TAC 9. Sınıf Onat Şendoğan'ın ağabeyi, TAC 12. sınıf öğrencisi Emir Şendoğan; ABD'deki Rice Üniversitesi'nin tüm dünyadan seçtiği üç tenisçi arasında yer alarak üniversite eğitimine burslu olarak devam edecektir. Tenisteki üstün başarılarıyla adından yıllardır söz ettiren milli sporcumuz Emir Şendoğan, milli formamızı giyerek ülkemizi dünyanın dört bir yanında başarıyla temsil etmesinin yanında kazandığı bursla da hepimizin bir kere daha gururu oldu. Şendoğan ailesini ve Emir'i tebrik ederiz. Sağlıklı huzurlu ve başarılarla dolu yıllar dileriz.

TAC '90 mezunumuz Prof. Dr. Egemen Eroğlu, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi İngilizce Bölümü'nü tercih ettikten sonra, büyük bir keyifle sürdürdüğü eğitimini 1996 yılında tamamlayarak Tıp Doktoru diplomasını aldı, ardından Tıpta Uzmanlık Sınavı'nı kazanarak Cerrahpaşa Çocuk Cerrahisi'nde uzmanlık eğitimini tamamladı.

"Erkek Sünnetinin Öyküsü" ismini verdiği kitabı çıkan mezunumuzun heyecanını ve kitabı ile ilgili mesajını sizlere iletmek isteriz; "Bu kitap bir dedeye torunu arasında geçiyor. Torun dedeye neden sünnet olması gerektiğini soruyor, dede de araştırarak öğrendiklerini torunuyla paylaşıyor. Sünneti dinlerin gözünde, uzak kabilelerdeki törenlerle, mitolojik hikâyelerle ve bilimsel açıdan inceleyip psikiyatrist ve psikoloğlara da danışarak sonuca varıyorlar." Mezunumuza çalışmalarında başarılar dilerken kitabı ile ilgili tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

THE PATH

(KİTABA ŞARKILAR-KİTAPTAN ŞARKILAR)

Mehmet Gür Talas'66 TAC'69

Yedi senesi Talas ve Tarsus'ta geçen 17 senelik bir eğitim ve öğrenim döneminin ardından, 43 sene süren bir çalışma hayatım oldu. 2018 senesinin ilk aylarında YOL - THE PATH - LE CHEMIN adlı otobiyografi kitabımı yazmaya başladım. Kitabın ilk baskısı 2019 yılı Ağustos ayında tamamlandı.

Kitabın tamamlanmasını takip eden günlerde aklıma yeni bir fikir geldi; daha doğrusu YOL kitabı bana bir ilham verdi: Kitapta yer alan kişiler, yerler ve olaylar hakkında şarkılar yapmak...

Şarkı yapmak, hiç şüphesiz müzik bilgisi ve şarkı sözü yazma becerisi gerektirir. Benim teorik müzik bilgim, sanırım, öğrenilebilecek müzik bilgisinin çok küçük bir yüzdesini kapsar. Pratikte ise, evet, belki uzun yıllardır akustik gitar çalarım, belli bir stilim vardır, ama akustik gitarı bile benden kat be kat daha ustalıkla çalan nice müzisyenler var... Söz yazarlığıma gelince, bu kabiliyetim de sadece annemin 1989 yılında vefatını takip eden dönemde, annem için yazdığım kısa bir şiirle sınırlıydı.

Değindiğim gibi, YOL'un bir bütün olarak ortaya çıkması, şarkılar bestelemek ve şarkı sözleri yazmak hususunda bana bir dürtü oldu. Kitabın bölümlerini tekrar gözden geçirdim ve hangi konular hakkında şarkılar yapabileceğimi saptadım. Uğraştıracı bir işe girişmiştim: Zaman za-

man ümitsizliğe kapıldım, ama 10 Mayıs 2020 tarihindeki Anneler Günü için Facebook'ta paylaştığım "Şaheserler Abidesi" şarkısına aldığım olumlu tepkiler benim için büyük bir moral kaynağı oldu. Şarkıda işlenecek konuyu tespit ettikten sonra söz yazmanın nispeten kolaylaştığını gözlemledim. Bazı şarkılar için önce sözleri yazdım, melodi daha sonra ortaya çıktı. Bazı şarkılar için ise, aklımdaki bir melodiye göre sözler yazdım.

İlk bestemi 68 yaşında yapmış oldum. Bu, sanırım elli küsur

seneye yayılan müzik dinleme ve gitar, mızıka çalma birikiminin bir sonucu oldu.

Gitar çalmayı öğrenmeye TAC'de başladım ve üniversite yıllarımda geliştirdim. Gitar çalmaya ve şarkı söylemeye başladığım senelerin ('68 kuşağı) ve o senelerde içinde bulunduğum ortamların etkisinde kalmış olmalıyım ki benim şarkı lisanım daha çok İngilizce, müzik türü olarak beğenim ise "pop music" ve "country music" ve bunların alt türleri oldu.

"Country music" hususun-

da İngilizce lisanında şunu ifade eden bir söz vardır: "Country music yapmak için sadece üç akorda ve bir gerçeğe gereksinim vardır" denir. Doğrusu, bu üç akort hususu benim de kolayıma gitti; gerçekler ise zaten "YOL" kitabında yer alıyordu. Tabiatıyla, yaptığım bestelerin çoğunluğu "country music" türünde, İngilizce lisanında ve hayatımda yaşadığım gerçekleri anlatan şarkılar olarak ortaya çıktı. Sözlerinin aslı İngilizce olarak yazdığım 11 adet şarkıya, aslı Türkçe yazılmış olan "Şaheserler Abidesi" isimli şarkıyı da albüm için "Monument of Miracles" adı altında İngilizceye çevirerek ekledim.

Sonunda, bir seneyi aşan bir uğraşından sonra, "THE PATH" albümü için aşağıdaki şarkılar ortaya çıktı:

- 1) THE PATH (LOVE THROUGH AGES)
- 2) CHILDREN OF TALAS
- 3) AN ANGEL ON EARTH
- 4) YVONNE
- 5) THANKFULNESS
- 6) MONUMENT OF MIRACLES
- 7) ACROSS THE BALKANS
- 8) HOW NAIVE I WAS...
- 9) DEEP REGRET
- 10) LET'S LIVE THE FUTURE
- 11) THE TRUE WONDER
- 12) MOTORCYCLE RHYTHM

Şarkıların kendi hikâyelerini www.thepathalbum.com adresindeki sitede açıklıyorum.

Efsane The Beatles grubunun elemanlarından Paul McCartney, "Silly Love Songs" adlı şarkısında "You'd think that people would have had enough of silly love songs, but I look around me and

I see it isn't so..." dedikten sonra, bir aşk şarkısı söylemeye devam eder. Benim durumumda da öyle oldu: Şarkıların sekizi aşkın sevincini veya hüznünü ifade ederken, diğerleri motosiklet sürüşlerimi, gezi anılarımı, ana sevgisini ve Talas'ı konu alan şarkılardan oluştu.

Yukarıda da ifade ettiğim gibi, ortaokulu Talas Amerikan Ortaokulu'nda okuduktan sonra (Talas'ın lise bölümü yoktu), 1966-1967 ders yılı için 26 kişi Tarsus'a giderek TAC'nin lise bölümüne devam ettik; TAC'nin orta bölümünden mezun olanlarla kaynaştık. Talas, 1967'de kapandı. TAC, Talaslılara kucak açtı: Talas'tan mezun olamayanlar TAC'nin orta bölümündeki sınıflara yerleştirildiler. Mezun oldu-

ğunuz veya devam ettiğiniz bir okulun aniden kapatılması insana hüznün veren bir olay...

Children of Talas şarkısında Talas'ta başlayan ve Tarsus'ta devam eden ortak yaşam, beraberlik, eğitim, kardeşlik ve dayanışma ele alınıyor. Şarkının sonuna doğru iki alıntı var: Birincisi, Talas Marşı'nın bir bölümü çocuk sesleri ile canlandırılmaya çalışılıyor. İkincisi ise Talas ve Tarsus'un ortak tezahürat şarkısı, Bombalaki: Talas'ta sona eren hayatın Tarsus'ta devam ettiğini gösteriyor. Şarkının sonundaki uzun enstrümantal bölüm ise Talas-Tarsus kaynaşmasını simgeliyor.

Şarkıları beğeneceğiniz umuduyla, sevgiler ve saygılar...

YOKUŞ AŞAĞI

Bir TAC Youtube Kanalı

Röportajı Yapan: Alp Erdem '02

YouTube'da tesadüfen denk geldiğim, sonrasında da keyifle takip ettiğim bir TAC '76 YouTube Kanalı "Yokuş Aşağı". **Namık Kural '76**'nın hazırlayıp sunduğu, dönem arkadaşlarıyla, TAC'den hocalarıyla keyifli TAC sohbetleri yaptığı çok güzel bir kanal. Namık Ağabey '76'da TAC'den mezun olduktan sonra önce ODTÜ Bilgisayar Müh. Bsc.,

daha sonra Boğaziçi Bilgisayar Müh. Msc. yaptı. İş hayatına Koç Holding'de başlayıp Arçelik'te devam etti. '95'te Coretech'i ortaklarıyla kurup 2011'de şirketini sattı. Paralel olarak da çeşitli girişimlerde bulunmuştu. Bunlardan Mackolik.com'un da satışı sonrası melek yatırımcılık ve mentorluk yapmakta; TRAngels, Games United gibi girişimcilik ekosisteminin kurumlarında yatırımcı ve

yönetici olarak görev almaktadır. Namık Ağabey'le Yokuş Aşağı'nın hikâyesini konuştuk.

■ **Ağabey merhaba. YouTube'da tesadüfen sizin sohbetlerinize denk geldim. Açıkçası ilk başta bir videonuzu izlemiş, biraz amatör bulmuş, devam etmemiştim. Sanırım ilk bölümleri, siz de biraz daha yeni yeni alıyordunuz ama daha sonra Şe-**

Nurten Kayahan

Nejat Hoca

Adana

kip Karahan, Armağan Ömür ve Can Sonat'la olan bölümünüze denk geldim ve çok hoşuma gitti. Ses, kamera, sohbet şekli gelişmiş, daha bir keyifli hale gelmişti. TAC odaklı sohbetleriniz çok keyifli. Adeta birer video hatırat, hem sizlere hem bizlere. Çok güzel bir fikir, uygulamasını da çok güzel yapmışsınız. Elinize sağlık.

Önce şununla başlayalım isterseniz. Nereden çıktı bu fikir? YouTube'luk var mıydı öncesinden?

Fikir aslında bir ağabeyimizin haberini okuyunca çıktı. Tuncay Sergen Talasamerikankoleji.com web sitesini yaratmıştı. Oradaki videoları izlerken yengemi izledim ve bizlerin de yaşayan ebe-

veynleri kaydetme fikri doğdu. '76'dan bazı arkadaşlarla konuştum, olumlu geri dönüşler aldım. Sınıfımızın sanatçısı Ali Kabaş ise projenin zor ve çok emek gerektirdiğini belirtti. Yatırım yaptığım girişimlerden birinden tanıdığım Emrah Öztaş ile çekim ve montaj ile ilgili üretim konusunda anlaştım. Yarı profesyonel bir yaklaşımla başladık. YouTuber'lık filan hiç yoktu zaten, kayıtlara bakınca zaman içindeki gelişme göze çarpıyor. Zaten YouTube da bir platform olarak kullanılmakta, önemli olan ben ve dostlarım için bir video vault oluşturmak.

Bir başka boyut ise şu: Biz 40. mezuniyet yılımızda bir yıllık çıkardık grup olarak, ciddi bir uğraş

sonunda bastık. Çok güzel bir ürün çıkardık ama ben biraz bu baskı işine muhaliftim, çünkü bulunduğumuz çağ sayısal ortamın çok daha fazla önem kazandığı zamanlar. Bu nedenle kolay ulaşılabilen ve hızlı güncellenebilen bir ortam yaratmak hep hedefim olmuştu.

■ **"Yokuş Aşağı" ismi nereden geliyor?**

Bu isim de bambaşka bir olaydan ortaya çıktı. 15 Temmuz olaylarından sonra kendimi rahatsız hissediyordum, bir arkadaşımın tavsiyesiyle bir psikiyatru gittim. Ön incelemeyi yapan psikolog çeşitli sorular soruyordu, ben de "Artık yokuş aşağı gidiyoruz, altmışı geçtik" dedim. Çok takıldı, "Kendinizi kötü mü hissediyorsunuz?" vesaire sorup durdu, ben de tipik çan eğrisinin artık iniş tarafında olduğumu, yani "yokuş aşağı" gittiğimi, herhalde 100+ yıl yaşamayacağımı söyledim. Hikâyesi bu!

■ **Tamamen TAC odaklı bir yayın yapıyorsunuz. Konuklarınız hep TAC mezunları ya da öğretmenleri. Çok güzel bir şeye da-**

Hüseyin Çavuşoğlu

77'ler

Baha Jale

ha denk geldim; yakın zamanda kaybettiğimiz çok değerli “efsane” hocalarımız, Haydar Göfer ve Nejat Güngör hocalarımızla da sohbetleriniz var. Bunlar da çok kıymetli hatıralar okulumuz için.

Nejat ve Haydar Hocalar ile görüşmemizi rahmetli Metin Sağır organize etmişti. Bu değerli dost ve büyüklerimizi kaybedince onlardan kalan bir hoş seda oldu videolar. Zaten ilk yola çıkıştaki amaç da buydu. Yıllar sonra bile Nejat Hocamızın o güzel gülüşünü izleyip gülümseyebileceğimizi umuyorum.

■ Genelde hep '76 ağırlıklı şu an, ama yelpazeyi biraz daha genişletiyorsunuz gibi. '77'ler girdi sohbetlere. '75, '74 diye biraz biraz genişleteceksiniz herhalde git gide. Belli olmaz, belki sizden ilham alan başka dönemler de kendi yakın dönemleriyle bu tür sohbetler yaparlar.

Ben de fark ettim ki insanları tanıyınca onlarla sohbet çok daha kolay oluyor düşüncesindeydim. Ama çekimler ilerledikçe bireylerin çok daha farklı yönleri olduğunu, TAC'lilerin büyük bir maden olduğunu keşfediyorum.

■ Sohbetlerinizde bugünden geriye dönük, artık bugünkü tec-

rübelerinizle değerlendirdiğiniz ve bugün okuyan öğrencilerin alması gereken bir çok ders var bence. Mesela aklımda kalanlardan biri “sınıfta kalmanın” o kadar da dünyanın sonu bir şey olmadığı. Sizin zamanlarda özellikle “çift dikiş” ağabeyimiz çok. Ama herhalde bir tane bile “Keşke sınıfta kalmasaydım. Nasıl o hatayı yaptım?” gibi bir pişmanlığı olan yok benim anladığım. Hatta Hüseyin Ağabey (Çavuşoğlu) “ona çok şey kattığından bile bahsediyor” sınıfta kalmış olmanın. Çocuklarına da bunu bu şekilde anlattığını söylemişti. Öğrenciyken sınıfta kalmak çok büyük bir olaydı, baskısı da çok fazlaydı. Bugün bile belki hayatın geneline baktığınızda o kadar da mühim bir şey değilmiş. Değilmiş yani. Siz nasıl değerlendiriyorsunuz? O zaman çok büyük olay gibi gördüğünüz şeyleri bugün değerlendirince siz de kendi çocuklarınıza ya da genç TAC'lilere neler söylemek istersiniz bu konuda?

Hepimizin üzerinde ailesel veya toplumsal doğrular dikte ediliyor veya o yönde yönlendirmelere maruz kalıyoruz. Ancak yaratıcılık ve mutluluk belki de bu kalıpların çok dışında, bunu yıllar sonra gördüğümüzde tabii ki gençlere bunu iletmek lazım. Çok felsefe ya-

pacak halim yok ama hayatta bazı normlara çok takılmamak lazım. Çözümü hep dokuz noktanın dışında aramak lazım. (Dokuz nokta hikâyesine atıf var ama nasıl anlatırız bilemedim.)

■ Jale Sever'e olan hayranlığınız (!) malum. O dönemlerin Jale Hoca ve Betül Abla'ya olan sevgileri bilinen bir şey. Onlara çok çektiğinizi de itiraf ediyorsunuz. Hatta “Neler yapmışız, bizi ne olgunlukla karşılamışlar” diye de bir sohbet içerisinde dile getiriyordunuz. Hakikaten bizler de hocalarımıza zaman zaman neler yaptık, saygısızlık sınırlarını zorladık, hatta aştık; tabii bunu anca belli bir yaşa eriştikten sonra fark edebildik. Ama söylediğiniz gibi hocalarımız çoğu zaman bizleri, sizleri, yani o yaştaki “çocukları” gayet büyük bir olgunlukla karşılamışlar. Bir kez daha bu fırsatla yaptıklarımız için özür dilemiş olalım onlardan ve gösterdikleri olgunluk için teşekkür etmiş olalım.

Ben mezun olduktan sonra özellikle Jale Hocamıza yaptıklarımızdan bir dolu arkadaşımız gibi rahatsız olmuştum. 45 yıl sonra Jale Hanım'ın sözleri ve bir yerde bizim özeleştirimiz ve negatif iz bırakmamış olması çok sevindirici.

Adana

ci. Jale Hocamız da o dönemde yaşananları kendi bakış açısıyla değerlendirmesini ortaya koyunca bir başka boyut daha ortaya konmuş oldu. Türkçe'de en önemli bulduğum kelime “delikanlı” yani damarlarda dolaşan kanın deli olması... Bizim de o dönemdeki halimiz tam deli kanlılık!

■ Okulumuzu karalamak isteyenlerin ilk başvurduğu sözcükler “Misyoner Okulu”dur. Bizdeki cevap da otomatik “Hayır, değiliz”dir genelde. Halbuki ben bunu hep şöyle görmüşümdür. Evet, misyonu olan bir okuluz biz. Eğitimcilerimizin de özellikle geçmiş dönemlerde, sizin dönemlerde, bir misyonları vardı: Eğitim. İyi eğitim. Hiçbir zaman dini bir eğitim ne biz gördük ne de sizler bildiğim kadarıyla gör-

dünüz. Ancak ahlaklı, sorumlu, yardımsever, iyi insanlar olmamız için bizleri yönlendirmişler ve de büyük ölçüde başarılı olmuşlardır. Tarsus ya da Talas gibi bir yere, özellikle o dönemde gelmek ve kalmak, ideali ve belli bir misyonu olmayan insan için çok zor. Bunu ancak kendine bir görev edinmiş insanlar yapabilir. Ve de yaptılar. İyi, kötü hoca olanlar tartışılır ama o dönemin şartlarında taşra kabul edilen yerlerden sizler gibi ülkesine bağlı, insanlığa faydalı, kültürlü, ahlaklı ve de dünya vizyonu kazanmış insanlar yetiştirmiş olmaları takdire şayan. Bu idealle eğitimlerimize katkı vermiş tüm hocalarımızı da anmış olalım.

Bu bağlamda kendimi biraz geç kalmış görüyorum, keşke Mr. McCain ile veya Mr. Amidon ile

de yapabilseydim. Burada vurgulamamız gereken bence başka bir boyut daha var; onlar da ailelerimiz, özellikle daimi yatılıların ülkenin çok farklı bölgelerinden bu noktalarda buluşması, olağanüstü bir güzellik yaratmış. Dünyanın farklı bölgelerinden gelmiş hocalar, Anadolu'nun farklı yerlerinden gelen öğrencilerle harmanlanınca muhteşem bir karışım ortaya çıkmış.

■ Bu arada en keyif aldığımız sohbet ya da sohbetler?

Aslında bazı sohbetleri tekrar çekmek isterim, dediğim gibi şimdi daha deneyimlendik ya! Açıkçası ayırt edici olmam, o nedenle en keyif aldığımı belirtemem, her biri bir öncesindekinden daha keyifli oluyor.

Bu keyifli sohbet için teşekkür ederiz ağabey. Yokuş Aşağı kanalında yeni TAC sohbetleri görmeyi sabırsızlıkla bekliyoruz. Bu arada Betül Abla'yı göremedik. En kısa zamanda onunla da bir sohbet bekliyoruz. Teşekkürler, elinize sağlık.

Nilgün Çelikkemur

TARHAN (TAO 1952, TAC 1955), GÜNHAN (TAC 1961), MEHMET NEJAT (TAC 1965) VE MUSTAFA CİHAT'IN (TAC 1965) MENSUBU OLDUĞU DANIŞMAN AİLESİ ÜZERİNE YAYINLANAN

“BİR CUMHURİYET AİLESİ: DANIŞMANLAR”

ADLI KİTABA DAİR

Geçtiğimiz yıl, hayatta olan aile bireylerinin de değerli katkıları ile, ikizim Mustafa Danışman tarafından kaleme alınan, 19. yüzyıl sonlarından başlayarak ailemizin dört kuşağına ait yaşam serüvenini kapsayan “Bir Cumhuriyet Ailesi: Danışmanlar” adlı kitabın Önsöz girişi şöyle:

“Uzun süredir ailemizle ilgili belge, resim ve anıları derlemek isteyen önceki sene, ODTÜ mezunu araştırmacı Murat Gültekin bize ulaşarak Erken Cumhuriyet Dönemi eğitim ordusu öğretmen ve eğitimcileri ile ilgili bir araştırma kitabı hazırladığını, bu arada dedemiz Mustafa Daniş Danışman ile ilgili Manisa Lisesi'nin 1950'li yıllarda yayınlanmış okul dergisinde, Manisa Belediyesi ve Milli Eğitim Müdürlüğü arşivlerinde bilgi, resim ve belgeler bulunduğunu söyleyerek bizden ilave bilgi ve belge istedi. Biz de ne bulabildiysek kendisine memnuniyetle ulaştırdık. Bu olay ailemiz ile ilgili bu kitabı hazırlama arzumuzu pekiştirdi.”

Mustafa, kitabın bana ait bölümünü ise şöylece tanıtmakta:

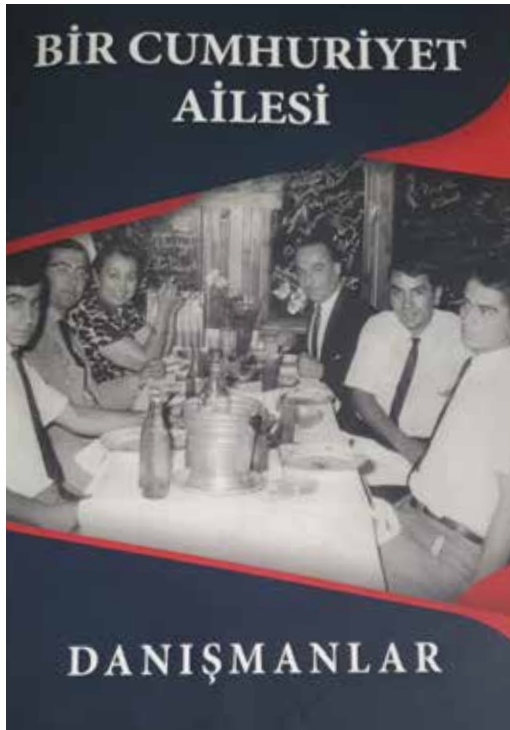
“Üniversite dönemi ile başlayan akademik,

mesleki ve iş ortamlarında farklılıklar olmasına rağmen, aile birliktelik ve dayanışması noktasında ağabeylerimle olduğu gibi ikizim Mehmet ile de her daim paylaşımcı ve duyarlı bir çaba içinde bulunduk. Mehmet ve ailesine ait yaşam serüvenini kitabın bu bölümüne alırken Mehmet'in sahip olduğu zengin fotoğraf arşivinin katkısı ile ona ait biyografik anlatımın daha çok bir ‘resimli hikâye’ formatında olmasının daha uygun ve ilginç olacağını düşünerek bu çekirdek ailenin yaşam öyküsünden bazı kesitleri fotoğraf karelerinden oluşan aşağıdaki biyografik görsel dizi ile oluşturduk.”

İnanç ve dileğine aynen katıldığım Mustafa, kitabın “Önsöz”ünü şöylece sonlandırmakta:

“1900'lerin başından başlayarak Anadolu'nun Kurtuluş ve Cumhuriyet'in Kuruluş dönemini kapsayan süreçte bir ailenin yaşam serüveninin, döneme ışık tutan ve kimi ipuçları içeren yaşam öyküsünün belgesel bir özellik taşıyacağı inancı ile meraklı ve eğitici okumalar dilerim.”

TAC sevgi ve saygısıyla,
Mehmet Nejat Danışman

Yazan: Osman Çetin '96

Harese, Arapça eski bir kelimedir. Hırs, haris, ihtiras, muhteris sözleri buradan türemiştir. “Harese”nin anlamı şudur: Çöl gemileri olarak da adlandırılan develer üç hafta yemeden içmeden, aç susuz çölde yürüyecek kadar dayanıklıdır. Fakat bunların çölde çok sevdiği bir diken vardır. Gördükleri yerde o diken koparır çiğnemeye başlarlar. Keskin diken devenin ağzında yaralar açar, o yaralardan kan akmaya başlar. Tuzlu kan dikenle karışınca bu tat devenin daha çok hoşuna gider, yedikçe kanar, kandağıca da yemeye devam eder.

Bir türlü kendi kanına doymaz ve engel olunmazsa deve kan kaybından ölür. Bu dikenli bitkinin adı “harese”dir. En başta belirttiğimiz gibi hırs, ihtiras, haris gibi kelimelerin kökü buradan gelir. Adeta insanlığın kaderi de develere benzer, tarih boyunca hep birbirini öldürür ama aslında kendini öldürdüğünü anlamaz.

9. yüzyılda yaşayan Özbekistanlı muhaddis Buhari'ye göre insanlığın iki vadi dolusu altını olsa mutlaka bir üçüncüsünü ister; onun gözünü ancak toprak do-

HIRS

yurur. İnsan haris ve tamahkâr bir tabiata sahiptir ve bu duygunun dizginlenmesi, nefsin terbiye edilmesi gerekir.

11. yüzyıl düşünürlerinden Endülüslü İbn Hazm'a göre haset duygusundan tamahkârlık, tamahkârlıktan da hırs doğar. Buna göre hırs, nefiste yerleşmiş olan tamahkârlığın dışa yansıma halidir.

Kötü anlamda hırs insanoğlu için üç farklı şekilde vardır. Bunlar, zengin olma, mevki ve kuvvet hırsıdır. İnsan eğer kendi içindeki egosunu ve nefsini yontamamış, tumar edememiş ise bu üç hırsın esiri olarak kendisine ve çevresine zarar vermektен kaçınmaz, kaçamaz...

19 Nisan 2021 tarihinde Avrupa'nın 12 önemli kulübünün baş kaldırması ile başlayan ve şimdilik halının altına süpürülen Süper Lig projesini değerlendirirken böyle bir giriş yapmak, bu oyundaki aktörleri daha iyi anlamak ve durumu analiz etmek için elzemdir.

1951 yılında 6 Avrupa ülkesi tarafından kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Birliği'nde gözükten amaç ticari olsa da 5 tanesi daha 6-7 sene öncesine kadar Almanya işgali altında olan ülkelerin gizli gündemi kendilerini fiziken sağlama alma çabasıydı. Aslında Fransa ve Almanya'nın birbirleri ile savaşa bir daha girmemeleri için düzenlenen plana eklenen 4 ülke ile ortaya çıkan bir birliktelikti.

Devam eden yıllarda bu birliğe katılan ülke sayısında artış olunca ismi ve amaçları da revize edildi. Kerhen girenler, alınmasına rağmen girmeyenler, girmek için bir gün önce stadın kapısında sabahlayıp hala giremeyenler derken bugünlere kadar gelindi.

Bugüne gelindiğinde, artık Büyük Britanya'nın olmadığı, birliğin sadece ismen birlik olduğu iddialarının dillendirildiği bir ortamda yaşadıklarımızın çok da sürpriz olmaması gerekir.

Brexit sebebi ile artık İngiliz

oyuncuların Avrupa'da serbest dolaşımının kısıtlanması ya da müteakıbet sebebi ile İngiltere'ye gelecek oyuncunun yabancı olması durumu AB'nin alacağı bir karara bakacaktır, olmadığı için yorum yapmayalım, ama içinde bulunduğumuz durumu ve bu işin geleceğini ekonomik ve sosyal açıdan yorumlarken bu ihtimalin de aklımızın bir köşesinde bulunmasında fayda var. Çünkü pazarlama açısından futbolun NBA'yi muamelesi gören PL'nin böyle bir risk ile karşı karşıya olmasının o ligin "Big Six" diye tabir edilen takımlarını mutlu etmeyeceği muhakkaktır.

İşin başını çeken Perez, Laporta ve Agnelli'nin kaygısı ise daha farklıdır. 90'lı yılların sonlarından beri PL ile lıgsel bir rekabet içinde olan La Liga'nın bipolar, yani sadece iki takımın rekabetinden oluşan, hatta son zamanlarda sadece ikinci oyunculardan ibaret yapısının Ronaldo'nun ayrılması ile büyük darbe yemesi ve reytinglerin düşüş eğiliminde olmasıdır. İspanya'nın devleri Real Madrid ve Barcelona'nın öteden beri çok para harcama eğiliminde olması, enflatif oyuncu transferleri reytingler iyiyken idare edilebilirken, düşen reytingler ve gelirler akabinde kontrol edilemez bir hal almıştır.

Süper Lig'i kuran kulüp başkanlar

Benzer durum İtalya'da da geçerlidir. 90'ların sonu 2000'li yılların başına kadar belki de Avrupa'nın 1 numaralı lıgi olan Serie A'nın tek takım üzerinden ilerleyen akışı hem reytingleri düşürmüş hem yerel rekabetin azlığı ile Juventus'un yıllardır umduğu CL Kupası'nı almasına engel olmuştur. CL'nin en çok final kaybeden takımı Juventus'un sahibi Agnelli'nin amacı, harcadığı rakamların bir karşılığı alabilmek ve düşen reytingi yukarı çekebilmek gibi görmektedir.

Aslına bakarsanız İspanyollar ve İtalyanlar her zaman, AB'nin kuzey üyeleri tarafından, para yiyen sıkıntılı çocukları olarak görüldü. Turizm ve tarım sübvansiyonları ile büyük destekler aldılar ama

sanayileşmiş kuzey içten içe onlara hep para harcama delisi şımarık Akdenizli muamelesi yaptı. İngiltere zaten, özellikle halk nezdinde, hiçbir zaman kıta Avrupası'nın birliği içerisinde kendisini görmedi. Brexit öncesinde İngiltere'ye gittiğinizde birçok dokümanın üzerinde "The UK and Europe" ibaresini görürdünüz, bu da bilinçaltını yansıtıyor sanırım. Futboldaki bakış açılarının da karşılıklı olarak bunlardan farklı olması düşünülemezdi.

Bu bakış açısı zaten Fransa ve Almanya'yı bir cephede konsolide ederken diğer 3 ülkeyi karşı cepheye itti. 1951 yılında kurulan birliğin ana amacını hala taşıyan bu iki ülke, kardeş kardeş oturun uslu çocuklar olun telkinin yanı sıra lıglerinde işler tıkrında olduğu için bu tip bir maceradan uzak durmayı tercih ettiler.

21. yüzyılın bizlere öğrettiği kavramlardan bir tanesi de Z kuşağı dediğimiz, tüketimi ön plana alan, ihtiyaçlarına hızlı erişmeyi seven, işin felsefesinden ziyade icrasını tercih eden jenerasyonun yavaş yavaş sahnedeki yerini almasıydı. Ayrılkı kulüplerin birço-

ğunun ana hissedarı olan Amerikalı sermayenin bu işi provoke etme sebebi de bu argümandır.

Siz tipik bir Amerikan ailesini hafta sonu maça götürüp onlara, örnek veriyorum, hot dog-bira kombinasyonu eşliğinde bol skorlu, nispeten daha yüksek adrenalinli bir ortamda hafta sonu "entertainment"ı vaat edebilirken; aynı aileye maçtan bilmem kaç saat önce gelmeyi, tüm maç boyunca oturamama ihtimalini, sürekli yapılan gürültülü tezahüratı ve geçecek 2 saat sonunda bu etkinliğin 0-0 bitme ihtimali olduğunu vaat ettiğinizde alacağınız cevap bellidir. Avrupalı bir adam 0-0 bitebilecek bir maça da gider çünkü orada aidiyet, işin felsefesi üzerinden yorumlanabilmektedir.

İşte toplumun yükselen yıldızı Z kuşağının herhangi bir kıta fark etmeden tüketme tandansının içerisinde olması Avrupa'da ve özellikle futbolda bir Amerikan perspektifi oluşturma fikrini bu adamların aklına düşürmüştür. Bakmayın siz Perez'in gerekirse maç sürelerini 70 dakikaya düşürürüz dediğine, inandığından söylediğini düşünmüyorum, onu da okyanus ötesinden telkin ediyorlardır. Çünkü futbolun artık sıkıcı kaldığını, yeni neslin oturup 90 dakika canlı maç seyretmek istemeyeceğini öngörüyorlar.

Bütün bunlar olurken bence Super Lig çetesinden pek bir farkı olmayan, tek farkı onlardan daha önce kurulduğu için futbolun legal organı olan UEFA'nın "ne şiş yansın ne de kebab" diyerek dostları alışverişte görme çabası da işi daha dramatik hale getirmektedir. Son yaptıkları CL formatı ve ver

UEFA Başkanı Aleksandr Ceferin

(eme) dikleri cezalar ile zaten ne durumda olduklarını gösterdiler. Şu anda içinde buldukları durumun özeti, "Sen benden habersiz nasıl bu pastayı paylaşırsın, haber versen biz de gelir iki dilim alırdık" mantalitesidir.

Aslına bakarsanız başa dönecek olursak bu işin temelinde kontrol edilemeyen bir hırs yatmaktadır. Başkanların bırakmak istemedikleri mevki hırsı, kulübe hâkim olan zihniyetin kuvvet hırsı ve futbolda içindeki aktörlerin para hırsıdır. Kazanalım, popüler olalım, onun sonucu olarak iş hayatım da nemalansın, vesaire. Hep kazanalım, daha çok kazanalım ve daha çok harcayalım anlayışı insanların sağlıklı ve mantıklı düşünme hasetlerini elinden almıştır. Kulüpler, gençler için spor imkânı sunan, insanların temaşa etmesi için organize olan yapılardan acımasız rekabetin hüküm sürdüğü şirketlere dönüşüp şirazelerini kaybetmişlerdir. Bir kulüp neden milyonlarca dolar kâr peşinde olur, onu hiç anlamadım. Sanayi firması olsan yeni alanlara yatırım yaparsın, istihdam yarattırın daha çok kişi evine ekmek götürebilir. Futbol işinde trilyon kârın da olsa, zarar da etsen istihdam ettiğin adam sayısı aynı, direkt etkileşimin olan insan sayısı da sabit kalabilmektedir.

Yukarıda alıntılıdığım İbn

Hazm'ın sözünde olduğu gibi haset duygusu insanlara neler yaptırıyor. Rakibim onu aldı, ben de bunu alayım. Fiyat hiç önemli değil, sar oradan iki tane santrafor; benim TV yayını neden ondan az, bana da vermezsen çıkarım bak UEFA'dan gibi aklın tutulduğu kararlar tüm paydaşları dibe sürüküyor.

Kanaatimce, burada asıl çözülmesi gereken maliyetlerin düşürülmesi hususu olmalıdır. UEFA ile kulüplerin bir araya gelip bu konuya eğilmesi zaruridir. Bunun NBA'nin yaptığı gibi "salary cap" ile, bonservis taban ve tavan limitleri ile, transfer adedi limitleri ile, tesis sübvansiyonları, alt yapı destekleri ve akademi oyuncusu oynatma limitleri ile tartışılabilir olması gerekir. UEFA'nın altyapılara on beşer milyon Euro para aktarma adı altında verdiği cezalardan ziyade o paraların nasıl efektif kullanıldığını ve o paralar ile yetişen çocukların kaç tanesinin CL futbolu seviyesine çıktığının denetlenmesi gerekir. Bu şekilde takımlar arası makas açılmaz ve asıl o zaman kıta futbolu, NBA gibi, daha da pazarlanabilir hal alır.

Tarihleri yıllara yayılmış, geçmişleri başarılarla dolu, 3-5 sene bir şey kazanmasa bile büyüklüğünden hiçbir şey kaybetmeyecek, tabir-i caizse, deve dişi gibi kulüpler ve futbolun anası UEFA harese otunu yedikçe daha çok yemek istiyorlar ama futbolun ruhunu ve kendilerini katlediyorlar. Acaba bunun farkındalar mı?

Yorumu size kalmış.

Herkese sıhhat, akıl, huzur ve spor dolu günler diliyorum.

Manchester Unitedli taraftarların protestosu

TAC Spor Kulübü'nde yeni yönetim heyecanı

Değerli TAC Ailesi,

TAC Spor Kulübü olarak bir sezonun daha sonuna geldik. Pandeminin gölgesinde arzu ettiğimiz seviyede spor faaliyetleri gerçekleştiremesek de TAC ve spor hep gündemimizde oldu. Bu sezon faaliyet gösterdiğimiz branşlar arasında müsabakaları yapılan tek kategori Basketbol Gençler Ligi oldu. Çoğunluğu Süper Lig Kulüpleri Genç Takımlarının oluşturduğu bu ligde takımımız Türkiye'de ilk sekiz arasına girme başarısı gösterdi. Bu neticede emeği geçen tüm oyuncu teknik kadro ve yöneticilerimize ve bizlerden desteğini esirgemeyen sizlere çok teşekkür ederiz.

Bu sezon bir yandan bu başarıların gururunu yaşarken diğer bir yandan kulübümüzün misyonuna uygun şekilde TAC'li öğrencilere daha fazla odakla-

nılması konusunda çalışmalar yaptık. Bu amaçla yeni yılın akabinde Zoom üzerinden iki genel istişare toplantısı yapıldı. Bu toplantılarda TAC sporunda büyük emek vermiş ve kulübümüz genel kurulunda bulunan ağabey ve kardeşlerimiz ile buluştuk, çok geniş katılım oldu ve bu ilgi bizleri çok mutlu etti. Farklı fikir ve yaklaşımları uzunca tartıştık ve önümüzdeki dönem TAC SK'nın yol haritası konusunda fikirler oluşturduk. 27 Mart 2021'de gerçekleşen genel kurul neticesinde yeni yönetim kurulumuz oluştu. Başkanlık konusunda da bir bayrak değişimi yapıldı. Bu vesile ile TAC SK başkanlık görevini büyük fedakarlıklarla 12 yıldır yürüten TAC '82 mezunu Ali Çekiç ağabeyimize camiamız adına şükranlarımızı sunuyoruz.

Yeni yönetimimiz asil ve yedek demeden geniş

bir kadro ile ve büyük bir heyecanla göreve başladı. Şu anda yönetimimizde aktif olarak görev yapan ağabey, abla ve kardeşlerimiz; İsmail Aytekin '90 (Bşk), Ercan Acımış '90 (2. Bşk), Alp Erdem '02 (Genel Sekreter), Mustafa Özyiğit '83 (Sayman), Tibet Kağızman '87, Mazhar Özsoy '95, Ali Cerrahoğlu '78, Ali Çekiç '82, Ahmet Uyan '81, Osman Çetin '96, Ali Özyürekoğlu, Yiğitcan Karanfil '04, Alper Burat '92, Alper Taşdelen '92, Evren Levent '95, Barış Gürsesli '81, Özlem Palabıyık '86.

Kulübümüz faaliyetleri arasında voleybol ve basketbol spor okulları, altyapı ve BGL kategorilerinde erkek basketbol takımları, tüm kategorilerde kız voleybol takımları, tekrar aramıza katılan hentbol şube ve de genç/veteran atletizm bulunmakta. Bu branşların dışında futsal ve bayan basketbol konusunda da orta vadeli planlar yapmayı arzu ediyoruz.

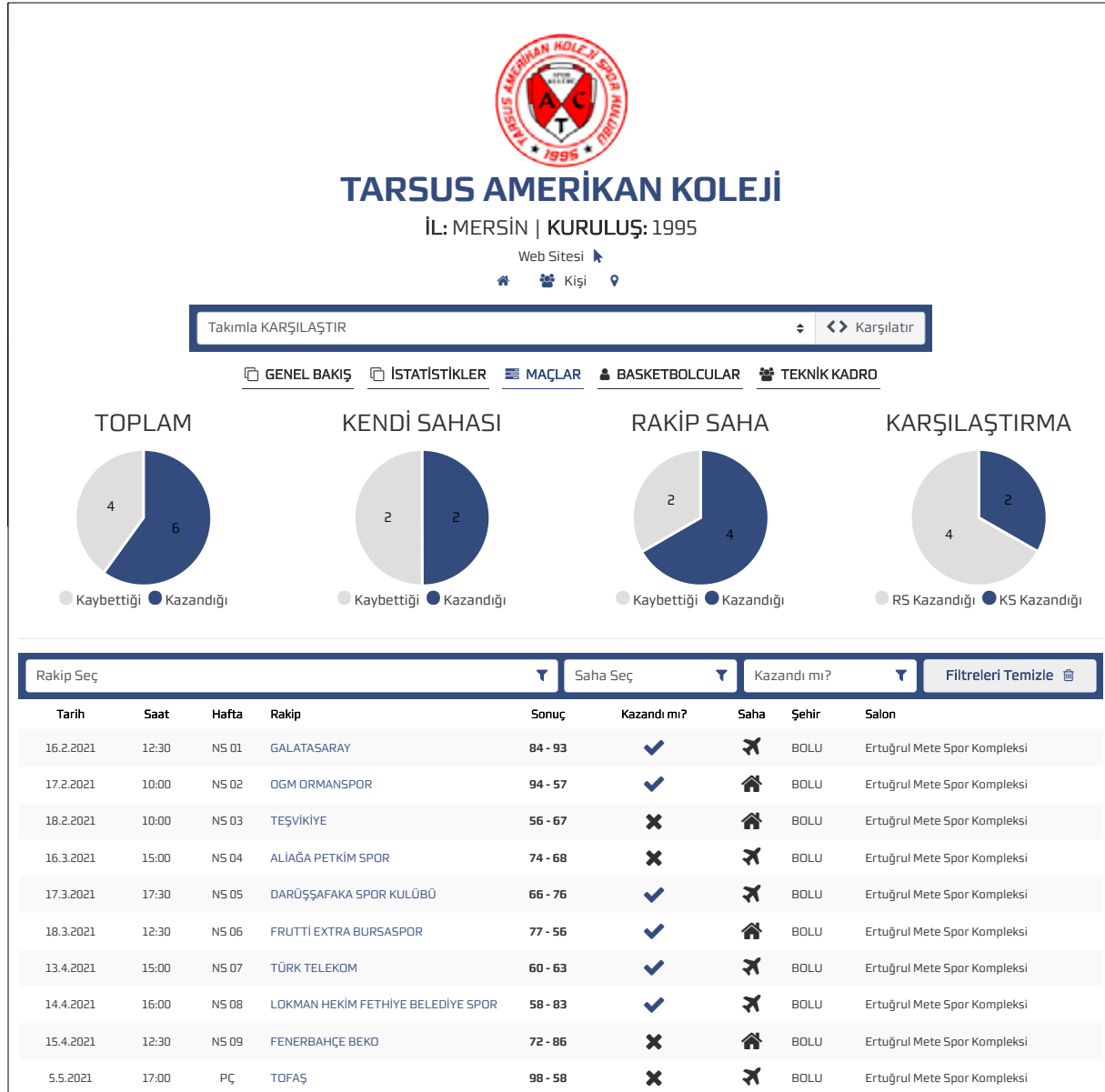
Ayrıca müsabık takımlarımız dışında spor yapan eli top tutan TAC'li sayısını artırmak için faaliyetlerimiz de sürecek.

Amacımız, bu bayrak yarışında kulübümüzü aldığımız noktadan misyonumuz çerçevesinde daha ileriye götürmek. Bunu yaparken de her zaman olduğu gibi sizlerin desteğine ihtiyacımız var. Önümüzdeki dönem pandeminin yarattığı belirsizlikler ve maddi zorluklar, BGL için sponsor arayışı gibi önemli konular gündemimizde olacak. TAC mezunlar derneği, okulumuz ve SEV Vakfı'na da destekleri için teşekkür ediyor, yeni dönemde de daha fazla destek ile birlikte çalışmayı arzu ediyoruz.

Sağlıklı, mutlu, spor dolu günler dileğiyle.

İsmail H. Aytekin '90

2020-2021 Basketbol Gençler Ligi sezonu, Tac Spor Kulübü sonuçları

Kaynak: TBF web sitesi

Final müsabakaları öncesinde hem kızlar hem de erkekler kategorisinde normal sezonun en iyi beşleri ile istatistik liderleri belli oldu.

Ligde erkekler kategorisinde

- Tan Yıldızoğlu (Tarsus Amerikan Koleji),
- Yiğit Onan (Fenerbahçe Beko),
- Berke Büyüktuncel (Tofaş),
- Koray Çekici (Empera Halı Gaziantep Basketbol) ve
- Ahmet Safa Yılmaz (Bahçeşehir Koleji) en iyi beşte sıralandı.

Neden aidat vermeliyim?

TAC
Mezunlar Derneği

Sevgili TAC,
Aidat bağışları
Dernek faaliyetlerini
yürütebilmemiz için
gereken en önemli
güç kaynağıdır.
Şimdiki ve gelecekteki
hizmetlerimizin temel
kaynağı aidatlardır.

2021 YILI AİDATIMIZ

Aidat 350 TL + Üniversite Bursu 75 TL
olarak belirlenmiştir.

İstanbul Genel Kurul

Değerli Mezunlarımız,

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi 2021 - 23 için Olağan Genel Kurulu'nu 27 Mart 2021 Cumartesi günü Büméd - Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği'nde gerçekleştirdik.

Genel Kurul esnasında İstanbul Şubemizin geçtiğimiz iki yıl boyunca mezunlarımıza yönelik çalışmalarını, gerçekleştirilen etkinlikleri anlattık ve üzerinde tartıştık.

Uzun yıllar özverili çalışmalarıyla gönüllere taht kuran Şube Başkanımız TAC '88 Umut Yalnız'a ve yönetimde görev alarak bizlerden desteklerini esirgemeyen

üyelerimize sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

Kısaca 2019-2021 dönemindeki faaliyetlerimizi özetleyecek olursak;

- Son Cumalar ve diğer etkinlikler
- 22 Şubat 2019 - Yeni dönem ilk SC
- 29 Mart 2019 - 12. Minyatür Turnuvası Kurası
- 27 Nisan 2019 - 80'ler gecesi ve 12. Minyatür Plaket Töreni
- 31 Mayıs 2019 - Bira - Masa oyunları
- 29 Haziran 2019 - Haluk Türkmen '81 + Hüsne Çiğdem '04 kitaplarının anlatımı
- 5 Ekim 2019 - 2019 Mezunlarımıza Hoş Geldiniz ve

Yücel Akyürek '61 kitap imzası

- 27 Aralık 2019 - İlksen Utku '2000 ve Mehmet Gür '69 kitaplarının anlatımı
- 31 Ocak 2020 - "TAC Girişimcileri" ve "Mentor Programı"
- 2019'lara Hoş Geldiniz Yemeği
- Sanatçı Mezunlarımız ile Kahvaltı 22 Haziran 2019 BÜMED
- İnsan Kaynakları Eğitimi 16 Kasım 2019
- 12. Minyatür Turnuvası (Mart - Nisan 2019)
- TAC Spor Kulübü Maçları katılımı
- Mezun ziyaretleri
- 65 yaş üstü mezunlarımız ile iletişim çalışması

- 2020 mezunlarımıza "Hoş Geldiniz" toplantısı
- 8 Mayıs 2020 Sanal "Mülakat Teknikleri ve Geleceğin Meslekleri" toplantımız
- 14 Mayıs'ta 2020 mezunları ile "Geleneksel Dernek Tanıtım" toplantımız
- 10 Aralık 2020 "Hollanda Eğitim ve İş Hayatı"
- 15 Ocak 2021 "Elektrikli Arabanın Geleceği"
- BizLetter Çalışmaları
- Diğer okullar ile iletişim
- Dizayn ve iletişim çalışmaları

Umut Yalnız, yeni dönemde bayrağı genç kardeşlerinden Ahmet Turan Bülbül'e (TAC '2003) devrederken, genel kurula katılan mezunlarımız kendisine teşekkür plaketi takdim ettiler. 2021-2023 dönemi için bayrağı devralan Ahmet Turan Bülbül, 2003 yılında TAC'den mezun olduğu günden bu yana TAC Mezunlar Derneği faaliyetlerinde gönüllü olarak görev almaktadır. Kendisi, İstanbul'da avukat olarak mesleki faaliyetlerini devam ettirmekte olup aslen Tarsusludur.

Yeni dönem İstanbul Şube gönüllüleri, tecrübeli mezun ağabey ve ablalarımızın yanı sıra derneğimizin geleceği olan büyük oranda genç mezun topluluğundan meydana gelmektedir. Şubemiz gönüllüleri genel kurul sonrası yeni dönem için hemen kolları sıvayarak derneğimizin merkezi ve diğer şubeleriyle koordineli

olarak çalışmak üzere aşağıdaki çalışma gruplarını oluşturdu.

- Etkinlik Komitesi
- Kariyer & Eğitim Komitesi
- Bilişim & Sosyal Medya Komitesi
- İletişim Komitesi
- Finans Komitesi
- Yayın Komitesi
- Dizayn Ekibi
- Sekreteryası

Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi olarak mezunlarımızın çalışma gruplarında yer almasını ya da fikirlerini şube gönüllüleriyle paylaşarak katkı sağlamalarını arzu ediyoruz.

2021-2023 TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şube gönüllülerini aşağıda bilgilerinize sunarız.

- İbrahim Orhon '72
- Sait Kayahan '76
- Serdar Kutsal '81
- Çağrı Bağatur '81
- Elvan Yazmacı '86
- İdil Demirel Kaya '87
- Özgür Yaşa '87
- M. Umut Yalnız '88
- Hakkı Sunay '91
- Ferda Tarakçıoğlu '92
- Ozan Canbolat '96
- Onur Aydoğan '97
- Yusuf Erkmen '02
- Ahmet Turan Bülbül '03
- Ömer Demir '04
- Can Özkenel '04
- Volkan Dağtekin '05
- Gökcan İlba'y '09
- Berk Aslan '12
- Hakan Sahiller '13

- İrem Çelebi '14
- Pırl Gümürdülü '14
- Yarkın Yılmaz '15
- Yusuf Gölbaşı '15
- Mertcan Kırçelli '15
- Canberk Uluğ '15
- Ekin Büyükyılmaz '15
- Senna Arman '16
- Halide Gündeş '16
- Güneş Yurtsever '17
- Alper Yavuz '17
- Yağmur İlba '18
- Ali Alp Dinçer '18
- Selin Seçen '18
- Fem Yüksel '18
- Sıla Arman '18
- İhsan Eroğlu '18
- Metehan Mertoğlu '18
- Melis Demirel '18
- Aslı Aydoğdu '19
- Buğra Ergin '19
- Tunç Türel '19
- Doğu Yurtsever '19
- Defne Bundur '19
- Mert Söğütlü '19
- Teoman Dağcı '20
- Özgür Coşkun '20
- Ece Ejder '20
- Zeynep Salihoglu '20
- Deniz Salihoglu '20
- Murat Can '20
- Emir Aygün '20
- Emir Liceli '20
- Arman Bayboğan '20
- Damla Dinçkan '20

Pandemisiz günlerde tüm mezunlarımız ile görüşmek üzere sağlıklı günler dileriz. Sevgi ve saygılarımızla,

**TAC Mezunlar Derneği
İstanbul Şube**

Popcorn Club ile Evde Film Geceleri

Malum global pandemi başlayıp hepimiz evlerimize kapandığımızdan beri TAC ailesi olarak bağlantıda kalmak için elimizden geleni yapıyoruz. Online söyleşiler, konferanslar, eğitimler, Son Cuma'lar; hatta Homecoming'i bile online yaptık. Belli ki henüz bir araya gelemiyoruz; biz de düşündük taşındık bari hep beraber film izleyelim dedik ve TAC MED İstanbul Şube olarak Popcorn Club'ı kurduk.

Popcorn Club olarak başlattığımız ve seri halinde yapmayı planladığımız bu etkinliklerin ilkinde Suzan Güverte '03'ün idari yapımcılarından olduğu, oldukça da beğeni toplamış olan "NASİPSE ADAYIZ" isimli filmi izledik.

Netflix ve Teleparty isimli bir Google Chrome eklentisi sayesinde bilgisayarlarımızdan eşzamanlı olarak film izleyebiliyor ve de aynı anda chatleşebiliyoruz. Etkinlik katılımı, kurulum için teknik destek ve/veya "Şunu da beraber izlese çok güzel olur" dediğiniz film önerileriniz için Zişan İrem Çelebi '14'e (zirencelebi@gmail.com) veya Yarkın Yılmaz '15'e (myarkinyilmaz@gmail.com) ulaşabilirsiniz.

“TAC bana eğitimin sıkıcı olmak zorunda olmadığını gösterdi”

Karel Barbur '02 Röportajı
Röportaj: Umut Yalnız '88

Karel, özellikle konferans çevirmenliğine hedeflenmiş bir mezunumuz. Eğitimi bu yönde tercih etmiş ve bu alanda çalışmakta. Şu anda bir İstanbul'da bir Brüksel'de, iş durumuna bağlı olarak dolaşmakta. Keyifli okumalar dileriz.

■ *Kısaca kendinden bugüne kadar yaptıklarından bahsedermisin?*

1984 İskenderun doğumluyum. Tarsus Amerikan Koleji'nden 2002 senesinde mezun olduktan sonra Mütercim Tercümanlık okumak için Bilkent Üniversitesi'ne girdim. Daha sonra Brüksel'deki Institut Libre Marie Haps'ta Konferans Tercümanlığı yüksek lisansını tamamladım.

■ *TAC'ye gelişin nasıl oldu? Sanırım aileden TAC'lisin, etkisi oldu mu?*

Çok ilginç bir hikayem var aslında. 1970 mezunu babam Nebil Barbur sayesinde oldu. Lise 1'i İskenderun'daki bir kolejde bitirdiğim yaz, kardeşim Berk Barbur ortaokul sınavını geçerek TAC'ye girmeye hak kazandı. Ben de orada okumak istedim ama aradan sınava sokmuyorlardı. Fakat kardeşim için Mersin'de bir ev açılması gerekiyordu ve o dönem Resmi Gazete'de çıkan bir kanuna göre, taşınan ailelerin çocukları özel okulların sınavına, ara-

dan da olsa girmeye hak kazanıyordu. Bunu fark eden babam sayesinde okulun sınavına girdim ve kazandım, Lise 2 ile Lise 3'ü TAC'de okudum.

■ *Normal bir okul günün nasıl geçerdi?*

Dil okuduğum için sınıfta sadece iki kişiydik. Dil dışı derslerde diğer öğrencilerle birleşiyorduk. Genelde sınıfta iki öğrenci ve bir öğretmen olduğumuz için aile gibi olmuştuk.

■ *Döneminden bahsetmeni istesek, hangi özelliklerini anlattırırın? Nasıl bir dönemdi sizinki?*

Genelde çok sıcakkanlı bir dönemdi. Aradan girmeme rağmen beni hemen aralarına kabul ettiler ve çok yakın arkadaşlar edindim. Sanırım okul hayatım boyunca en eğlendiğim yıllardı.

■ *Okul zamanı herkesin birçok anısı olmuştur. Unutmadığınız birkaç anıyı paylaşabilir misin?*

Sadece iki sene ve nispeten büyük yaşlarda okuduğum için çok anım yok ama benim için en keyifli zamanlardan bir tanesi baharda, eve dönüş yolunda servis şoförünü durdurup çilek suyu içtiğimiz günlerdi. Bir de elbette senede birkaç defa düzenlenen balolar.

■ *Son sene her zaman en güzel senedir diye tahmin ediyorum. Lise son nasıl geçti?*

Lise son, üniversite sınavlarına hazırlandığımız için biraz stresli geçti diyebilirim. Diğer yandan okula doymadığımı ve

■ *Üniversite bitti ve iş hayatına başladın. Neler yaptın geçtiğimiz yıllarda? İlk işine nasıl başladın?*

Üniversiteden sonra bir sene Brüksel'deki bir Japon firmasında Türkçe Dil Koordinatörü olarak çalıştım, yazılı çeviri üzeriydi. İşten ayrılıp yüksek lisansını tamamladıktan sonra kariyerime devam etmek üzere İstanbul'a taşındım ve serbest olarak mesleğimi icra etmeye başladım. Yeni girdiğiniz piyasada kendinize yer açmak biraz zaman alıyor ama 6 ay içerisinde istediğim yoğunlukta bir iş hayatına sahip oldum.

■ *Çok spesifik bir konu çevirmenlik, konferans çevirmenliği. Sanırım son 10 senedir bunun üzerine çalışıyorsun. Nasıl bir iş, biraz bahsedebilir misin? Ayrıca bu 10 sene nasıl geçti çevirmen olarak?*

Konferans tercümanlığı çok stresli ama bir o kadar da keyifli bir iş. Dil hakimiyetinin yanı sıra hızlı düşünmek ve konuşmak, güncel haberlere vakıf olmak büyük önem taşıyor. Bu mesleği İstanbul'da yapmanın bir avantajı da yapılan toplantıların, konferansların çeşitliliği. Bir gün iklim krizi ile ilgili bir konferansta çalışırken başka bir gün dondurma yapımında çalışabilirsiniz. Bu da birçok konu hakkında fikir sahibi olmanızı sağlıyor. Bence müthiş bir şey. Fakat bu mesleği seçerken ülke politikasından bu kadar etkileneceğini idrak etmemiştim. Türkiye'de çok iyi geçen ilk iki sene sonra maalesef önce terör sonra pandemi yüzünden işler çok azaldı. Pandemiden sonra

ayrılmanın hüznünü yaşadığımı hatırlıyorum.

■ *Tarsus sonrası Bilkent ve sonrasında Brüksel. Üniversite hayatın nasıl geçti, okuduğun bölümünü, kısacası üniversite yıllarını anlatır mısın?*

Okuduğum bölüm gerçekten zordu. Ankara'ya, soğuk havasına alışmak biraz zorlu olsa da Bilkent'in verdiği eğitimden memnun kaldım. Brüksel daha da zorlu geçti. Konferans Tercümanlığı gerçekten stresli bir meslek. Ama Brüksel'e gitmeseydim ve Türkiye'de kalsaydım sanırım hiçbir zaman başarılı olamazdım. Oradaki sınıf ve öğretmenlerle oluşan aile ortamı başarmamın en büyük sebebi oldu.

eski yoğunluğuma kavuşacağımı umuyorum.

■ **Çevirmenlik, anlık bir iş olduğu için zor gelir bana hep. Sana nasıl geliyor? Çeviri yaparken geriliyor musun veya gerildiğin oldu mu hiç?**

Simültane tercüme meditatif bir şey aslında. Yüzde 100 anda kalmanız gerekiyor, o yüzden zaman su gibi uçuyor, çalıştığınızı hissetmiyorsunuz bile. Fakat bizim meslekte bir iyi bir de kötü stres var. İyi stres, vücudtaki adrenalini yükselttiği için konsantrasyonunuzu kolaylaştırıyor. Ama kötü konuşan veya önündeki metni hızla okuyan konuşmacılar kötü strese sebep olarak bizi biraz yoruyor.

■ **Komik bir çevirin oldu mu hiç? Dinleyenlerin güldüğü...**

Elbette! Ama bir tercüman ancak konuşmacı kadar komik olabilir. Küfreden bir konuşmacıyı önce tereddüt edip sonra çevirdiğimde salonun kahkahaya boğulduğunu hatırlıyorum.

■ **Karel, sen de artık tecrübeli bir iş insanısın. Sana iş hayatı-**

na yeni başlayacak gençlere tavsiyelerini sorsak?

Sevdiğiniz mesleği yapın. Bunun için sebatla çalışın. Geleceği olan, ileride yapay zekaya kaptırmayacağınız bir meslek edinin.

■ **Son soru: Geçmişe baktığında Tarsus'ta okumuş olmanın sana neler kazandırdığını**

düşünüyorsun?

TAC bana eğitimin sıkıcı olmak zorunda olmadığını gösterdi. Güzel dostluklar da cabası!

Karel, vakit ayırdığın için çok çok teşekkürler. Umarım en kısa sürede pandemi biter ve İstanbul'da bir Son Cuma'da görüşebiliriz.

“Okul zamanlarını hep özlemle hatırlıyorum”

Taylan Sevdinli '95 Röportajı
Röportaj: Umut Yalnız '88

Üç sene önce Tüyap'ta fuar gezerken bir anda önümü kesti, “Ağabey, ben Taylan '95” dedi. Nasıl sevindim anlatamam! O günden beri ne zaman fuara gitsem ve robotumsu bir şey görsem bakıyorum Taylan etrafta mı diye?

Keyifli okumalar.

■ **Taylan, kısaca kendinden bahseder misin?**

1977 senesinde, “anne köyü” İzmir’de doğmuşum, ama baba memleketi Adana’da yetiştim. TAC’ye orta 2. sınıfta ara sınav ile geçtim. İlk başta adapte olmak kolay olmasa da, sonrasında 95 senesinde mezun olana kadar hayatımın en güzel yıllarını geçirdim

diyebilirim. Küçüklüğümden beri müzik ile iç içe bir yaşamım olmuştu ve TAC’de de gururlu bir ECHO üyesi oldum. Daha sonra Bilkent İktisat Bölümü’nü kazanınca Ankara’ya geçtim. Ankara’daki yıllar da TAC’den kardeşlerim ile birlikte geçti. TAC bağlarımız o kadar kuvvetliydi ki Bilkent sonrasında ABD’de master için bulunduğum yıllarda da bizim dönemden Türker Firik kardeşim ile ev arkadaş-

lığı yaptık. İktisat mezunuyum, ama ses sistemlerine olan ilgim ile önce tüketici elektroniği tarafında ses sistemleri alanında çalışmaya başladım, daha sonra da aynı markanın dijital kamera ve fotoğraf makineleri ile ilgili ürün yöneticiliğini yaptım. Bu şekilde girdiğim “görüntüleme” ürünleri kariyerim, sonrasında tüketici ürünlerinden “endüstriyel” alana geçiş ile devam etti. Şu anda endüstriyel görsel

kontrol ve robotik otomasyon sistemleri alanında faaliyet gösteren İzmir merkezli Kibele PIMS firmasının İstanbul ofisinde Satış & Pazarlama Koordinatörü olarak çalışmaya devam ediyorum.

■ **TAC ile karşılaşma hikayen nedir? Şans eseri mi, bir tanıdık yüzünden mi?**

İlkokul sonrasında hazırlık (prep) ve orta 1 yıllarında farklı bir okuldaydım. Benim için TAC'yi hep düşünmüş olan annem, TAC'nin orta 2. sınıf için bir ara geçiş sınavı açtığını öğrenmiş. Bu geçiş sınavı için bütün bir yaz tatilini ders çalışarak geçirdim, hatta bu nedenle anneme oldukça kızdığımı da hatırlıyorum. Ama bugün o döneme baktığımda kendisine çok müteşekkirim. İyi ki beni geçiş sınavına girmek için zorlamış ve TAC camiasının bir parçası olmamı sağlamış.

■ **"Bizim dönem biraz vukuatlıydı!"**

■ **Okul zamanında günlerin nasıl geçiyordu? Standart bir okul**

gününü anlatabilir misin lütfen?

Okul zamanlarını hep özlemle hatırlıyorum. Kampüste zaman geçirmekten çok keyif alırdım. ECHO odasında derslerden sonra yaptığımız çalışmalarımız, arada "lise sahası"nda yaptığımız maçlar, lounge'da kardeşlerle atılan mavralar, ayıbol maçları, Kenan Ağabey'in tantunileri...

Bizim klasik bir okul günü sabah otobüste okul yolunda başlardı. Uykulu başlayan yol, kısa sürede sabah sohbetleri, dinlenen müzikler ve varsa o gün girilecek sınavların nasıl atlatılacağı muhabbetleri ile geçirdi.

İlk üç dersten sonra 20 dakikalık tenffüsümüz olurdu. Kantinin unutulmaz tostları ile lounge'da kahvaltı eder, kimin istediği müziklerin tüm okula "dinletileceğine" dair sulh etmeye çalışırdık.

Öğle tenffüsleri benim için çoğunlukla ECHO odasında müzik yaparak veya lounge'da müzik dinleyerek geçirdi. Yemek işini çoğunlukla kantinin nefis hamburgerleri veya Kenan Ağabey'in aynı güzellikteki tantunileri ile hallederdik. Dış lounge'da minderler

üzerinde atılan mavralar, ara sıra oynanan "uzun eşek"ler, dönemler arası "ayıbol" maçları, küçük kardeşler ile muhabbetler hep bitmesi istenmeyen öğlen tenffüsünde yapılan aktivitelerdi.

Gün sonunda, dersler bittikten sonra yine ECHO odasına veya lounge'a koşardım. O dönemlerde ECHO odası önce Stickler'in ikinci katında, daha sonra da "basement"taydı. Özetle, Adana'ya kalkan son otobüse kadar Stickler'da kardeşlerle mavraya devam ederdik.

■ **Bu soruyu da artık standart sorularım arasına alıyorum ve röportajlarda sormaya başladım. Dönemin nasıl bir dönemdi? Nasıl özellikleri vardı? Mesela disipline gitmeyi sever miydiniz?**

Bizim dönem biraz vukuatlıydı. Lise sahasında oturma protestoları, dersleri veya sınavları protestolar gibi bir çok olay hatırlıyorum. Örneğin 94 döneminin lise son, bizim lise 2 olduğumuz yılın sonuna yaklaşırken bir türlü çözilemeyen bir lounge konusu vardı. Lounge'ın kapalı kısmında daha önce L şeklinde olan oda duvar örülerek

küçültülmüştü ve Student Council'in idare ile yaptığı "tekrar eski haline getirilmesi" görüşmelerinden bir türlü sonuç alınmamıştı. Görüşmelerden ümit kesilmiş olsa gerek ki duvar konusunu kendi kendimize "halledeceğimiz" bilgisi geldi. Tüm lise son ve lise 2 lounge'a doluştuk. Müziğin sesi sonuna kadar açıldı ve duvar konusu kazma ve kürekler ile "halledildi". Doğal olarak takip eden günlerde ortalık fena halde karıştı. Yönetim, aileler ve mezun ağabeyler devreye girdi. Neticede bizim dönemin büyük bir çoğunluğu, hem de okulun son haftasında 5 gün süreyle uzaklaştırma aldık. Son haftanın tüm "karnaval" ve "skit day" mavralarını kaçırmıştık. Hatta bu olayı bizim ECHO '95'in solisti Engin Bitik kardeşim "Karanlık" adlı albümümüzde yer alan "So Glad" şarkı-

sında "...yes I've taken part in breaking the wall..." sözleri ile ölümsüzleştirmişti.

■ **Okuldan unutamadığın anılarını paylaşır mısın? Birden fazla anıdan bahsedebilirsin.**

"TAC" ve "anı" kelimeleri bir araya gelince o kadar çok şey aklıma geliyor ki... Hangisinden bahsetmek gerektiğine karar vermek gerçekten zor; ama bir ECHO'cu olarak, bizim albümde yer alan ve sonraki dönemlerde de çok dinlendiğini bildiğim "Elveda" şarkısının hikayesini paylaşmak isterim.

Lise 1'in bittiği yaz, İzmir'de TAC'li dostların ve o dönem hayatımda bir ilk olan kız arkadaşımın özlemine çekerken, hep yanımda taşıdığım gitarımda bir melodi tıngırdatmaya başlamıştım. O dönemde İngilizce sözler ile çalılıp durduğum bu melodiyi lise 3'e

kadar bir türlü olgunlaştıramadım. Lise 3'e geldiğimizde, ECHO '95 - Karanlık albümü için stüdyoya girecektik ve hala parça eksikimiz vardı. Çok sevgili kardeşim ve grubumuzun lead gitaristi Azmi Koçaker bir çalışma sırasında bana "Taylan, sen bir melodi çalılıp duruyorsun kaç senedir, şunu bir çalsana Engin'e" dedi. Ben "basement"taki ECHO odasında solistimiz ve grubumuzun "beyni" olan Engin Bitik'e o melodiyi çalarken geri kalanlar lounge'a geçmişti mavra için. Engin'in melodiyi kapması sadece birkaç dakikasını aldı. Bu aşamadan sonra, Engin'i ECHO odasında (kapıyı üstünden kilitleyerek) bıraktığımı ve sabırsızlıkla bir ders süresi olan 40 dakikanın dolmasını bekleyemedim, tam 38 dakika sonra ECHO odasına geri gittiğimi çok net hatırlıyorum.

Odaya döndüğümde Engin bana bugün hepimizin bildiği “Elveda” şarkısını çaldı. Önünde ne sözler, ne de akorlar için bir not kağıdı vardı. 38 dakikada melodiyi “adam” ederek ve tüm o muhteşem sözleri aklına yazarak “Elveda”yı yazmıştı. Ben hemen Engin’i tekrar ECHO odasına kilitleyerek lounge’a koştum. Bizim ekibi “Beyler acilen ECHO odasına gelmeniz lazım!” diyerek toparladım. ECHO odasında Engin “Elveda”yı bizim ekibe çalarken, tüm o “delikanlılar”ın gözleri yaşlı şekilde şarkıyı dinlediğini gördüğümde Engin’in yıllarca unutulmayacak bir şarkı yazdığına adım gibi emindim.

“Keşke o yılı yeniden yaşayabilsem!”

■ *Lise 3 nasıl geçti, keyifli bir son sene yaşadın mı?*

“Aahhh ki, ne ahhh...” Umut Ağabey! Keşke imkan olsa, o yılı tekrar tekrar yeniden yaşayabilsem. Hayatım boyunca unutamayacağım bir yıld. Seneye başlarken Student Council bana lise 1’in (TAC ’97 sınıfının) dönem ağabeylerinden birisi olacağımı söyledi. TAC ’97’li kardeşlerimle bu görev ile yakınlaşmak benim açımdan gerçekten çok anlamlıydı. Bir çoğu ile üniversite yıllarında görüşmeye devam ettik ve halen irtibattayız.

Açıkçası, üniversite sınavı hazırlıkları son senede beni okulda vakit geçirmekten çok alıkoyamadı. Daha önce olduğu şekilde ECHO’ya ve akşamüzeri saatlerinde okulda kalmaya devam ettim. Lise sonda benim için en önemli hatıra “Karanlık” albümünüzün hazırlıkları ve sonrasında kayıtları için stüdyoya girmemiz oldu. Kayıt stüdyosu Adana’da olduğu için

Mersin’de yaşayan Engin, uzunca bir süre bizim evde kaldı. Gece yıllarına kadar stüdyoda kaldık ve geri kalan zamanlarda da çoğunlukla müzikle yaşıyorduk.

TAC’de lise son olmak keyifli geçen zamanların yanı sıra, insana erken yaşta bazı sorumlulukları da almayı öğretiyor. Bir “ağabey” olmak, bir ECHO’cu olarak alt sınıf grupları ile ilgilenmek, gerektiği durumlarda ufaklık “prep”lerden başlayarak tüm küçük sınıflara hem kendi aralarında oluşan problemler, hem de okul ile ilgili sıkıntıları ile ilgili destek olmak gibi sorumlulukları da yüklüyor.

Tüm güzel zamanlar ve sorumluluklarla birlikte, senenin son haftası geldiğinde oluşan “hüzün” duygusu, insanın hayatında yaşayabileceği en güzel senelerden birisinin bitecek olduğunu bilmesinden kaynaklanıyor.

■ *Tarsus bitti ve üniversite hayatı başladı. Anlatır mısın Ankara yıllarını? Üniversiteyi, okuduğun bölümünü... Üniversite yılların nasıl geçti?*

Üniversite hayatı benim için yine “TAC” tesadüfü ile başladı aslında. Bilkent’te TOEFL nedeniyle hazırlık muafiyeti almıştım ve kayıt sırasında üstümde TAC tişörtüm vardı. Muafiyet kaydı için sıradayken arkamdan biri “Ağabeye selam vermek yok mu?” diye sordu. Tanımadığım bir ses olsa da tişört dolayısıyla TAC bağlantısını kurup “Merhaba ağabey” diyerek oğlunun kaydı için sırada olan Bülent Gökay ağabeyim ile tanışmış olduk.

Üniversitenin ilk yılında hafta sonlarını Ankara’dan çok bizim dönemden daha çok arkadaşımızın

üniversite kazandığı İstanbul’da geçirdim desem yalan olmaz. ECHO ’94 o dönem açık olan Kalamış’taki “The Club”da hafta sonları çalışıyordu. Tüm dönem arkadaşlarım ile birlikte ECHO ’94’ü dinlemek ve birlikte mavra dolu hafta sonları geçirmek için sık sık İstanbul’a geliyordum.

Sonraki yıllarda, hem 95 döneminden birlikte Ankara’ya gittiğimiz arkadaşlarım hem de sınıf ağabeyliklerini yaptığım 97 döneminden Ankara’da üniversite kazanıp gelen kardeşlerim ile birlikte Ankara’da da TAC mavraları ile dolu günlerimiz oldu.

Bilkent’te iktisat bölümü fakültedeki diğer bölümlere göre nispeten daha zorlayıcıydı. Hocalarımız arasında devlet bürokrasisinde üst düzey görev alan isimler dahi bulunuyordu. Bunun yanı sıra, her ne kadar biz TAC’de ilk e-posta adreslerimizi lise 2’de alıp (henüz Windows işletim sistemi olmayan bilgisayarlarda) kullanmaya başlamış olsak da, o dönemde internet

yeni yaygınlaşmaktaydı ve Bilkent bu alanda gerçekten öncü bir okuldur. TAC’de aldığımız Basic ve Turbo Pascal eğitimleri üzerine, Bilkent’te Java ve Windows Office eğitimlerinden daha sonra tüm iş hayatım boyunca faydalandım. Üniversite eğitimimde unuttuğum diğer bir konu da, TAC ’48 mezunu olan ağabeyimiz Ömer Faruk Erdem’den aldığım “hukuk” dersleridir. TAC mezunu olduğumu söyledikten sonra sınavlarda Ömer Faruk Ağabeyime/Hocama asistanlık yaparken bulmuştum kendimi!

■ *Sonra iş hayatı... Nasıl başladın, istediğin gibi ilerledi mi?*

ABD’deki bir yıllık satış tecrübesinden sonra, kariyerime İstanbul’da Panasonic markasının distribütörü olan Tekofaks firmasında

devam ettim. Ortaokul yıllarımdan beri Panasonic - Technics markasının ses sistemlerine olan merakım nedeniyle, askerlikten sonra gazetede gördüğüm bir iş ilanına başvururdum ve Tekofaks’ta çalışmaya başladım. Technics ses sistemlerini de içeren farklı Panasonic ürünlerinin yönetimi ile başlayan görevlendirmem, daha sonra dijital fotoğraf makineleri ve kameralar ile devam etti. Daha sonra tüketici elektroniği tarafından endüstriyel görsel kontrol alanına kaydım. Açıkçası, çok planlı şekilde gerçekleşmiş olmasa da, endüstriyel robotik otomasyonu da içeren bu alana geçmiş olmaktan çok memnunum, çünkü robotik ve görsel kontrol alanları, endüstriyel alanda büyümekte olan ilk iki sıradaki alan ve bu alanları birleştirerek

farklı projeler gerçekleştiren bir şirkette bu projelerin müşteri ihtiyaçlarına göre belirlenmesinde ilk aşamada olmak benim için çok keyifli.

■ *Şu anda robot sektöründesin desem sanırım yanlış olmaz. Nasıl bir sektör, gelecekte hakikaten çok miktarda robot hayatımızda olacaklar mı?*

Kesinlikle. Kibele PIMS olarak endüstriyel robotlar ile farklı uygulamalar gerçekleştiriyoruz. Çoğunlukla, üretim hatlarında operatörler tarafından gerçekleştirilen ve tekrar eden görevlerin endüstriyel robotlar ve kamera sistemleri ile gerçekleştirilmesi üzerine çalışıyoruz. Örneğin, daha önceden paketleme ve paletleme işlemleri operatörler tarafından manuel olarak yapılan global hazır gıda

markaları, kimya tesisleri ve otomotiv sanayi için; bu işlemlerin kameralar ile desteklenen endüstriyel robotlar tarafından yapılmasını sağlayan anahtar teslimi sistemler kuruyoruz.

Bu tip sistemler, özellikle Covid-19 salgını sonrasında üreticilerin tekrar eden işlemleri gerçekleştiren operatör sayılarını azaltarak üretim tesislerinde duruşlara yol açabilecek salgınların oluşma riskini azaltma eğilimi ile daha çok talep edilir hale geldi.

Programlama ve destek sistemleri ile uyumluluk alanlarındaki gelişmeler, Endüstri 4.0, Yapay Zeka, Makine Öğrenmesi, Derin Öğrenme gibi kavramların hızlı gelişimi ile çok yakın bir gelecekte sadece endüstriyel robotlar değil, bu robotların dahil olduğu kapsamlı sistemlerin yönetimini de sağlayan "karar verme" sistemleri oldukça yaygınlaşacak. Örneğin, daha önce görsel kontrol alanında "hata tipleri ve toleranslarını" tanımlayarak kurduğumuz "hatalı ürün ayıklama" sistemleri için, artık bir tanımlama yapılmasına gerek kalmadan "(derin) öğrenme" kütüphanelerini kullanarak çözüm üretebiliyoruz.

"TAC, günün ötesini gören bir yaşam tarzı vaat ediyor"

■ *Geçmişte baktığınızda Tarsus eğitimin sana uzun yolunda nasıl katkıları olduğunu söyleyebilirsin?*

TAC eğitimimin bana öncelikle İngilizce açısından inanılmaz bir katkısı oldu. Önce Bilkent'te İngilizce İktisat Bölümü'nde, sonra ABD'de master sırasında ve iş ha-

yatımda, temelleri TAC'de oluşan İngilizce yetkinliğim sayesinde hiç sorun yaşamadım. Her ne kadar okul zamanında farkında olmasam da, kütüphane kartımın her dönem dolmasını sağlayan Hardy Boys macera kitabı serileri, Asterix ve Tin Tin çizgiromanları, edebiyat derslerinde okuduğumuz (ve hatta oynadığımız) Shakespeare, George Orwell eserleri, Harper Lee'nin To Kill a Mockingbird, William Golding'in Lord of the Flies, John Steinbeck'in Of Mice and Men kitapları ve daha bir çok edebiyat eseri sayesinde hem iş hayatında hem de sosyal hayatta İngilizce ile ilgili hiç problem yaşamadım.

Hem dersler ve yabancı öğretmenler hem de TAC'nin inanılmaz geniş kütüphanesi ile desteklenen İngilizce'nin yanı sıra, okuldaki bilgisayar laboratuvarı ve konuya hakim öğretmenleri sayesinde aldığımız temel yazılım ve algoritma bilgileri de, henüz yaygınlaşmamış olan ve TAC'nin öğrencilerini gelecek yıllara hazırlama konusundaki yetkinliğini gösteren diğer bir alandı.

TAC, eğitimi ve gelenekleri ile hem sosyal anlamda hem de eğitim alanında, meraklı ve hevesli her öğrencisine "öğrenmeyi öğrenme", "bilgiye ulaşma" ve "edinildiği bilgileri en iyi şekilde işlememe ve sunma" becerilerini kazandıran bir kurum; hep günün ötesini görebilen bir yaşam tarzı vaat eden bir kültürdür.

■ *Tecrübeli mezunlarımıza, yeni mezunlarımıza ve okulda okuyan öğrenci kardeşlerimize önce okul, sonra iş hayatı ile ilgili*

li ne önerilerin olur? Nelere dikkat etmeliler?

Tecrübeli mezunlarımıza ancak TAC kültürüne katkılarından ve "TAC ruhu"nun devamı için her anlamda sağladıkları desteklerden dolayı teşekkür edebilirim.

Yeni mezun kardeşlerimize, öncelikle hızla değişmekte olan iş hayatı koşulları ile ilgili güncel gelişmelerin farkında olmalarını ve kendilerini gelecek senelerde Covid-19'unda hızlandırması ile "internet üzerinden (evden) küreselleşen" iş ortamına hazırlıklı olacak şekilde kendi alanlarındaki uluslararası gelişmeleri takip etmelerini tavsiye edebilirim.

Henüz okulda olan kardeşlerimize gelince; 13 yaşında, TRT Çok Sesli Çocuk Korosu mezunu ve Mimar Sinan Devlet Konservatuvarı'nda yarı-zamanlı Keman Bölümü'ne devam eden bir kız evlat babası gözüyle, okulda kazandıkları yetkinliklerin farkında olmalarını, "üniversite sınavı" stresi ile ilgi alanlarına giren konulardan uzaklaşmamalarını; son dönemlerde korkunç bir hızla artış gösteren ve "dört duvar arası" olarak nitelendirilebilecek ve kökten/kültürden yoksun "üniversite"leri hedeflemek yerine, ilgi alanları için dünya çapında gerekli yetkinlikleri kazanabilecekleri eğitim fırsatlarını takip etmelerini ve değerlendirmelerini tavsiye ederim.

Taylan çok güzel bir röportaj oldu. Ne kadar güzel bir okuldan mezun olduğumuzu tekrar hatırlattığın için çok teşekkürler. Umarım pandemi kısa zamanda biter ve görüşebiliriz kardeş.

"TAC'nin bir parçası olmaktan hep gurur duydum"

Zeynep Öztürk '02 Röportajı
Röportaj: Yusuf Erkmen'02

Kurumsal hayatı geride bırakarak el yapımı takı ve aksesuar markası Zeworks'ü kuran değerli mezunumuz Zeynep Öztürk '02 ile TAC yılları ve yön değiştiren kariyeri üzerine keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Zeynep Öztürk

■ *Bize kısaca kendinizden bahsedermisiniz?*

Mersinliyim, 2002 mezunuyum. Üniversite eğitimimi İstanbul'da; Yeditepe Üniversitesi'nde İktisat Bölümü ile Tekstil ve Moda Tasarım Bölümü'nde ve bir dönem okuduğum SUNY New Paltz, New York'ta tamamladım. Üniversiteden sonra dokuz sene, o zamanlar Sabancı Holding'e bağlı olan Yünsa'da çalıştım. 2017'de kendisiyle tanıştığım için çok şanslı hissettiğim ustam Serop Benli ile çalışmaya başladım. El yapımı takı ve aksesuar markam Zeworks'ü kurdum ve şu anda Cihangir'deki tasarım atölyemizde ustam ile beraber çalışmaktayım.

Kaosundan beslendiğim ve çok sevdiğim İstanbul'da yaşıyorum. Büyük masalarda uzun muhabetler ve mümkün olan her fırsatta yeni yerler görmek ve yeni bir şeyler yaratmak en büyük zevklerimden.

■ *"Aileden TAC'liyim"*

■ *TAC ile yollarınız nasıl keşifli?*

İki ablam da TAC'li; Semiha Sevin '90 ve Özlem '92. Annem Şakire Öztürk de okulumuzda Türkçe öğretmenliği yapmış ve yabancı öğretmenlere Türkçe dersi vermiştir.

Daha çok küçükken ablalarımın kampüse gelip hayatımda ilk defa Stickler'ı gördüğümde, ondan gözlerimi alamadığımı hatırlıyorum. Özetle aileden TAC'liyim diyebilirim.

■ *Dokuz sene kurumsal hayatta çalıştınız. Sonra nasıl oldu da bir anda bambaşka bir alana kaydınız? Bu süreçten ve karar değişikliğinizden bahsedebilir misiniz?*

Herhangi bir şeyin form değiştirmesi ve başka bir şeye dönüşmesi beni çocukluğumdan bu yana hep etkilemiştir. Üniversitede Ekonomi ile beraber Tekstil ve Moda Tasarımı okuma kararım da buradan çıkmıştı. Aldığım takı tasarımı dersinde metalle "oynayarak" ortaya çıkana hayran kaldım ve hayatımın bir noktasında bunu yapmayı çok is-

Çocukluk: Ablamla kampsüs ziyareti sırasında Sticker' da.

tedim. Küçüklüğümde annemin artık kumaş parçaları ve ipliklerden oyuncak bebeklerime paço yapmasını da tekstil sektöründe çalışırken her fabrikaya gittiğim de elyafın kumaşa dönüşmesini de oturup izlerdim. Ama metal bambaşkaydı.

2016'da Yünsa'da Satış Pazarlama Yöneticiliği görevini bıraktım. İki arkadaşım ile birlikte yine tekstil alanında kendi işimizi kurduk. Kendime, yapmak istediklerime daha fazla zaman ayırabileceğimi anladığımda, hayalim olan takı tasarımı eğitimini almaya ve bu alanda da çalışmaya başladım. Hayatımı böylesine harika yönde değiştireceğini o an bilmesem de ustamla tanışma vesile olan da TAC'li bir dostumdur. Böylece, unutulmaya yüz tutmuş bu değerli zanaatın ve usta çırak düzeninin bir parçası oldum. 2017'de büyük heyecanla Zeworks'u kurdum.

İlk sene tekstili ve takı tasa-

Homecoming: Ablalarım Semiha Sevin ve Özlem ile

rımını beraber yürüttüm ancak metali giyilebilir bir forma dönüştürebilmenin, kendim kullanmak isteyeceğim takılar tasarlanmasının, ustamın çalışmasını izleyerek, deneyerek ondan bu zanaatı öğrenme fırsatının ve Zeworks'ün potansiyelinin beni ne kadar heyecanlandırdığını fark ettim. Haftalık programımda tekstile ayırdığım günlerde de hep tezgâhı düşündüğümü anladığımda tekstili ve ortaklığımı tamamen bırakıp tezgâha odaklandım.

■ Bize şu an yapmakta oldu-

Homecoming: Kızlarla

ğunuz mesleğinizle ilgili bilgi verebilir misiniz?

Her geçen gün gelişen teknoloji, makineleşme ve dijitalleşmenin arasında, neredeyse tamamı geleneksel yöntemlerle elde yapılan zanaatların ve ortaya çıkan ürünlerin çok daha değer kazandığına inanıyorum.

Buna niyetle el yapımı takılar tasarlıyorum. Doğadan gelen formları ve doğal malzemeleri seviyorum. Pirinç ve gümüşün zamanla, kullanımla hafif renk değiştirmesine, yaşayan bir malzeme gibi herkese farklı göz kırpmasına ve bunu gözlemlemeye bayılıyorum. Bu yüzden tasarımlarımızda malzemeleri herhangi bir kaplama ile saklamadan, kendi doğası ile kullanıyoruz. Abanoz ağacı, lapis lazuli, sedef ve her birinin bir tablo olduğuna inandığım çakıl taşları da şimdilik en sevdiğim tamamlayıcılar. Bu malzemeleri giyilebilir hale getirmek ve önce kendi üzerimde taşımak, sonrasında başkalarında görmek beni her geçen gün daha da heyecanlandırıyor.

Pandemi öncesi bu unutulmaya yüz tutmuş zanaatı daha

Homecoming: Eric Trujillo ile beraber

fazla kişi ile buluşturabilmek adına gününbirlik atölyeler de düzenliyorduk, ortalık sakinleştiğinde bu etkinliklerimize devam etmeyi dört gözle bekliyorum.

“Doğanın işleyişi bana ilham oluyor”

■ Peki nelerden ilham alıyorsunuz, tasarımlarınızı nereden görebiliriz?

İnsan yapımı her şeyin doğadan esinlenilerek yaratıldığına inanıyorum. Doğanın içinde olmak, işleyişine şahit olmak, bunun merakı ile yeni yerler görmek, mavilere, yeşillere ve yıldızlı gökyüzüne bakmak bana tıkr tıkr işleyen bir sistemin parçası olduğumu hatırlatıyor ve ilham oluyor.

Bir yılı aşkın süredir de vaktimizin çoğunu evde geçirince ilhamımın aktığı yeni alan da ev aksesuarları oldu. Yine pirincin hakim olduğu ev aksesuarları ta-

sarlama başladı. Çok yakın zamanda bunları da hayata geçiriyor olacağız. Merak edenler www.zeworksonline.com ve instagram hesabımız @zeworks'ten takip edebilir.

■ TAC eğitiminin ve yaşamının hayatınıza nasıl etki ettiğini düşünüyorsunuz? TAC ile ilgili sizin karakterinize işlemiş bir özelliğiniz var mı?

Eğitimi, sosyal yaşantısı, kültürü ile TAC'nin bir parçası olmaktan hep gurur duydum. Daha ortaokulda 1984, Sineklerin Tanrısı, İhtiyar adam ve Deniz gibi kitapların okutulduğunu, yorumlandığını paylaştığım TAC dışı arkadaş çevrem, her seferinde şaşırıyor.

TAC yaşamının yetişkin hayatın bir fragmanı olduğunu düşünüyorum. İyisiyle, kötüsüyle karşımıza çıkabilecek birçok şey

ile baş etme kabiliyeti kazandırdığına inanıyorum. İmkân sağladığı spor ve sosyal kulüplerinin de donanımlı, cesur, meraklı ve eğlenmeyi seven bireyler yetişmesine ve akademik başarının yanında sorgulamaya, hayata farklı bakış açıları geliştirmeye, farklı kültürlerle saygı ve merak duymaya alan yarattığını düşünüyorum. Mesela, üniversite zamanında bir yaz, daha 21 yaşındayken, UNFPA ve AIESEC'in ortak bir projesi ile o zamanlar iç savaşta olan, kimseyi tanımadığım ve dilini bilmediğim Fildişi Sahili'ne bir aylığına eğitim vermeye gitmiştim, işte bunlar TAC'den gelen merak ve deli cesaretiyle oluyor sanırım.

■ Şu an TAC, hayatınızda nasıl bir yer kaplıyor?

En yakın arkadaşlarım TAC'li ve şöyle bir düşününce hayati-

Zeworks bileklik: Lightning

Zeworks kolye: Loli Burma

min en kritik anlarında ve kararlarında da yanımda her zaman desteklerini hissettiğim TAC'li arkadaşlarım var. Dünyanın bir ucuna seyahat ederken, kurumsal yaşamı bırakırken, kendi markamı kurarken, yeni heyecanlarımda, rakı masalarında hararetle sohbetlerde de hep beraberiz. Yeni bir takım tasarladığımda da ilk önce onlar takar. Geribildirimlerine ve dürüst yorumlarına her zaman güvenirim.

■ **Girişimci olmak isteyen TAC mezunlarına nasıl tavsiyelerde bulunmak istersiniz?**

Zaman ayırmaktan keyif aldığınız ve sabah uyandığınızda güne heyecanla başlamanıza sebep olacağına inandığınız bir hevesiniz/ projeniz / yeteneğiniz varsa hayata geçirmeyi denemeyi ve kendinize de sadece bir değil, birden fazla şans vermenizi öneririm.

Atölyede çalışırken

Homecoming: Dönem fotoğrafı

Ankara'da yeni görev dağılımı

Değerli Mezunlarımız,

22 Mart 2021 tarihinde yapılan Ankara Şube Genel Kurulu sonucunu sizlerle paylaşmak isteriz. Şube Başkanımız TAC '73 mezunumuz Alp Bekişoğlu'na ve yönetimde görev alarak bizlerden desteklerini esirgemeyen tüm üyelerimize emeklerinden dolayı teşekkür ederiz.

Ankara 2021-2023 seçilen ekibin yaptığı görev dağılımı;

Başkan: Hale Kundak Soylu '86
Başkan Yrd.: Nur Altınörs '68
Sekreter: Ali Sedat Özberk '79
Sayman: Kemal Uslu '92
Üye: Hüseyin C. Turhangil '90

Diğer üyeler: Renin Arpac '92,
 Gaye Özpıneci '94,
 Efe Kart '13,
 Tuğba Öz '15,
 Ege Yücel '20

Denetleme Kr.: Müge Yıldırım Aysun '86
 Oğuz Atuk '94,
 Tuncer Erzin '56

Yrd. üyeler: Cengiz Atalay '72
 Bahattin Gürsöz '63
 Abdullah Ateş '59

Şubemizin yeni yönetimine hayırlı olmasını diler, Başkan TAC '86 Hale Kundak Soylu nezdinde tüm ekibe verimli bir dönem temenni ederiz.

Saygı ve sevgilerimizle,
TAC Mezunlar Derneği

Sevgili TAC Dostları,

Bundan 35 yıl önce TAC'den mezun olduktan sonra lisans eğitimime Bilkent Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünde devam ettim. Kariyerime finans sektöründe devam etme kararım sonucu Ziraat Bankası Bankacılık Okulu'nda bir yıl süren bir eğitim aldım. Ardından Ziraat Bankası İstanbul Menkul Kıymetler Müdürlüğü'nde uzman olarak göreve başladım. Halk Leasing'de devam eden kariyerim evlendikten sonra Halk Leasing Ankara Bölge Müdürü olarak uzun yıllar devam etti. Teksan Jeneratör ile kendi firmamızı kurarak jeneratör sektörüne geçiş yapsam da maceracı ve girişken ruhum sebebiyle gıda sektöründe de kısa süren bir deneyimim oldu. Hâlen Teksan Jeneratör'ün iş ortağımız olduğum, jeneratör ve ekipman kiralama konusunda faaliyet gösteren AS Global Power Savunma San ve Tic. A.Ş.'de Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktayım.

2019 yılında TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi yönetiminde görev almaya başladım. 2021 yılı Mart ayında ise Şube Genel Kurulu tarafından Yönetim Kurulu'na tekrar seçildim. TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi'nin ilk kadın başkanı olmanın gururu içinde, bu oldukça özel görevi bizlere layık gören değerli büyüklerim ve kardeşlerime de en içten teşekkürlerimi sunmayı bir borç bilirim. Sevgili Alp Ağabeyimizden devraldığımız bayrağı, yepyeni bir ekip olarak daha da ileriye taşımak için ilk adımlarımızı heyecanla attık. Ankara Yönetim Kurulu'nu oluştururken dönem çeşitliliğine verdiğimiz önem sonucu, TAC '56 mezunumuzdan TAC '20 mezunumuza uzanan geniş yelpazemiz ile mezunlarımızla daha yakın ve

samimi bağlar kurma hayali içindeyiz.

Ankara'nın geleneksel Son Cuma, Kebank, Apty's Pub, Ofis Partileri, Geleneksel Ankara Balosu ve Cengiz Atalay Garden Party etkinliklerinin yanında TAC ruhunun gereği olarak daha da ileriye gitmek ve en iyiyi yakalamak doğrultusunda, yeni projeler ve etkinlikler üzerinde çalışmaya başladık. Bunlardan biri; okulumuzdan mezun olup Ankara'da üniversite hayatına başlayan ve devam eden kardeşlerimizi, ağabey ve ablalarının evinde, sıcak aile ortamında ağırlayarak hem sıla özlemini azaltma hem onları yakından tanıma hem de onların bizleri tanımalarına odaklanan TacAnk@Home projesini okullar açıldığı zaman uygulamaya başlayacağız. Gençlerimizin, kendi sektörlerinde önemli görevlerde bulunan ağabey ve ablalarının tecrübe ve deneyimlerini paylaşabilmesi içinse ofis partilerinin yanı sıra sohbet saatleri de düzenlemeyi planlıyoruz.

Mezunlarımızın gerek üniversite gerek iş gerekse özel yaşamlarında asla yalnız olmadıklarını ve büyük TAC ailesinin her zaman yanlarında ve arkalarında olduğunu hissettirmek istiyoruz. Her dönemden mezunumuzla, dayanışma ve sosyal bağların güçlenmesi için pandemi sürecinin getirdiği iletişim kopukluğunu, telefon iletişimi ve Zoom toplantıları ile en aza indirmeye çalışıyoruz. TAC Mezunlar Derneği'nin vizyon, misyon ve değerleri rehberliğinde devraldığımız bayrağı, Ankara Şubemiz için ben ve yeni YK üyelerimiz el ele kol kola elimizden geleni yaparak gururla taşıyacağız.

En içten sevgi ve saygılarımla,
Hale Kundak Soylu TAC '86

TAC Mezunlar Derneği KÜRESEL SON CUMA buluşmalarından bir diğeri

Tarsus ve Talas mezun camiasının 1985 yılından bu yana düzenli olarak gerçekleştirildiği, geleneksel aylık cuma buluşmaları, pandemi filan dinlemiyor, ekranlardan da olsa kesintisiz devam ediyor. Bodrum gibi fiziki devam edenleri de var tabii Son Cumaların ya da İzmir gibi yerel hafta sonu alışkanlıkları nedeniyle perşembe yapıları da var. Amma şekil değiştiriyor, mekân değiştiriyor, yöntem değiştiriyor... Öz aynı: MEZUNUN SON CUMA MAVRASI DEVAM EDİYOR!

26 Mart 2021 akşamı da o keyifli Son Cumalardan birisi idi. Malum küresel salgın nedeniyle genel dijital ortamdayız. Saat 19.45 kontak açtık, ben

ve A. Sedat Özberk '79 ağabeyimiz. Sedat Ağabey bir scotch viski ile "şerefe" dedi. Ben kendisine yeşil şişesinden bir blended ile yanıt veremedimse de en azından kendisini selamladım. Böyle başlayan toplantının kapanışı 23.15... O da yani, gönül-süzce.

Türkiye'nin dört bir yanından katılanlara ek olarak, Boston-Tarık '90, Miami Mehmet Cüneyt Üvey '85, Houston Atakan Sobay Talas '54 ağabeyimizin katılımları ile onlarla hasret gidermeye devam ediyoruz. Atakan Ağabey'in katılımı özel, ona az sonra değineceğim ayrıntısı ile. Katılımcı mezuniyet dağılımı 1954'ten 2020'ye. Bu kadar kuşak farkı olan insanların bir arada 3.5 saate ya-

kın aynı muhabbeti yapmaları, dünyada kolay bulunacak bir vaka değil bence.

Tabii bu toplantıda TAC ruhumuza uygun, duygu dolu anlar da yaşıyoruz. Bu buluşmadan dört gün önce Mezunlar Derneği Ankara Şubesi Olağan Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul'da 2021-2023 dönemi başkanlığına Hale Kundak Soylu '86 seçilirken, kendisi ile birlikte her yaşta çok değerli bir yeni yönetim ekibi de işbaşı yaptı. Başta Nur Altınörs '68 ağabeyimiz olmak üzere hemen hepsi de Son Cuma'da idiler. 2017-2021 dönemi Şube Başkanımız Alp Bekişoğlu '73 ağabeyimiz özveri ile yürüttüğü görevini, huzur içinde Hale kardeşine ve ekibine devretti. Alp Ağabey, aynı zamanda İbrahim Tunca '65 ve Emin Çulhacı '68 ağabeylerimizle birlikte Ankara Şubesi'nin üç kurucusundan biri.

Son Cuma toplantısına yeni Ankara ekibi, başta Başkan Hale ve Başkan Yardımcısı Nur Altınörs '68 ağabeyimiz olmak üzere hemen hemen tam kadro katıldılar. Mezunlar Derneği Başkanımız Ramazan Dinçer '83 de Tarsus'tan toplantıya katıldı. Dernek tarafından Alp Bekişoğlu ağabeyimiz için yaptırılan teşekkür plaketini kendisine takdim etti. Duygulu konuşmalar yapıldı. Alp Ağabey'in göz yaşlarına şahit olduk. Tabii Alp Ağabey, her zaman aramızda çalışmaya devam edecek.

Mavra devam ediyor. Keyifli sohbet konuları açılıyor. Saatler ilerliyor. Biraz sonra Tuncer Erzin '56 ağabeyimiz dahil oluyor Son Cuma'ya. Bilenler bilir Tuncer Ağabey, özellikle 1994 döneminden dünya evine girenlerin nişan ya da nikahlarında şahittir. Gaye '94 ile eşi Altuğ'un '94 nişanlarından tutun

da aynı dönemden Oğuz Atuk'un nikahına kadar Tuncer Ağabey'in şahitliği ile başlamıştır bu mutlu hikayeler. Tuncer Abi'nin Gaye ile Altuğ'un nişanında gündeme getirdiği "Bir evliliğin 3 S'ye bağlı olduğu" darbimeselinin efsanevi açılım öyküsü de bu Son Cuma'nın gündeminde idi. Nedir dersenez bu SSS, müracaat Tuncer Ağabey!

Biraz sonra Tuncer Ağabey bir telefon etti. Telefonun diğer ucunda Atakan Sobay Ağabeyimiz var. Görüntülü olarak bağlandı Son Cuma'ya. Dijital platformumuzdan değil, doğrudan telefondan. Bir mavra başladı. Ankara merkezli toplantıya Houston'dan cep telefonu görüntülü araması ile bağlanan Atakan Ağabey ile Tuncer Ağabey'in geçmiş yıllara ait mavraları kıldı geçirdi hepimizi. Atakan Ağabey herkesi Houston'a davet etti, biz elçi olarak komşu eyaletten Mehmet Cüneyt Üvey'i görevlendirdik.

Toplantının sonuna geliyorduk. Hemen her TAC muhabbetinde olduğu gibi yeni bir katılım daha oldu toplantıya. Müfit Akyüz '80 ağabeyimiz, kendisi şehir hastanesinde doktor. Pek katılmadığını itiraf etti. Ama dönemdaşı Mehmet Boro '80'in daveti ile katıldığı Son Cuma'da onu da görmekten çok memnun olduk. Bundan sonra daha sık aramızda göreceğiz inşallah kendisini.

Evet, daha önce de yazdığım gibi 23.15 civarı, bir Son Cuma toplantısı daha sona erdi. Darısı fiziki buluşmalara... O güzel hayal gerçekleşene kadar "yaşasın dijital platformlar"!

TAC sevgi ve saygısı ile,
Doğan Gözde Özgödek TAC '86

Sevgili TAC'liler,

Daha henüz ilkokul 3. sınıftayken, ilkokul öğretmenimin "Seni buradan TAC'ye göndereceğim ben" demesiyle tanıştım TAC ile. "Öğretmenim beni bir yere gönderecekmiş ama neresi bilmiyorum" diye panikle eve geldiğimde anlattılar; en sevdiğimiz aile dostlarımızın, abilerimizin ve en sevdiğim amcalarımın çoğunun okuduğu okul olduğunu...

Hayatımın en keyifli 7 senesini geçirdiğim okulumuzdan 1994 yılında mezun olduktan sonra Bilkent Üniversitesi'nde İç Mimari ve Çevre Tasarımı okudum. Bir süre yurt dışında kaldıktan sonra İstanbul'a yerleşip iç mimarlık yapmaya başladım. İstanbul'da yaşarken evlenip bir de erkek çocuk sahibi oldum. Oğlum için okul araştırma zamanı geldiğinde bir türlü içime sinen bir okul bulamayınca kendi yetiştiğim zamanların nasıl da keyifli olduğunu daha çok fark etmeye başladım. 2014 yılının Mayıs ayında bir şantiye ziyareti için Adana'ya geldiğimde, o zaman 5 yaşına yeni girmiş oğluma TAC'yi göstermek istedim. Bora da okulu görüp beğenince Adana'ya geri dönüş planı başlamış oldu.

Artık Adana'da aile işimiz olan çiftçiliğin yanı sıra Croma isminde bir restoranın ortaklığını da yapıyorum. Tarladan sofraya hedefi ile yola çıktığımız küçük restoranımızda çiftlikte ürettiğimiz ürünleri işleyip mevsimine göre değişken bir menü ile yemekler yapıyoruz. Restoranımız aynı zamanda benim iç mimarlık ofisim olarak da kullanılıyor. TAC'linin TAC'liye desteğinin en güzel örneklerinden biri ile başladı TAC Adana Şube ile tanışmam. Sev-

gili Mehmet Özel'in başkanlığında balo hazırlıkları için buluşan ekip bizim restoranda yaptı toplantılarını. Ben de ekibin içinde buldum kendimi. Gönüllü çalışmalarım daha sonra Dr. Emre Bozkırlı'nın başkanlığı döneminde yönetimde devam etti. Bu sene de yüreği okul sevgisi ile dolu bir ekip olarak bayrağı devraldık.

Pandemi sürecinde buluşmalarımız zorunlu olarak azalsa da yüreğimiz hep beraber. En son Homecoming çalışmaları için merkez ve diğer şubeler ile birlikte Adana ekibi canla başla çalıştı. Çok keyifli geçen toplantının her dakikasını programlamak ve hazırlamak için geçirdiğimiz saatler içerisinde birbirimizi, mavra yapmayı ve birlikte olmayı ne kadar özlediğimizi iyice anladık. Adana Şube olarak pandemiye rağmen birlikte olmaya yönelik etkinlikler ve yeni projeler tasarlamaya başladık. Branşlarında başarılı olmuş sporcu ağabeylerimiz ve kardeşlerimizle Zoom toplantıları, Çukurovamız'a ait sektörlerde TAC ve TAC'lilerin etkilerini konuşacağımız oturumlar, ofis partileri, iş yeri ziyaretleri, çiftlik ziyaretleri ve iklim avantajımızı kullanarak bu dönemde açık alanlarda yapabileceğimiz tüm aktiviteleri hedefimize koyduk.

Hem öğrencisine hem mezununa sahip çıkan bir dernek bizim Mezunlar Derneğimiz... Parçası olmaktan gurur duyduğum bir ekiple, örnek alacak onlarca ağabeyimizin ve ablalarımızın liderliğinde çok güzel işler yapmaya devam edeceğiz.

TAC sevgisi ve saygılarımla,

Bedia Lütfiye Gücüm '94

Adana Şube Genel Kurul Sonucu

Değerli Mezunlarımız,
27 Mart 2021 tarihinde yapılan Adana Şube Genel Kurulu sonucunu sizlerle paylaşmak isteriz. Şube Başkanımız TAC '92 mezunumuz Emre Bozkırlı'ya ve yönetimde görev alarak bizler-

den desteklerini esirgemeyen tüm üyelerimize emeklerinden dolayı teşekkür ederiz.

Şubemizin yeni yönetimi hayırlı olsun. Başkan TAC '94 Bedai Gücüm nezdinde tüm ekibe verimli bir dönem dileriz.

Adana 2021-2023 seçilen ekibin yaptığı görev dağılımı;

Başkan: Bedia Lütfiye Gücüm '94

Başkan Yrd.: Gökçe Demirtaş '92

Sekreter: Emine Fulsen Şen '92

Sayman: Ebru Kardeşler '92

Üye: Barış Yıldırım '13

Diğer Üyeler: Tiber Kağızman '87

Saja Daas Güneyle '10

Ünsal Bayboğan '90

Nazmiye Milli Ener '01

Nevzat Arman '96

Denetleme Kurulu: Kazım Apa '82

Bülent Soyupak '81

Levent Soylu '76

Yrd. Üyeler: Tunç Eraydın '02

Duygu Sezin Can '10

Yaprak Yurdakul '10

Saygı ve sevgilerimizle,

TAC Mezunlar Derneği

Antalya Buluşması

Üç sene önce İstanbul'dan Antalya'ya taşındığımda en büyük sıkıntım burada hiç arkadaşım olmamasıydı. İlk önce TAC '81 mezunu Bülent Tütüncü'nün Antalya'da yaşadığını öğrendim ve ailece görüşmeye başladık. Daha sonra BizLetter'in en son sayısında Bodrum'daki TAC'lilerin Son Cuma buluşmasını okurken aklıma "Antalya'da yaşayan tek TAC'liler biz olamayız herhalde" diye bir fikir geldi.

Bunun üzerine mezunlar konusunda benim için tek adres olan TAC '88 Umut Ağabey'e bir WhatsApp grubu kurmayı teklif ettim. Sağ olsun hemen grubu kurduk ve e-posta grubundan da duyurusunu yaptık.

TAC grubuna bu konuyla attığım e-postaya ilk geri dönen TAC '72 Murat Ildır Ağabey oldu. Sonra herkes Antalya'da olduğunu bildiği diğer mezunların telefon numaralarını göndermeye

başladı. Mustafa Nacar Hocam bile katkıda bulundu ve başlangıçta sadece iki kişiden oluşan grubumuz bir hafta içinde 20 kişiye ulaştı.

İlk buluşmamızı mekanlar kapanmadan yapalım dedik ve Murat Ağabey'in de yardımıyla 8 Nisan'da Efendy Restoran'da bir yemek düzenledik. Hafta içi ve mesai saatlerinde olmasına rağmen 12 kişi katıldı yemeğe. Sevgili Orhan Çelikkol '76, Tolga Coşkun '92, Nejat Uzel '81, Tanju Ergin '79, Gazanfer Gencer '76, Hakan

Sönmez '77 ve Hakan Mutlutürk '75'in katılımıyla şahane bir buluşma oldu.

Yenildi, içildi, eski günler yad edildi, mavralar atıldı. Tabii ki bu ilk buluşma kimseyi kesmedi ve Son Cuma için 30 Nisan Cuma günü Orhan Ağabey'in at çiftliğinde yeniden buluşmaya karar verdik. Fakat son anda gelen kapanma kararları dolayısıyla bu organizasyon Mayıs ayına ertelendi.

Sevgi ve saygılarımıza,

Meliha Atalaysun '94

Briç

Sevgili okuldaşlarım, büyüklerim ve küçüklerim.

Pandeminin hız kesmediği aylardan hepinize iyi günler dilerim. Dünya çapında tüm briç klüpleri kapalı ancak on-line real briç platformunda görüntülü ve sesli bir uygulama mevcut olup içimizdeki briç hasretini bir nebze de olsa köreltiliyor.

Bu sayıdaki sorumuz şu:

♠ Q84

♥ AK54

♦ AJ72

♣ 82

♠ KJ1065

♥ V5

♦ 9

♣ K764

Güneyden (aşağıdaki elden) 4 pik oynuyorsunuz. Atak küçük tref, doğu as ile alır ve tref dam döner Nasıl oynarsınız?

Herkese mutlu ve sağlıklı günler dilerim.

Aidatlarımızı ödemeyi unutmayalım.

Kürşat Özşahin TAC '83 - kozsahin@gmail.com

MEZUNLARIMIZ

- TAC '45 Muammer San
- TAC '64 Hayri Özen
- TAC '67 Coşar Çopuroğlu
- TAC '66 Muzaffer Canatan
- TAO '53/TAC '56 Mete Dinçer Nakiboğlu
- TAC '58 Necmi Özçürümez
- TAC '56 Sabahattin Tanrıöver
- TAC '80 Mahmut Erdal Coşkun
- TAO '61/TAC '64 Bülent Altay
- TAC '74 Halil Hünerli
- TAC '71 Süha Önen

ÖĞRETMENLERİMİZ

- Talas Ortaokulu'nda 50'li-60'lı yıllarda görev yapan Mrs. Dee Keller
- Tarsus Amerikan Koleji'nde 60'lı yıllarda öğretmenlik yapan Howard Crane
- Tarsus Amerikan Koleji'nde 1948-1975 yılları arasında Edebiyat Öğretmenliği yapan Haydar Göfer
- Biyoloji öğretmenlerimizden Jimm Connally

MEZUN YAKINLARIMIZ

- TAC '15 Alara Gülcan'ın annesi Hande Gülcan
- TAC '85 Baha Kabaş ve TAC '87 Tolga Kabaş'ın anneleri Fatma Kabaş
- TAC '78 mezunumuz Balamir Yasa'nın babası Kılınç Arslan Yasa
- TAC '95 Evren Levent'in babası, TAC '90 Ozan Levent ve TAC '92 Banu Levent'in amcası Ergün Levent
- TAC '89 Tuba Odabaşı, TAC '91 Ali Onursal Odabaşı ve Fehime Ather Odabaşı'nın babaları Avukat Veli Tefvik Odabaşı
- TAC '90 Nazlı İncesulu'nun annesi Özkan İncesulu
- TAC '80 mezunumuz Fatın Cezayirli'nin annesi Feryal Cezayirli
- TAC '78 mezunumuz Bülent Sancakdar'ın babası Selahattin Sancakdar
- TAC '95 Deniz Akay Şenyurt ve TAC '97 Bilge Akay Baltalı'nın annesi, TAC '97 Evre Baltalı'nın kayınvalidesi Nesrin Akay
- TAC '92 Cem Ayberkin'in babası Salim Ayberkin
- TAC '69 Uğur Köksal'ın annesi Kadriye Köksal
- TAC '05 Kaan Öcal'ın annesi, TAC '90 Ozan Levent, TAC '92 Banu Levent, TAC '95 Evren Levent'in halaları, TAC '83 Hüseyin Öcal ve Betül ablamızın yengeleri Ayşe Öcal
- TAC '89 Ayşegül Hekimoğlu'nun babası Faruk Hekimoğlu
- TAC '86 Refika Muge Yüzüak'ın annesi Nevin Nacar
- TAC '52 mezunumuz Yener Ergüven'in eşi Füsün Ergüven

- TAC '88 mezunu Gürhan Kartal ve TAC '95 Hasan Kartal'ın babaları Bekir Solmaz Kartal
- TAC '83 Tümay Kalay Çil'in annesi Sıdika Tülin Kalay
- TAC '90 Ali İšoğlu'nun babası Nedim İšoğlu
- TAC '76 Namık Kural'ın babası, TAC '71 Vamık Kural'ın amcası, TAC '73 Süha Yalçın'ın dayısı Orhan Kural
- TAC '90 Ozan Aktamış'ın eşi Elif Aktamış
- TAC '12 Ozan Ukav'ın annesi Tülin Ukav
- TAC '97 Özgür Ağca'nın babası Veli Ağca
- TAC '82 Ahmet Aydın Ertabaklar'ın annesi Fatma Ertabaklar
- TAC '95 Serde Nadirler'in babası Servet Nadirler
- TAC '79 Hasan Gez'in babası Hayri Özer Gez

Haydar Göfer
Edebiyat Öğretmeni

Mrs. Dee Keller
İngilizce Öğretmeni

Jimm Connally
Biyoloji Öğretmeni

Hayri Özen
TAC '64

Bülent Altay
TAO '61/TAC '64

Mahmut Erdal Coşkun
TAC '80

Halil Hünerli
TAC '74

Süha Önen
TAC '71

Mete Dinçer Nakiboğlu
TAO '53/TAC '56

Coşar Çopuroğlu
TAC '67

Muzaffer Canatan
TAC '66

Sabahattin Tanrıöver
TAC '56

Muammer Şan
TAC '45

Necmi Özçürümez
TAC '58

Haydar Hoca'nın ardından...

Sevgili Arkadaşlar,

Haydar Hocamıza rahmet; yakınlarına ve bütün TAC topluluğumuza baş sağlığı diliyorum. "Yolboyu" kitabımda onunla ilgili bölümü kısaltılmış haliyle aşağıda aktarıyorum. İki yıl önce kitabımı imzalayarak ona da göndermiş olduğum halde okuyup okumadığını ve kitabı ve özellikle de kendisi ile ilgili bölümü beğenip beğenmediğini öğrenme fırsatı bulamadığıma üzülüyorum. Huzur içimde uyusun.

Bazen kadeh tokuşturabileceğin bir arkadaş, bazen dertleşebileceğin bir dost, bazen akıl danışabileceğin bir öğretmen. Kadim dostum, yeri doldurulamayacak Samatyalı hemşerim, güzel insan Haydar Hoca'yı kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyorum. Onu hep özleyeceğim.

Ata Tanrıverdi '54

Mavraların Efendisi

Terazinin diğer kefesinde Türkçe Edebiyat öğretmeni Haydar Bey vardı. Öğrencileriyle doğrudan iletişim kurabilir; dersini biz yaşatıkların ilgisini çekebilecek ayrıntılar ve aykırılıklarla süsleyebilir; hafif terli çenesi ve dökük saçlarının gerisindeki beyaz tenlilere özgü parlıtısıyla

Hocamız Ata Tanrıverdi ve Eşi Chery ile birlikte

bizim gözümüzde her zaman dinç kalmayı başarabilirdi. Yüzünde sanki gençliğinde yaşadığı Samatya'dan Tarsus'a sürgüne gelmiş, bunu alçakgönüllülikle kabullenmiş ama içten içe taşrayla dalga geçen "derin İstanbullu" bir ifade taşırdı.

Seçtiği şiir ve nesir örneklerini, bizim de dikkatimizi çekebilmek için, biraz muzip ve kışkırtıcı bir üslupla okurken, yüzüne, "ilk bakışta görünenin arkasında saklı başka gerçekler varmış ve asıl ona dikkat çekiyormuş" gibi içrek bir gizem de yansırı. Çok belirgin olan "Siz giderken ben geliyordum!" tavrı nedeniyle gözlerinin içine bakarak onunla dalga geçmek kolay değildi.

Kendimizi ortaokuldan beri onun öğrencisi olanlarla karşılaştığımızda, sonradan eklenen bizlere karşı biraz daha mesafeli davrandığı-

nı düşünüyor olsak da bizim gibi Talas'tan gelen, altı yedi yaş büyüğümüz gazeteci Mete Akyol onun en sevdiği ve kıvanç duyduğu öğrencisiydi. Mete Ağabey'in Tarsus'ta dilenci kılığına girerek öğretmenlerinden topladığı sadaka o zamanlar bile, yaratıcı gazeteciliğinin en güzel öykülerinden biri olarak herkesin dilindeydi. Mete Ağabey'in ona en güzel armağanı onun, birçoğu kamuoyu tarafından da tanınan ve bilinen öğrencilerinden aldığı mektuplarını topladığı "Sevgili Öğretmenim" kitabıydı...

Yücel Akyürek '61

Haydaraa

Biz Tarsus'a, Talas'tan gelmiştik. Bir zamanlar Gülbenkyan'ın, mimar Balyanlar'ın ve 11 yaşına kadar Makarios'un yaşadığı söylenen, zamanın donduğu, bir sürü terk edilmiş, yıkılmış evin, mağaranın olduğu bir kasabadan. Talas, 50 yıl önce iki bin nüfuslu, Kayseri'ye 8 kilometre uzaklıkta bir nahiyeydi.

Okulumuz, iki binlik nahije merkezinden bir kilometre uzakta, üstelik merkezden 150-200 metre yüksekte bir tepenin ucundaydı. Erciyes her yerden, Nevşehir'den, Kırşehir'den, Niğde'nin bazı köylerinden, hatta taa 100-200 kilometre uzaktan bile görünürken bize 5 kilometreden yüzünü göstermezdi. Arada Ali Dağı vardı. Orada mutluyduk, ama kesin Allah'ın unuttuğu bir yerdeydik. Yalnız erkek ve yalnız yatılıların okuduğu ortaokula geldiğimizde biz de yalnızdık. Ana kokusu arardık. Çocuktuk. Ufaktık. Çoğumuz ergenlik çağına burada girdik.

Delikanlılığa Tarsus'ta geçtik.

Tarsus'un sokaklarında rutubetli, sıcak havayla küf kokusu, cartlak kebabının dumanına, onlar da zeytin ezim yerlerinin beş sokak ileriyeye ulaşan ağır, yapışkan kokusuna karışırdı. Biz sustalı bıçağın, usturanın koyun cebinde taşındığını bilmezdik. Orada gördük. Talas bir yana, Kayseri'de bile tekini göremediğimiz pavyonlar, Tarsus'ta dolar taşırdı. Önünden geçerken korkak bir özenmeyle bakardık. Meyhaneye orada

tanıştık. Kebabın hasını, sokumu, şalgamı, humusu ilk orada görüp tattık. Lahmacunun fındığının, bardak altının, Tarsus'un olduğunu orada öğrendik. Çırcır fabrikasının ne işe yaradığını bilmezdik. Pamuk tarlasında çalışanları, Toros'un Türkmenlerini, doğunun ırgatlarını, fellahları, sıcak insanları, ilk orada gördük. Nisan başında denize girmeyi, turunçtan topla maça yapmayı orada becerdik. İlk gençliğimizin ilk kız enstitüsü yolu da Tarsus'taydı.

Talas'tan iyi talebeler, iyi sporcular olarak gelmiştik, ama toyduk. Talas üç bin, Tarsus seksen bindi o zamanlar. Her gün şehre çıkıyorduk. Tarsus'ta hayata karışmaya başlamıştık. Evimizden uzaktık. Ve artık delikanlıydık. Her şeyi yapabilecek kudretimiz var sanıyorduk. Tarsus bambaşka bir yerdi.

Delikanlılığa ve kasabadan şehre geçişimiz, burada oldu. Tarsus, o yüzden hayatımızda önemli bir duraktır. Delikanlılığa orada geçtik. Daha kalabalık bir şehirde, artık daha kalabalık bir okulda, daha da özgürdük. Daha çok hocalarımız vardı.

İşte, o durakta çok hocalardan biri Haydar Hoca'ydı.

Edebiyat hocamız Haydar Bey özenle giyinen, İstanbullu ve kibar bir insandı. Bize Pertevniyal'den gelmişti. Çok okuyor, memleket meselelerine kafa yoruyordu. Güzel Türkçeden taviz vermiyor ve Atatürk'ün ilkelerine sıkıca bağlı, ilerici, açık görüşlü, detayların farkında bir insandı. Onun özeti buydu.

Her sabah gazetesini okur, okula yürürken olayları kafasında yoğurur, dersin başında konuya girerdi. Toplumdaki aksaklıkları, haksızlıkları, geri kalmışlığın sebebini, sonucunu, muhtemel çözümlerini konuşurduk. O bize yolu açar, biz de kafa yorardık. Düşünmeyi öğretirdi. Bugün çoğumuzun o alışkanlığı, o günlerden, ondan kalmadır. Haydar Hoca bizde iz bırakmıştı.

Eski öğrencileriyle bağını koparmaz, arkadaş olur, yazışır dertleşirdi. Gelen sosyal içerikli mektupların bazılarını dayanamaz öğrencilerine okurdu. Selçuk Cingi, Ahmet Koç, Mete Akyol, Uluç Gürkan, Şevket, Özdemir Sabancı gibi

“çocuklarını” görmeden, mektuplarından tanı-
mıştık. Haydar Hoca eski öğrencileriyle kimi za-
man arkadaş, kimi zaman baba gibi dert ortağıy-
dı. (Yıllar sonra o ortaklıktan, Mete Ağabey, “Sev-
gili Hocam” kitabını çıkarmıştı.)

Onun deyimiyle “edebi-at” öğreniyorduk öğ-
renmesine de, “Çocuklar, bu failatünler ilerde işi-
nize pek yaramaz, pozitif bilime önem verin, ha-
yat bilgisi öğrenin, o daha mühim” diyordu. Bi-
zim de açlığımız onaydı zaten.

Gerçi, onun anlattığı “elhanı şita”nın tadı ha-
la damağımda. Sanki Tarsus’ta kar yağıyor ve biz
seyrediyormuş gibi işlemiştiğimiz şiiri. Müzik gibi
dinlemiştiğimiz. Kısa, öz cümleyle yazmayı ondan
öğrenmiştik. Tiyatroyu da. Onda bir incelik, za-
rafet, detaya farkındalık vardı. O kadar güzel an-
latırdı ki bir ara, hepimizin “mezhebi maliki ve
itikatımızca kelp tahir” olmuştu (!) Ziya Paşa’yı,
Tevfik Fikret’i onunla tanımıştık.

Bu arada ondan, başka önemli şeyler de öğ-
reniyorduk. Ters döndürülmüş musluktan su iç-
menin adabından nasıl sümkürmeli, aksırma-
lıya kadar. Kalabalıkta şemsiye nasıl taşınırdan
tek kravatın olacaksa ne desen, ne renk olmalıya
kadar. İçki kiminle içilirden orospunun evine gi-
dilmeze kadar. Bunları bize başka öğretene yoktu.
Dedim ya artık delikanlıydık ve evimizden uzak-
tık. Öğrenmeye açtık.

Haydar Bey’in farkı da önemi de buradaydı.
Bu yüzden iz bırakmıştı.

Mesela bugün bile elime şemsiyeyi alınca, ak-
lıma Haydar Bey gelir. İnsanların baş hizasından
yükseğe kaldırırım. Ama failatün failün aklıma
hiç gelmez. Dediği doğru çıkmıştı. Failatün git-
miş, hayat bilgisi, toplumu düşünme fikri kal-
mıştı.

★ ★ ★

Yıllar geçtikçe zaten eski anıların üstüne yıl-
ların sisi daha yoğun çöküyor. “Şimdi Tarsus’a
gitsem kim var ki?” derim bazen. Mesela, berber

Can Ağabey öldü dediler. Son gittiğimde baktım,
semercinin kulübesi yerinde yok. Ya ayakkabı ta-
mircisi “Memet Bilader”? Taa o zamanlardan ev-
lenip Mannheim’a yerleşmiş. Hocalarsa çoktan
gittiler. Ya Tarsus Liseli Futbolcu İsmail? Halbu-
ki ne ümitle “Bu kesin Fener’de oynar” diye keş-
fetmişim onu ben. Müthiş futbol oynardı. Bayı-
lırdım. Güçlü, yapılı, hızlı, atletikti. Orta sahadan
füze savururdu. Kim bilir hangi rüzgar ne yana
savurmuştu onu? Hatırlayan var mı bilmem, be-
ğendiğimiz kızı görmek için aynı filme üç defa
gittiğimiz yeni sinema hala yerinde durur mu
ki?

Artık, ne bizim gençliğimizin Talas’ı yerinde
duruyor ne de Tarsus’u...

Şimdi Talas, 150 binlik bir ilçe. Şehre 6 şeritli
geniş bir yolla 5 dakika. Tarsus, Adana-Mersin’le
birleşmiş, bir büyük şehir.

★ ★ ★

Biz, onu başkasına anlatırken “Haydar Bey”
derdik. Ama aramızda konuşurken “Haydaraa”
olurdu. Kızdığımızda “Haydar”, mektuplarda
“Sevgili Hocam”, okuldaysa “Hocam” derdik. O
ise kendisine, Göfer’den mülhem, muzip bir gü-
lümsemeye, “Haydar Köftehor” derdi.

★ ★ ★

Aklınızda olsun, gün gelir, bir gün oralarda
eski günleri, delikanlılığınızı ararsanız, O gün-
lerden Tarsus’ta bir tek, işte o “Haydar Köftehor”
kalmış. Anıları bekliyor. Ne Tarsus’u ne bizi bı-
rakmış. 96 yaşında dipdiri, pırlıl pırlıl. Gitmemiş
bir yere. Bir baba, bir hoca, ve hatta bir abide gibi
orada duruyor. Haydar Köftehor, isteyene, anla-
yana ders de veriyormuş hâlâ. Haberiniz olsun.

Tuncay Sergen
14 Şubat 2014

Sevgili öğretmenim Haydar Göfer’le asıl dost-
luğumuz ben Cumhuriyet’te çalışırken geliştirdim.
Sık ziyaretime gelirdi. Sohbetler ederdik. Tarsus’a
döndüğünde de mektuplar yazardı. Ölüm haberi-
ni aldığım, o mektupların birisini buldum. Medya-
daki Türkçe hatalarına dikkat çekiyordu. Anısı önün-
de saygıyla eğiliyor. Bu öğretici mektubu paylaşıyorum.

Oral Çalışlar

★ ★ ★

3.1.2000 Tarsus
Sevgili Oral

Yine de duramadım; alışkanlık işte... Her yer-
de TV’lerde, basında, konuşmalarda yapılıyor...
Öğretmenler mi öğretmiyor, yoksa ihmal mi, an-
layamadığım bir yanlışlık, daha doğrusu bir ih-
mal gibi geliyor bana; ama canım dilim Türkçe-
mi bozuyor. Bir zamirimiz var: Olarak, iken...

Kullanmıyorlar artık.

Neden?

TRT’de geçen bayramlardan birinde şöyle bir
uyarı vardı: Uykulu, yorgun, içkili araç kullan-
mayın! Böylece bir anlam karmaşası yaratmış-

lar. İken, olarak zarflarını kullansalar pırlıl pırlıl
bir Türkçe olacak. Cumhuriyet’te bazen iç sahi-
felerde böyle “kusurlar” oluyordu, ama bu sefer
dışarıya vurmuş, baş köşeye. 28 Aralık 1999 Salı
nüshasında, kesip gönderiyorum.

Bugün verdiğiniz ekte de fahiş bir fotoğraf
hatası var: Atatürk’ün fotoğrafı ters basılmış bu
bir. Diğeri ise “Yüzyıla tanıklık etmek” yazısında
“ne” menfi ekinden sonra fiilin müspet olması
gerekirken menfi yazılmış.

Matematikte de iki eksi bir artı eder sanırım.
Dilde de öyle: “Ne hükümet gazetesi ne de par-
ti gazetesi olamadı.” Herhalde kusurlusu bunu
böyle söylememiştir. Çünkü eskiler bu gibi dil
inceliklerine (dilbilgisi inceliklerine) çok özen
gösterirlerdi.

Beni bağışla ama ne yapayım, öğretmenlik
alışkanlığı, yerleşmiş ruhumuza.

Gözlerinden sevgiyle öperim evlat... Bütün
Cumhuriyetçilere selam...

Haydar Göfer

Suzi' Oral,

Yine de duramadın; alışkanlık işte.

Her yerde tv'lerde basında, konuşmalarında da yapıyor...

Öğretmenler mi öğrenmiyor, yoksa ihmal mi, anlayamadığım bir yanlışlık, daha doğrusu bir ihmal gibi geliyor bana; ama canım dilini Türkçemi bozuyor.

Bir zamirimiz var: Olarak, iken.. kullanmıyorlar artık. Neden?

İRT'de geçen bayramlardan birinde şöyle bir uyarı vardı: Uykulu, yarın, içkili ara kullanmayın! Böylece bir anlam karmaşası yaratmışlar. İken, olarak zarflarını kullanmaları pul pul bir Türkçe olacak.

Cumhuriyet'te de bazan iç sayfelerde böyle "kusurlar" oluyordu, ama bu sefer dışarıya vurmuş, baş köşeye. 28 Aralık 1999 Salı. Mışkasında, kesip gönderiyorum.

Bugün verdiğimiz ekte de fakis bir fotoğraf hatası ile yazı hatası var;

Atatürk'ün fotoğrafı ters basılmış bu bir, diğeri ise "güzyle sanıklık etmek"

müspet olması gerekirken mayfi yazılmış. Matematikte de iki ekli bir arte eder sanırım. Dilde de öyle:

"ne hükümet gazetesi, ne de parti gazetesi olmadı." Her halde kurucusu buna böyle söylememiştir. Çünkü eskiler bu gibi dil inceliklerine (dilbilgisi inceliklerine) çok azen gösterirlerdi.

Beni başıyla, ama ne yapayım, öğrenmişlik alışkanlığı, yerleşmiş ruhunuza...

Gözlerinden sevgiyle âperim evlat...

Bütün Cumhuriyetçilere selâm...

Haydar Efendi

Howard Crane'in ardından

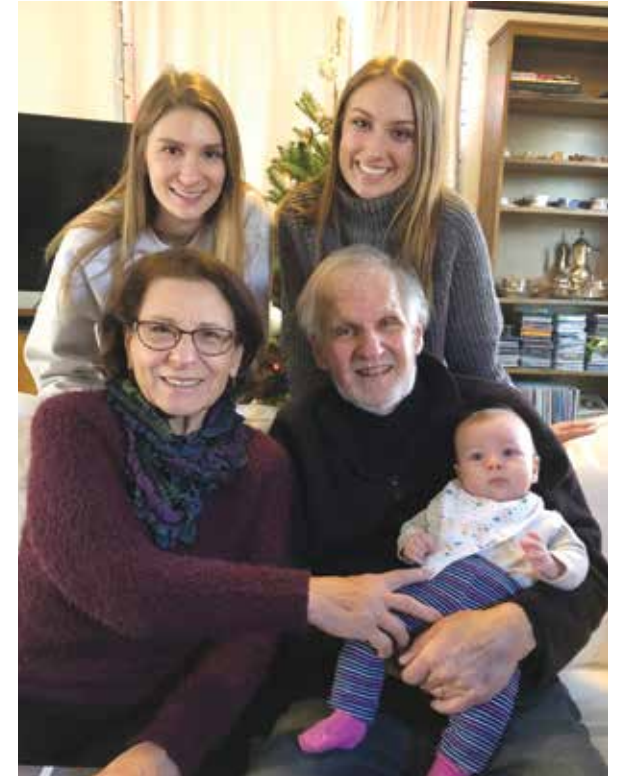
Howard Crane 16 Şubat 1941'de Ridgewood, New Jersey'de dünyaya geldi. 1960 yılında doğu Kentucky'de, gençlerin okul binası inşa ettikleri bir çalışma kampında Meral Galin ile tanıştı. Meral'e olan sevgisi onun Türkçe öğrenmesine ve evlendikten sonra 4 yıl Türkiye'de yaşamasına vesile oldu. Crane çifti 1960'lı yılların ortasında Tarsus'a geldiler. Howard, lise son sınıfın World Literature dersine giriyor, eşi Meral Hanım lise 2'lilere Translation dersi veriyordu. Kızları Ayda Dushka burada dünyaya geldi.

İslam sanatı tarihine ilgisi sonucu Harvard Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde doktora yapan Howard, 1970-2000 yılları arasında Türkiye'de ve Afganistan'da arkeolojik çalışmalara katıldı.

Aile 1975'te Columbus, Ohio kentine yerleşti. İkinci çocukları Nicholas aileye katıldı. Howard 1975-2010 arasında Ohio State University'de çalıştı; 1978-1983 döneminde Sanat Tarihi bölüm başkanlığı yaptı. Selçuk ve Osmanlı sanatı/mimarisi hakkında çok sayıda makale, değerlendirme ve kitap bölümleri yazmasının yanı sıra biri Tarsus'taki arazi çalışmaları, üçü temel Osmanlı kaynaklarının eleştirisi üzerine olmak üzere dört kitap yayınladı. Eşi Meral Crane uzun süre psikolojik danışman olarak çalıştı.

Cömert bir eğitmen, bıkmayan bir öğrenci olan Howard, ömrü boyunca entelektüel merakını korudu. Barış, sosyal adalet ve dünyamız için var gücüyle çalıştı. The New York Times'ın sadık okuruydu ve zaman zaman editöre gönderdiği akıcı, kapsamlı mektuplarıyla biliniyordu. Son projesi torunları ve yakın akrabaları ile başlattığı soy ağacı çalışmasıydı. Howard Crane eşi Meral, çocukları Ayda Dushka ve Nicholas, torunları Miranda Ross, Katherine Ross ve Averil Pearson-Crane'i geride bırakarak 4 Mart 2021 günü Covid-19 nedeniyle yaşama veda etti. Huzur içinde yatmasını temenni ediyor, ailesine ve sevenlerine baş sağlığı diliyoruz.

Nihat Taner '68

Mr. Crane 1965-1966 döneminde benim de dünya edebiyatı hocam oldu. Eleştirel düşünceli ve siyasi biriydi. Çok şiddetli bir Vietnam savaşı muhalifiydi. Birlikte bir "World Affairs Club" kurduk. Savaşa karşı dünya çapında örgütlenen (Bertrand) Russell mahkemesiyle yazışmaya başladık ve cevapları panomuza koyduk. Pazarları Amerikalı hocaların aralarında düzenledikleri ayinlere katılmaz ve derslerini sürekli bahçede yapardı. Bu konuda "taş kafa" Stone'la çatışıp dururdu. Son derecede mütevazı bir kimseydi, çok arkadaşça davranırdı. Her istediğimde odasına gider, çay içip siyaset konuşurduk. Gayet istisnai bir hocaydı. Ders kitabının yanı sıra, bir de onun getirttiği Asian Literature kitabından parçalar okuduk. Bize Doğu edebiyatını da tanıttı. Lao Tze, Konfüçyüs gibi büyük filozof-şairleri sevdi. Sonradan ODTÜ'de de dersler verdiğini hatırlıyorum. Mr. Crane'i çok severdik. Hiç unutamam. Üzüldüm...

Ali Artun '66

2019 yılında kaybettiğimiz TAC '86 Fırtına Yardım anısına

Sevgili mezunlarımızdan TAC '86 Fırtına Yardım'ın ani kaybı çok üzücü idi. Unutmuyoruz hiçbir acımızı ve yaşamlarından güzel anılarımızın olduğu mezunlarımızı... Aşağıda mezunumuzun annesi Tuluğ Yardım ve sevgili dostlarından Op. Dr. Serdar Küçükalioğlu'nun mezunumuzun değerli anısına paylaştıkları yazılar var. Sizlerle paylaşıyoruz.

Çok farklı ilgi alanlarına sahip olan Fırtına'nın hayatında satrancın ayrı bir yeri vardı. Küçük yaşlarda oynamaya başladığı satranç ileriye yıllarda amatör olarak sürdürmüştü. Ancak onun satranç hayatını değiştiren ve profesyonel düzeye taşımaya yol açan dönüm noktası, kardeşinin önerisiyle uğradığı bir lokal olmuştu. 80'li yılların sonlarıydı, İzmir'in Karşıyaka ilçesinde yer alan bu nezih kafe nitelikli satranç oyuncularının toplandığı bir mekân haline gelmişti. Fırtına burada sadece profesyonel satranç yaşamına adım atmamış, aynı zamanda hayatının sonuna

dek devam ettireceği, toplumun farklı kesimlerinden çoğu entelektüel olan arkadaşlar edinmişti. Bu arkadaşları içerisinde onu en derinden etkileyen ve ona satranç sevdirenlerin başında şüphesiz Serdar ağabeyi vardı, yani Op. Dr. Serdar Küçükalioğlu. Onun Fırtına'yla ilgili yaşadığı güzel bir anıyı ailece sizinle paylaşmak istedik.

“O, benim oğlum gibiydi. Onu otuz yılı aşkın tanıyorum. Pırl pırl parlayan bir arkadaşımızdı. O kadar çok anılarımız var ki yazmaya kalksam kitap olur. Bütün dostlarının ve satranç camiasının çok değerli, yeri doldurulamayacak bir parçasıydı. Ve eminim ki biz satranç oynadıkça o bizimle yaşamaya devam edecek.

Bundan 25 yıl kadar önceydi. Fırtına satranç öğrenmiş, benim en dişli rakibim olmuştu. Her gün hastanede işim bitse de onunla satranç oynamaya gitsem diye iple çekiyordum. Her gün neredeyse 8 saat oynuyor, kahveyi biz kapatıyor-

geçirmişim.

Efendiliğinle, pozitif enerjinle, mücadele gücünle, savaşçılığınla, araştırmacı hüviyetinle, sevecenliğinle kalbimizde çok özel bir yere yerleştin. Işıklar içinde uyu dostum. Sen hep yüreklerimizde olacaksın...”

Annesi Tuluğ Yardım'ın Fırtına'yla ilgili bir anısı

Sanırım 1996 yılıydı. İzmir'de bir ithalat-ihracat firmasında yönetici asistanı olarak yeni işe başlamıştım. Bir gün başkana ödemeleri imzalatırken başkan “Tuluğ Hanım, bir dış ticaret şirketinde Fırtına diye bir genç var; yıllardır antrepoda bekleyen, çekmediğimiz bir malı tespit etmiş ve bize yüklü bir ceza çıkartmış” dedi ve imzalarken “Yaktın bizi Fırtına” diyerek ilave etti. İş yerinde yeni olduğum için başkan doğal olarak oğlumun ismini bilmiyordu, bu ilginç tesadüf karşısında önce ne diyeceğimi bilemedim, ancak hemen ardından annelik içgüdüsüyle “O benim oğlum” deyince çok şaşırıldı. Başkan, bu şaşkınlığın ardından “Her şirkete böyle dikkatli bir eleman lazım, Fırtına bize kaybettirirken şirketine kazandırdı. Kutlamam sizi böyle bir evlat yetiştirdiğiniz için” dedi. Gurur duydum. Fırtınam ofis ortamlarında

çalışmayı sevmezdi ama girdiği işlerde hep başarılı olan bir çocuktur. TAC'de aldığı eğitim, vizyon ve zekasıyla her zaman sevildi.

Işıklar içinde uyu Fırtınam, yokluğun hiç dolmayacak.

Annen

Sabahattin Tanrıöver'in Ardından

Sınıf arkadaşımız sevgili kardeşimiz Sabahattin, arkasında acılar bırakarak gitti, mekânı cennet olsun. Eminim son anlarında bile tatlı tatlı gülümsüyordu.

1948-1956... Sekiz yıl aynı sınıfı, study hall'u, yemekhaneyi, yatakhaneyi, nice gelip giden hocalarımızı paylaştık. Arkadaşlarla iyi geçinen, acıtmayan şakalar yapan, sevecen bir kişiliği vardı. İki özelliği daha vardı: Birincisi horoz hobisi, sevgisi. İkincisi şarkı söylemesi.

Unutamadığımız bir anımız: Lise 2'de kimya dersimizde “Mr. Kek” diye adlandırdığımız yaşlı bir hocamız vardı. Çoğu gırgır geçen derslerin birinde sınıfta hocanın masası üzerinde çok güzel bir horoz duruyordu. Tabii ki getirenin kim olduğu belliydi. Şarkıya gelince... Gene “Haydi Sabo” dediğimizde güzel sesiyle Haydar Haydar şarkısını söylerdi. Sınıfımızın çıkardığı iki doktordan biriydi. Sanki mesleğini bulmuştu, zira pozitif bir enerjisi ve sevgisi vardı. Adana'ya yerleşti, uzun seneler Akbank'ın özel doktorluğunu yaptı. Kendisine yakışan mutlu bir aile hayatı vardı. Ailesinin ve hepimizin başı sağ olsun, nur içinde yatsın.

Vitali Meşulam '56

Necmi Ağabey'e Veda

Serkan Taylan '90, Arif Sezer '78, Mahmut Telli '57, Necmi Özçürümez '58, Zafer Uysal '74, Ali İşoğlu '90, Tolga Görgün '86
Almanya, Mannheim'da Zafer ağabeyin evi, bahçesi...

Bizim okulun tüm mezunlarını kampüste topla-
yıp aralarında yürüyüşe çıktığınızı hayal edin.
Orada elinizi sallasanız özgün bir karaktere çarpar.
Hele de deneyimli delikanlıların arasından geçeren.
İşte o delikanlılardan biriydi '58 Necmi Özçürü-
rmez.

Necmi Ağabey duygusal bir insandı. İçine işle-
yen bazı anılarını anlatırken kimi zaman gülerek
başladığı, ağlayarak bitirdiği olurdu. Ekonomik sıkıntılarla
bezenmiş, zor bir çocukluk geçirdiğini unutamazdı.
O yıllara ait gurur kaynağı, koleje baş-
lamış ve çalışarak, çocuk alın teriyle okul taksitleri-
ni ödemeye katkıda bulunarak koleji bitirebilmiş
olmasıydı. Bir de ilkokuldayken Atatürk'e yazdığı
ve bir 10 Kasım'da Tarsus halkı önünde okuduğu
şiiri anlata anlata bitiremezdi.

Mezuniyetinin kısa bir süre ardından '61 yılın-
da Almanya'ya gelen Necmi Ağabey burada bir
dans kursunda tanıştığı müstakbel eşiyile bir ömür

geçirdi, üç çocuk büyüttü. Taksi şoförlüğünden ter-
cümanlığa, imamlıktan borsa simsarlığına sayısız
işle eve ekmek getirirken bir yandan da fizik dokto-
rası yapabilmeyi, iki elinin yüz parmağındaki mar-
rifetlere borçlu olduğu söylerdi.

Özgün derken iltifat sanılmasın: Necmi Ağabey
bir gün rüyasında Azrail ile bir sünnet düğünün-
de kirve oluyor. Allem edip kellem edip kirvesini
kafalıyor. "Bak, artık kirveyiz, kimin canını alırsan
al, Haydar Hocama dokunmayacaksın." "In the ye-
ar 2525" şarkısının esiniyle ve devamı tekrar müza-
kere edilmek kaydıyla, 2025 yılına dek kontrat ya-
pıyor rüya bitmeden. Her ay telefonlaştığı Hay-
dar Hoca'ya da bunu anlatıyor, "Rahat olun, Azrail
şemsiyesini açtı, size kimse dokunamaz" diyor. 102
yaşındaki Haydar Hoca da bu kirve konusu açıldı-
ğında bayramlık ağzını açıyor, bir edebiyat öğret-
menin nelere kadir olduğunu eski öğrencisinden
esirgemiyor.

Almanya'da geçirdiği uzun yıllar boyu Necmi
Ağabey'in en çok hasretini çektiği, kolej sıralarını
paylaştığı arkadaşlarıydı. Aramızdan zamansız ayr-
ılan, dans kursuna beraber gittiği Hasan Kuradacı
ve efsane başkanlardan Güner Baykal'dan sonra ya-
kın dönemde Can Özşahinoğlu Ağabeyimiz de ve-
fat edince Necmi Ağabey'in yaşama zevkinin kolu
kanadı neredeyse hepten kırılmıştı.

Yetişkin oldukları için evden çıkmış olan çocuk-
larının ölüm döşeginde bir araya gelişi, hekim olan
büyük oğlu Mustafa Kemal'in onu son günlerin-

de kendi hastanesine nakledişi, kendisi de ağır has-
ta olan eşinin son anlarına dek elini bırakmayışı ile
Büyük Balık filminin kapanış sahnesine öykünür-
cesine, teatral yaşamına layık bir vedaıyla yürüdü
Hakk'a Necmi Ağabey.

Yanında değildim ama gönül perdesi eminim o
en sevdiği, dilinden düşürmediği, yıllanmış ezgiyle
kapanmıştır: Que sera sera, whatever will be, will be,
the future's not ours to see...

Serkan Taylan '90

Dorothy B. Keller'in Ardından

19 Temmuz 1934 doğumlu Dorothy B. Keller, 6 Ağustos 1955
tarihinde evlenir evlenmez, esine katılarak Talas'a gelmişti.
Mayıs 1957, Kasım 1958, Ağustos 1961 ve 1963 doğumlu dört
evlat sahibi oldular.
Ancak, 1965 senesine kadar sürdürdükleri TAO hizmetleri
boyunca daha nice nice evlatları oldu.
Ben Dee'yi daima Banner fotoğrafındaki haliyle hatırlıyorum.
Allah rahmet eylesin

Yücel Erken'61

Acaba dudaklarını canlı kırmızı rujla boyaması, bize " V " ve " W
" seslerinin farklı olduğunu daha iyi öğretmek için miydi acaba ?
Ciddi ama sevimli ve güzel bir kadındı Mrs. Keller.
Bazı isimleri sahiplerine uygun bulurum.
Nedense Dorothy ismini de ona çok yakıştırdım . Bana göre
tam Dorothy'ydi o ...
Nurlar içinde olun sevgili hocam.

Tuncay Sergen '70

After Talas, I had the opportunity to work with Mrs. Keller at the
FABSIT Board for several years. Leyla and I had wonderful times
with them during their visits to our home.
We will miss her greatly. God bless her soul.

Zafer Ecevit'62

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz?

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinize çekmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz?

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA

TELEFON: 0 530 333 83 99